

1960/8/

אלון
אלון (הצטיין)

600060006

ט"ו שנה לבניית החיל לחזית הקרב באיטליה

10	משה שרת	בהתנדבות עם
12	רב-אלוף ד. לסקוב	תרומות הbrigades לצה"ל
		• חילוץ-יסוד:
15	אל"ם א. יריב	ארגוני אימוננו של חיל-הרגלים בח"ל
19	רס"ן ה. פפרמן	אימוני החילוץ באיטליה
21	אל"ם ש. עשת	חיל-התותחנים של החיז"ל
28	אל"ם ד. זירם	כיצד צמחו הסוללות הראשונות
		• שלוחות-סיוון של הרגלים:
31	אל"ם י. פרידריך	המרגמות בחזית
35	רס"ן ג. אוחדרון	קמ"בים בbrigades
38	סא"ל מ. שרוני	מחלקת החבלנים
		• אל שטח-ההפקר:
42	אל"ם י. הררי	פטROLרים בחזית
44	רס"ן י. סלומון	המרגמות מסייעות לפטROLרים
45	רס"ן ר. גור	השליטה בשטח-ההפקר
		• הצלפות:
48	סא"ל א. אלירז	צלפים בbrigades
53	"צלף"	צלפים בתפקידי תצפית
		• הארגן לחזית בחזית:
58	סא"ל א. שי	שגרת חיים בחזית
61	אל"ם ע. גלבר	האפסנאות בח"ל
66	רס"ן י. דורות	הטיפול בסוגיות "כהדים"
		• הרהורים:
67	אל"ם מ. בוניגל	על החיל ועל הנסים

משה שרת

בהתנדבות עם

עלילת התנדבות של בני היישוב ובנותיו במלחמות העולם השנייה היא פרק מפואר בהיסטוריה הישראלית של זמנו. כל מי שהיה שותף בגוף לעלייה זו של גבורה וקרבן, שירות וסבל, מאמין וכייבוש — תרם במפעלו הצעיר, עליידי מלא חובה בשעת חירום, תרומה ישירה לעיוב עזיד פמן. בזכות חמימות היישגים קניתה תנועת התנדבות הזאת את עולמה. ואשיות, היא שותה לישוב היהודי — בטרם הגיעו לעצמאות — מעמד של עם לווחם וויכחה אותו מבחינה מוסרית בכרטיס כניסה לשפחתי העמים העצמאים. מיליון היהודים שנלחמו בצבאות בעיליהברית נגד התלין של עם ועוכר המין האנושי — התגייסו בתוקף חוקי ארץות מגורייהם. לעומת

זה, רכבות המתנדבים והמתנדבות בארץ התייצבו במערכה מתקת התערורות רצונו הלאומי החפשי של העם היהודי שפעם בקרב היישוב וה坦ועה הציונית ועל-פי צו מוסדיהם הנבחרים, שלא היה להם או שום סמכות של כפיה. המתנדבות ומלוחמות הפגינה בשעת הרוח עולם את דבר תקומו של עם יהודי בארץ אבותיו, המהשל גורלו בידי עצמו ותווע לו נבות ומעד של חבר שהזוכיות בקרב אומות העולם.

שנית, היא סיעה לליקודם של בני היישוב מעדות ומשדרות שונות לחטיבת לאומית וחברותית אחת, צירפה את כולם יחד בכור הצעיר של מבחן לעלון לכשר סבלם ולעו רוחם והפיה בהם רוח של מסירות לעם ועמיה על בבudo בשערת-ירובים. הפלוגות היהודיות שהיו פורחות ברוחבי היזמות של מערב אסיה, צפון אפריקה ודרום אירופה היו גיבושים כות יהודי במעטה צבא זר — תאים של חיים יהודים וארץ-ישראלים עצמים שהתגלמו במחנות צבא, שאבו תוכן וחישלו נסיט-עתיד מחיות המלחמה הגורלית.

שלישית, עלי-ידי גולת הכותרת שלה — החטיבה היהודית גלוות — זכתה התנוועה כולה להגשים את משאת נפשה, אליה נטף העם כולם, בהניפה את דגל ציון בחוות הקרב עם אויבו בנפש. המתנדבות העברית למלחמה היהת כרוכה במאבק מר וממושך על זכות המתנדבים להלחם — על זכותם להגע במקובץ לכו' ראשון של המערה על גלם העצמאי ובשם הלאומי המפושש, על-מנת לנוקט כלוחמים את נקמת אחיהם שהובילו לשווות לטבה. בהגשתה השאהפת הזאת, שפעמה בלב ריבות, זכו אלפיים בשמו ובכוחו של המחנה כולם. הbrigade היהודית, שפעלה בחווית ארבעים ים וחתפה בהכרעת האויב בצרפת איטליה, שימשה סמל לאומי בולט גם להמוני לוחמים יהודים בצבאות בעלות-הברית, שהוחותם שושטשה ונעלמה במערכת הכללית.

רביעית, המתנדבות הייתה ורועל שולחה מתעם הנגאל בציון אל הגולה הדוויה והנסמות. זו הייתה משיחתיישע המוניות של היישוב אל קיבוצים יהודים נידחים בארץות המורת ואל שאירת הפליטה בניין' ההריגת של אירופה. כל יתidea עברית שנקלעה למקום ישוב יהודי בצרפת הפכה מיד לנקודות מוקד של תחנת ההבראה הלאומית, מינוך עברי, ה�建ה הלויזית, כמייה וכוננות לעלייה. במליל שחרורה מהתקדם של איטליה הופיעו חילוי הפלוגות העבריות למניינם לפני מתחות-ישראל הפליטה בשליחי ישועה ופדות, כנושאי הכבוד הלאומי שנגאל מihilל, מבשרי שהרעה עיד אחרי ליל היסורים האפל. עם תום הקרבות לא נסתימה עלילת הbrigade אלא נפתח בה פרק חדש ומוחיר. דגלת היה לנס כינוס הפורדים והעפלהם לארץ. שיירות מכל קצוות היבשת העкова מדם נהרו לאotta פינות כסם בה התרכזה באלפיה נציגות ארץ-ישראל הלוחמת והמצילה.

חמישית, התנוועה הזאת הייתה שלב כביר-ערוך, ואפשר מכך, בשלבי צמיחתו וגידולו של הכוח העברי המווין עד להיוון לצבא והגנה לישראל. כלינשך לא ידענו במחתרת ההגנה, עפני שרות צבאי שהוא זרום לוגו טבטי קרב ושיטות ארגון שנשארו בשביבנו במספר החותם — היו נחלתנו במלחמות העולמיות האחרונות ונתגבשו בסוגרת הפלוגות והחטיבה לנכסי יסוד של נסיך ודרעת. הפיקוד העברי הצעיר נחל ביבושים חרשים של כושר ויעילות. אוצרות אלה של כוח-אדם והתחממות מקצועית שנרכשו על-ידי פעללה גלויה וסדרה ברשות זורה הטרפו בפרק מלחתת הקוממיות אל היכרות שנטהשנו בדור ארגון ההגנה והחטיבת הפלמ"ח מתוך פעללה נסתרת ונועה בראשות עצמאית. שתי שלוחות אלו בהשתלben אחקימו יחד את צבא ההצלה והפגן לעצמאות הישראלית, אשר אויבים זממו וניסו להחניקה באבה.

גרעין הפיקד בא אמונם מאנשי הגדרה, אבל תוך תקופה קצרה נעשתה בו מזינה אידיאלית ולא הכריע שם שיקול אחר אלא טובת הענן.

היעילות בעבודה והתפקוד היו גחלות מאד ביחס למספר האנשים שביצעו אותה. השאייה היסודית — שאמנם הוגשמה עד תומה — הייתה לייצור סטנדרטים מתקלבים-על-הדעota, שאוותם חיבר כל אחד לתשיהם, לתרגל ולדעתן. נמנעו מלרוף אחרי פתרונות בעלי שאים אקרוביטיים, שקשה לתגעה אליהם וקשה להזריך בהם, אלא נקבעו רמות המאפשרות עובדה יעילה והורכשות במהירות מתקלבת-על-הדעota.

היתה נהוגה פשוטות בלתיירגילה בעבודה. חיפשו תמיד את הצעירות הקצרים ביותר ומהירים ביותר, וזמן-עבורה יקר לא בוחנו על דיווניםطفالים. נקבעה תכנית, ובדרך כלל נתקבל הפתרון הפשטוט ככל האפשר, והיתה עקבית ביצוע המהלים. גם בגדור וגם בפיקודו הייתה הרגשה שככל דבר מתחבץ בידיעתו ולפי רצונו המפורש של המפקד. לא היו דברים, גוזליםenkanim, שתתנהלו מעצם. בכל הרגשה ידו של המפקד: החל בנקודות של פחית האשפה וכלה באורה לחימתו של הגדור.

בגדור הנרגנו לראות איש בדרגה אחת ממש הרבה פעמים. זה הוסיף ליציבות הגדור, וידא שבשל התפקידים היו בקיום בעבודתם.

*

השם "בריגדה" או "הייל" כלומר "חטיבה יהודית לוחמת" אומר דברים שונים לאנשים שונים. לחבריו ולוי, משמעותו של השם "הייל" הוא קודם כל הגדור השני, שלגבי DIDNU היה הגדור שאין לו כדי להיות שני: — אימוניים, לחימה, שמירה, הברחת עולמיים, רכש, מאבק על זהות עברית ודגל עברי, הבנתה לחקמת צבא יהודי — ובתוך כל אלה חברות, חברות לשמה, של שותפים למאבק. אכן, לאלה שלא שירותו בבריגדה — היו בודאי אנשיה מוכרים בראשית ההתנדבות בתור "שליחים", ובשחרורם מהצבא ב-1946 — בתור "אללה ששירתו בצבא הבריטי". בשביל כמה וכמה בריטים מסמל השם "בריגדה" או "הייל" את "אללה שעשו לנו צרות". לעומת זאת אמר סאר וינסטון צ'רצ'יל, עם סיום הקרבות באיטליה: "To the Jewish Infantry Brigade Group who fought in the front line with courage" פנים שונות, ראיות שונות.

לא קל עליכן לכתב הקדמה. אנסה לגעת על קצה המולג בכמה עיקרים, ויסלחו לי חברי אם בדברי אמצעי גבורתם, מסירותם, חירוז-נפשם ותרומתם לצה"ל. השאלה שעלייה יש לענות — ולשםותyi אפשר לענות — היא האם השיגה הבריגדה שלנו את תעוזתה?

כשהתגיאיסנו, הודיעו לנו, لأنשי ההגנה שבמחתרת, את תעוזתנו כך: —

גערין הפיקוד בא אמנם מאנשי הגדרה, אבל תוך תקופה קצרה געשתה בו מזיגה אידיאלית ולא הכריע שום שיקול אחר אלא טובות הענן.

היעילות בעבודה והתפקיד היה גדלות מאד ביחס למספר האנשים שביצעו אותה, השאיפה היטסודית — שאמנם הוגשמה עד מומחה — הייתה לייצור סטנדרטים מתקבלים-על-הדעתי, שאורתם חיב כל אחד להשיג, לתרגול ולדעת, נמנעו מלודוף אחרי פתרונות בעלי שאים אקרוביטיים, שקשה להגיע אליהם וקשה להדריך בהם, אלא נקבעו רמות המאפשרות עבודה יעילה והורכשות במהירות מתקבלת-על-הדעטה.

הימה נהוגה פשוטות בלתיירגילה בעבודה, חיפשו תמיד את הצינורות הקזרים ביותר ומהירות ביתיה, זומז'עבודה יקר לא בזבוז על דינונים תפלים, נקבעה תכנית, ובדרך כלל נתקבל הפתרון פשוט ככל האפשר, והימה עקבות ביצוע המהלים, גם בגדר וגם בפיקוחו הייתה הרגשה שכל דבר מתחבץ בידייתו ולפי רצונו המפורש של המפקד. לא היו דברים, גדולים קטנים, שהתנהלו מעזם. בכל הרגעת ידו של המפקד: החל בKİונים של פתיחהאפה וכלה באורתה לחימתו של הגדרה,

בגדר אורגלו לראות איש בדרגה אחת במשך הרבה שווים. זה הוסיף לנצחונת הגדרה, וידעו שבעלי התפקידים היו בקיימות בעבודתם.

*

השם "בריגדה" או "חיל" כלומר "חטיבה יהודית לוחמת" אומר דברים שונים לאנשים שונים. לחבריו ולוי, משמעותו של השם "חיל" הוא קודם כל הגדרה השני, שלגביו DIDNO היה הגדר ש אין לו למי להיות שני: — אימונים, לחימה, טיריה, הברחת עולמים, רבש, מאבק על זהות עברית ודגל עברי, הכנות להקמת צבא יהודי — ובתוך כל אלה חברות, חברות לשמה, של שותפים למאבק, אכן, לאלה שלא שירותו בבריגדה — היה בודאי אנשיה מוכרים בראשית ההתקדמות בתור "שליחים", ובשורות מהצבא ב-1946 — בתור "אללה ששירתו בצבא הבריטי". בשבייל כמה וכמה בריטים מסמל השם "בריגדה" או "חיל" את "אללה שעשו לנו צרות". לעומת זאת אמר סאר וינסטון צ'רצ'יל, עם סיום הקרבות באיטליה: "To the Jewish Infantry Brigade Group who fought in the front line with courage"

פנים שונות, ראיות שונות.

לא קל על-כן לבטווב הקדמה. אנטה לגעת על קצה המולג בכמה עיקרים, ויסלחו לי חבריו אם בדברי אמצעית גבורתם, מסירותם, חירוף-נפשם ותרומתם לצה"ל. השאלה שעליה יש לענות — וילשוחתי אפשר לענות — היא האם השגיה הבריגדה שלנו את תעוזתה?

בשחתגיאנסו, הודיעו לנו, لأنשי ההגנה שבמחתרת, את תעוזתנו כך:

- א. להילחם בנאצים כאדם;
- ב. להילחם בנאצים כיהודי;
- ג. ליצור מגע עם יהדות אירופה;
- ד. להוות גרעין להקמת צבא עברי.

חדורי שליחות וחובה כאחד ביצענו את התעודה בשלמותה, ובארגוניות העשויה

רק להוסיף הערכה למבצעים.

תעודה זו הושגה במלאה על פני שנות הארבעים. רק מעט נכתב על תקופת זו, כי רוב השותפים לאירועים האמינו במשמעותם — ויתכן גם מפני שתדרם קם מישחו שידע לעשוט זאת. יתרון שמספקה התקדשה של צירצ'יל לעונות על שתי המשימות הראשונות, אלא שנייה אלו הריחן קשורות בשתיים האחרות. ללא נצחון בעלות-הברית לא היינו מושגים את המשימה השלישית; ולא הנסיוון שנרכש בצבא הבריטי לא הייתה מושגת המשימה הרביעית.

זכורים לי דינומים סודיים שנערכו בשנת 1947, שמתפקדים היה להעלות תשובה

על השאלות הבאות: —

א. האם ההגנה והפלמ"ח מאומנים ומסוגלים להילחם נגד צבא סדייר?

ב. כיצד להילחםocabא סדייר של ארצות-ערב?

ג. מה לעשות למען נוכל לבצע לחימה זו?

ניתן לומר כי באופן כללי נקבעה דעת אלה ששירותו בבריגדה ובצבא הבריטי, ונסיונים יושם להקמתו של צה"ל על כל זרועותינו.

למנשא, כאשר אני מסתכל לאחור כדי לסקור את תרומת הבריגדה ואנשיה לצה"ל — אני מוצא אפילו מקום אחד שלא זכרנו נסיוונים של חילימט אללה. נסיוון וערכיה-לחימה מהימים בהם הועברו עליידי חילימט אללה — חיליקם אלמוניים וחליקם מוכרים — שהפכו אותן לנהלת צה"ל. אין חיל, אין זרוע ואין מבנה שלא יהיה בו יסוד אשר הועבר אליו, בהתאם וпотומם ע"י אנשי הבריגדה.

יהיה אשר יהיה החץ שבאמצעותו ניגש לבחון תרומה זו — אם לפי ערכיה-לחימה ואם עליידי ערכיה-מנחה, אימוניהם או ארגון, חיל-רגלים, שרירין, ארטילריה, הנדסה, אספקה, תובלה, חימוש, מודיעין, קש"ה, משטרת צבאית, פרקליטות וכיו' או בחוקה הורונית של כוחות יבשה, אויר וים — אין נושא, אין מונח, אין צעד שלא נשבן על הנסיוון שנרכש בשירות בצבא הבריטי ולא נשאף מתוכו. אך אם ננסה לתראות את תרומתם באוה שלבוי הלחימה שמאהוריינו — תיתקל העין לא רק בדברים שנאמרו ונכתבו, אלא אף באלה שבוצעו בהשquet ובבטחה.

וכאשר נראה משרותה אלה של האומה צוועדים במרץ 1955, ברוחבותיה של תל-אביב,

הייתה נסוכה על פניהם הבעה אחת — של המשימה שהושגה במלאה.

ארגוןנו ואימונו של חיל-הרגלים בחיל"

אל"ם אהרון ידיב

ארגון

רובים קנדיים "רוצ'-אנפילד" ומקלעים "הוץ'" Kis' (שלשה למחלקה). לא היה לה כל רכב ארגוני, ובמידת הצורך השתמשה ברכב שכור. משנתרבה מספר הפלוגות (שצינו במספרים זוגיים — ליהדות; ובמספר פרדר — לעربיות) והתעוררה בעית השליטה עלייה, והוחלט לאגדן לגודרים. יחד עם זאת שונתה גם ההשתיכות הרגימנטית. עד אז היו הפלוגות-העצמאיות מעין "סניף פלשתינאי" של הי Buffs (שהוא בינוי של "רגימנט מזרח-קנט המלכותי" בשל הצבע הצבאי הדרומי של צארוני מקרטני-השרד ושל קייפולי-ה"గרביות" שלהם, שהיו נוהגים לבוש חילוי הרגימנט מאן המאה הי"ז ועד ראשית המאה העשרים), והן נקראו Buffs Palestinian Regiment. ואילו עם הקמת הגודדים הוכר גם על יצירת ה"רגימנט הארכישראלי" Palestine (Regiment) המיווה, אשר לו גודדים יהודים וערביים (אך כי אלה האחראונים לא הגיעו להרבה יותר מבודד אחד).

בתחילה היה הגודד בעיקר מסגרת מנהלית רופפת. בזמן הראשון אף לא נשנה כלל הרכב הפלוגות; ופרט ל-5 פלוגות הרובאים הכליל הגודוד רק מפקדי-גודוד מצומצמת ביותר: — מג"ד, סמג"ד, שלישי, רס"ר, פקיד-ראשי ו-2 פקידים עוזרים. בהמשך הומן, ובמיוחד לאחר שננים מן הגודדים (הראשון והשני) יצאו את גבולות הארץ, התגבשה המסגרת הגדודית גיבושיתר והלכו והתארגנו למשעה גם פלוגות-מפקדה גודניות, עם מחלקות-קשר וכיו"ב; פלוגות אלה נבנו ממחולות-המפקדה של הפלוגות הרובאיות. הנשק שביחידות שופר בכמות ובאיכות (כך הותל מקלע "הוץ'-קיס" במקלע "ברן") והוקאב מספר ידוע של כל-רכב ארגוניים.

גיבש המסגרת הגדודית היה חוק ביותר בגודד השני, בעיקר בשל היותו מרוכן כולה, בת-kopfit-אים ממושכת, במקום המרחק מכל ישוב — אישם בקירואניקה. תוך תקופה-יאמוד נים זו נתרגנו למשעה בתדרגה — ארגון ראי' שוני מאולתר ו"בלתי-רישמי" — גם מחלקות הנשקי-הטיסיע (נ"ט ומרגמות). וכל זאת — בעוד המסגרת התקנית היא זו של מפקדת גודוד וחמש פלוגות-ירובאים — וחסל. עם הקמת החטיבה, שאת יהודות-היסוד של היהו שלושת גודדי-הרגלים היהודים של ה"רגי-

ארוכה הייתה דרכו הארגונית של חיל-הרגלים בחו"ל. ציוני-הדרך בתקופת האקדמות הארגנו-ניות הם גם ציוני-הדרך בגיבושה של הרוח היהודית הארכישאלית בתוככי צבאות-המלךות. שלושה הם הבינוניים-השלבים:

- פלוגות-רגלים עצמאיות בשנות 1940-1943.
- גודדי-רגלים עצמאיים בשנות 1943-1944.
- חטיבת-רגלים מוגברת עצמאית בשנות 1944-1946.

כל אחת מצוותות-הארגון הנו"ל נבעה מן היעוד שהוצעו בפרק-הזמן הנutan לחיל-הרגלים ה-"פלשתינאי" (היהודי — והערבי) וממן המשמעות שהוטלו עליו. בתחילה היה היעוד: — יהדות חיל-מצב (Garrison Troops) והמשימות: — שמירה על מתקנים צבאיים (מחנות-שבויים, בסיסים לתהמושת, למזון וכיו"ב) וליווי רכבות ושירות צבאיות. הפלוגה העצמאית, שכלה כ-200 איש ובראשה מיר (מקביל לרבר-סן), הייתה צורת-ארגון מתרימה למשימות שהוטלו או על חיל-הרגלים; היא אפשרה שליטה טוביה ולא דרשה אמצעים רבים הפלוגה הייתה בנזיה מ-4 מחלקות-ירוב-אים וMohakat-מפקדה. לפלוגה היה בדרך-כלל גשך קל בלבד: רובים בריטיים "לי-אנפילד" או

בשלהיים"; ובחרום — עשו כמעט הכלותם כדי להפיץ בקרב יהודיהם את התורה שלמדו. אותם קצינים שפלו נזק לעליל בהמרצת האימונים, ידעו גם לנצלם יפה ולשלבם באופן מועיל בפעולותיה האימונית.

גם זאת ניתן לציין: בעוד שבאים בנסח התבססה הדרוכה בעיקר על הלה כה שנמנתה על ידי הקצינים והסמלים בתתי-הספר הצבאים הברים — הרי באימוני-השודה הסתמכו המדריכים בהרבה על התורה שלמדו בשורות ההגנה.

לאחר ארגון הגודדים חלו תווזה והתקומות גם בענין האימונים. המסדרת הגודלית אישרה תכנון טוביזטור של התעסוקה; ובעקבות זאת גם תכנון-טוביזטור של האימונים. מדינ'פעם ניתן היה לשחרר אחת הפלוגות לתקופת-אימון נים רצופה. האמול"ש שיחק במילוי לגודד-השני, שחנה אירשם בקריאנאיקה כשהנו משוחרר מ"ת פקידי משמר וליווי יכול לעשות מאץ מרוד כז, מתוכנן ורצוף בשיטה האימונית, מראש תקופה פה של קרוב לשנה. בסופה של תקופה זו — עם באו הקמת החטיבה — נמצא לנו לגודד-השני ברמת-אימון גבוהה מיתר שני הגדודים. בעיקרו של עול הדרוכה נשאו בכל התקופה בעיקרו, בהתאם למסורת הבריטית, הסמלים — כשהם מודרכים ומכוונים על ידי מספר מצומצם של קצינים יהודים, תברי "הגנה" ותיקים.

atat האימונים בתקופה הנתקרטה, כפי שהשתתקפו בגודד השני, צינו הדברים הבאים:

- פיתוח כושר גופני מעולח;
- השגת רמה גבוהה בתפעול נשק-קל;
- השגת רמה גבוהה בשדאות;
- השגת רמה גבוהה באימון הטקטיק של היחידה הקטנה (כיתה ומחלקה).

הברגדה במדבר

אימונים בחציית נהר

נראית בעניין האנשיים נפרט! אנשי יהודותי הח"ר השבו תמיד על יעדות הלוחם — ולכך השוו לכל הדוגנות שבה יכלו להגביר כושרם בקרב. אך יש לציין כי הימה גם אפשרות לקצינים יהודים (וגם לגויים כמובן), שרצו בכך, לקדם את האימוניות ביזמתיהם. כך הינו עדים למחוקות ולפלוגות שעבورو אימוני-שודה מקיפים ואינטנסיביים הוודאות ליוזמתם של קצינים יהודים. אימונים אלה לא יכולו אמן להיות מתרוגנים לטוח-ארון, אבל הם היו מוצלחים מבחינה נת השימוש המשובל בזמן המוקדש לתקופות אימונים רצופות, ובמיוחד הציגינו בניצול זמני פנווי לאימונים תוך תפידי-শמירה! במספר פלוגות אף הגיעו לכך, שוב הדות ליוזמתם ולמרצם של קצינים יהודים לא-דרבים, שתוך פות השמירה נצלו לאימוניהם-מכנים (בנשקי קל, אימוני-שודה לרטרט, וכיו"ב) במסגרת תקופה-אימונית רצופות, בהן אפשר היה להתרכז באימון היחידה הקטנה בשדה.

יש לזכור כי נמצאו מפקדים בריטיים שהיהו להם עניין בקידום האימונים. אך מאידג'גיסא היו ככל שיענים הרים בכך, אשר עשו כמעט יכולתם כדי להציג צעדיהם של אותם קצינים יהודים אשר ניסו לפרק את מסגרת-האימונים הצרה. בשם שבעשך שנים התנהל מאבק של יהודות-ח'ר' יהודיות על מעמדן, וכן גם התנהל לעמשה מאבק רצוף על כוונת לאימונים מלאים אינטנסיביים לתפקיד-חליחמת. בשdashoth קורסים שונים בתתי-הספר הצבאים שי-רבים לקורסים אשר כללה גם אימוני-שדה, במתחם. היו אלה בעיקר קורסים לנשך ול-

כ-100 כלירכב אורגניים. בתחילת המלחמה של מלחתה טים, וכן גם חלק מקציני-המטה במפקדות הגודדיות וחולק מהם פים. רוב המ"מים וכל המ"מים היו יהודים. במבנה הארגוני הנו התוכנו גודדי-הרגלים לכניתה לחיות — ובו תפקידו מוקם בחיות באביב. 1945.

סיכום

בבאונו לס考 את פרשת אימונו של הח"ל, علينا לזכור שבհיוסד הח"ל היה כבר מאחוריו חלק גדול מאנשי חיל-הרגלים שבו שירות של 4-3 שנים. האימון הבסיסי שנitinן לכלם ב-8 שבועות, היה מוקדש ברובו להקנית הרגלי השוגה הצבאית הבריטית, לביסוס המשמעת הצבאית ולאימון בנסח.

מושאי האימון העיקריים היו: תרגילי-סדר (שתפסו מקום נכבד ביותר בתכנית האימונים), אימון בנשקי-קל (רובה, כידון, רימון ומקלע) ו-2 מקלעים ששירתה את המקלע "ברן". וושט"ב היה מצוידים בתת-מקלע "תומס" מפקודת-המחלקה כלל: — מ"מ (לויטנט-

ג' — סג"מ, או לויטנטן — סגן), סמ"מ (ר"ן מחלקה, חולית מרוגמה 2 אינץ' בת-שים וחולית "פיאט" בת 2 אינץ'; בס"ת — איש, מפקודת-הפלוגה כלל: מ"פ (מיור — ג), סמ"מ (קפטן — סגן), רס"פ (רב-סמל), נאיטלוגטי (סמן), פקידים ומחלנים — ח' צ"א איש).

בעיקר בהופעתם של אנשי היחידה. מכאן ענינים בתרגילי-סדר ובאימון גופני. נוצר מצב, שבו תקומות-אימונים אשר כללה גם אימוני-שדה,

נדודים אלה למחכנת הנהוגה בגודודים רגיטים בתקופה הנידונה של מלחתה. שינוי זה מבנה גודדי-הרגלים בוצע במחרות ובקלות; ותוך זמן של הגודדים מאורגנים וממצוידים בהתאם לחמה של גודדי-רגלים-בריטי. אנשי הגי וו בכך ביטוי ברור למעטם החדש והו השינוי בעל הישג חשוב. אכן, היה זה חורי השינוי הארגוני היה רק תוצאה של עוז. מגייסות שנעודו למלא תפקידים בלבד — נקבעו הם לגיסות שנעודו באובי השנווא.

גוז, כל מעתה 4 פלוגות-ירובאים, פלוגה ת ופלוגה-מפקדה. גוז-הירובאים היו 3 מחלקות ומפקדרת. מחלקת-הירובאים בוגיה הייתה מ-3 כיתות, 10 אנשים כ"א, ומפקדרת מצוים מהיה: — מ"כ (ב"ט), 6 רوابאים מצוים כ"ב (ב"ט), MK וולית-מקלע עם סמ"כ ו-2 מקלעים ששירתה את המקלע "ברן". וושט"ב היה מצוידים בתת-מקלע "תומס" מפקודת-המחלקה כלל: — מ"מ (לויטנט-

ג' — סג"מ, או לויטנטן — סגן), סמ"מ (ר"ן מחלקה, חולית מרוגמה 2 אינץ' בת-שים וחולית "פיאט" בת 2 אינץ'; בס"ת — איש, מפקודת-הפלוגה כלל: מ"פ (מיור — ג), סמ"מ (קפטן — סגן), רס"פ (רב-סמל), נאיטלוגטי (סמן), פקידים ומחלנים — ח' צ"א איש).

פעוגה-חמתיעת, שבראה עמד מ"פ בדרגת ש"ז (סרג') — ללא סגן — נכללו המחלקות הראשונות: מחלקה נ"ט עם 6 תותחים נ"ט בני 6-7 שנים (התותחים היו גוררים, או מוסעים על פשאות מיותרות); מחלקה מרוגמות בננות אינץ' ובת 6 מרוגמות המושעות בהחלילים וזה גושאי-ברן); מחלקה מ"ק"ב על זהחים, 6 פקידים "וירטס" ומחולקת-חובלנים-פלסים. פעוגה-חמתעה כללה מחלקה-קשר, מחלקת-הכשרה, מחלקת-הניהלה ומחלקה-חוובשים. מחלקת-הניהלה כללה פיקוחה גם את מפקודת-הגדודות, ג' פיקוח-הזרעון ואת כוותת-הקלטים.

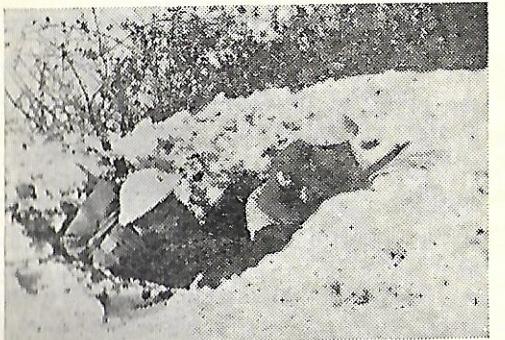
שלהם; שbow אמיון קרא, ובתגובהו, האמור בזיהו צהוב
השימוש בסיווע אויריו או סיוע ארטילרי מכל הסוגים, או שיתוף פעולה עם שריוון (מספר קצין נים היה אמונם הידע באלה או אחרים מן השטחים הנ"ל, מתוך קורסים שערכו בתיקות שירותם). המשימות היו אמ"כן גדולות למדרי ומשר'המן

— 4 חדים — מצומצם עד-מאוד.

בשלב ראשון היה על הקצינים מכל הדרגות לעבור אימון מוריון ככל האפשר — אולם עמי את קפדי ומודוק — ובו למדוד את התפקדים שליהם למלא איש-איש במסגרתו וכן את התורה אשר יצטרכו להקנות ליחדותיהם. במיזוח הדירה זו משימה קשה לגבי הנשק-המשיע, כי עליו הוטל — גוסף על מרגול בכלי-הנשק וסיגול אורתיה הלא-חימה באמצעותם — גם לתרgel את הרובאים, בכל הנוגע לשיתוף-הפעולה איתם. כן כבדה הדירה המ-שםנה שנפלת בחלקם של מפקדי הפלוגות והגדרות: — חיללה למדוד תפקדים מעיקרו, וכן נדרש את ייחודיהם, ולבסוף לתרgel בשידי

תוך-פעולה עם סוגי-נשק וחילות אחרים. לתקופדים אלה נרתמו הקצינים בהתחבות, תוך החלטה ורצון עז לבצעם בשלמות. הטmilים והקצינים, מפקדי המחלקות הרובאיות, שהו כחורי-dash ימים בביה"ס לפיקוד-הקרבי בעיר י"א.

האימונים בפיקודי

בחורף 1944 הועמדה החטיבת-היהודית-הלוחמת (ה"חיל") המוקמת-זהולכת, בפני בית הכנסת למלחמה, בוירת המלחמה באיטליה.

אפיי המלחמה בחו"ית-איטליה באותה פרקי-זמן היה מעיקרו — ולגביה שני הצדדים-הלווחמים — קרבות פטロילים מכל הגודלים, עם נסיבות לחדירה עמוקה ולטיפסה שטחים.

קרבות אלה דרשו כושך מעולש של הלוחמים: — בשיליטה בנשקי, בניצול הקרקע, במיוזי האפר-שרויות שמעניק היליה, בתפעול כיתה ומחלקה (וברמגה גובהה-ביבטור — הפלוגה), וכן כושך תפעול יהודית-הטייע הגודדיות. מעיל-כלך דרושא הייתה לביצוע משימות-קריב אלה רמה מעולשת ביוטר של יכולת גופנית (זמן שהיתה של יחידה באיזורי-הקרבות היה לפחות 17 ימים — ובדרך-כלל אף יותר) משך זמן זה מוחסן יחידה מחליפה; מכאן מוגנת ההדגשה של הרמה הגוףנית הנדרשת).

ऐוון אנשי ה"חיל" בטרם-היווצרו הוגבל לאירועי גושק-הארשי, אימון גופני, שדות, אימון פיתחה ומחלקה, ואימון מוגבל בפלוגה. הקצינים

החיל

באיטליה

רס"ן הילל פרטמן

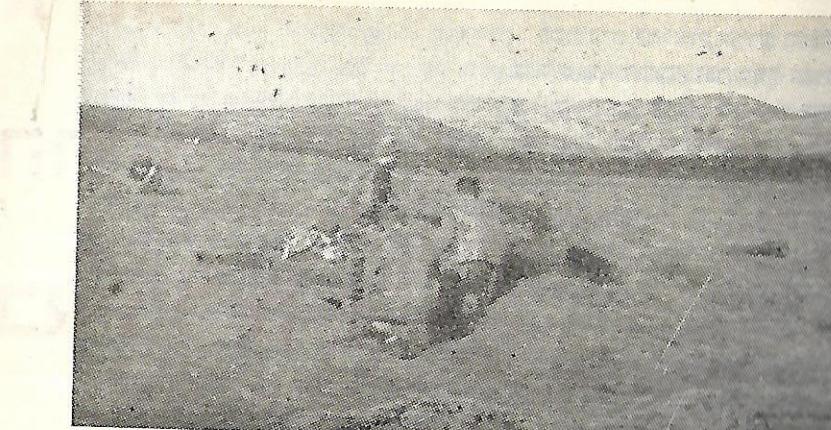
בדיל והוסיף רבות לתחשית-היליה שלהם. באשר לאימון המפקדים, הרי היתה זו "חולה חלה"; ופרט לאימון מפקדי-כיתות לא בעשה הרבה בסוגרת היחידות עצמן. אורגנו בגודדים קורסים אינטנסיביים ויעילים למכבים, שנמשכו 8–6 שבועות והקיפו את כל הנושאים שבתחום פעילותו של מכ"כ, כולל פרק נכבד של אימון המדריך. בשביל יתר המפקדים לא התנהל כמעט כל אימון מיוחד, והם קנו דעת בקורסים בתתי-ספר צבאים ותווך לימוד עצמי.

יש לזכור שכל ההישגים שצווינו לעיל, הושגו על אף המסיבות הבאות: — האמצעים שהוצעו לרשות האימונים היו מינימליים (הכוונה לעזרה-אימון, תחמושת וכו'); (רכב); — בשלביהם ידועים המפקדות-המנומות-הברית-טיות לא רק שלא עודדו אימונים אינטנסיביים, אלא אף השתדלו להגבילים. אשר הושג — הושג בעיקר הודות למטירותם של אותו סמלים וקאגנים אשר נשאו בעול התדריכת ותודות לרצונם הטוב והתלהבותם של החילאים עצם. עם הקמת החטיבה והעברת הגודדים לאיטליה החללה תקופת אימונים נמרצים, כהכנה לקראתה הבינונית לחזית. אכן, כמובן המצב היה כבר שונה בתקופת; כי מפקחת החטיבה, וכן גם המפקדות-המנומות, היו מעוניינות לקדם את האימונים בכל האפשר. כך הועמדו לרשות אנשי החטיבה מקורי מות רבים בקורסים שונים בתתי-הספר הצבאיים, וכן הוכברו כל האמצעים הדרושים לניהולם של אימונים יעילים.

ל תרגול-הקרב כפי שתונגהות או כי תריאו לצין שתרגול-הקרב טיפות, הדרדרים והפתקדים ידעו כיין את תרגולות לתנאים ולנסיבות, שירעה לפני העובדה שהיא או מזויתות לחרב ולעיבולו של הנושא. צוים תלפו ונדבשו הגדעות בז'אנר זון זה אל "פלאי" תבעות, והית שחי"א-אימונים חדשים. כן תחול בז'אנר לסדרות, אם כי זה לא תבעה או לסתות הפליא, נידרת חודשת גם לאיומוני לילה; שיאם בגדוד שני, כאשר הפס שים את תיליהם ליום; כל תחניות גנחו בלילה ואילו שעת היום היו

סמל הרגימנט
הארצישראלי

ירדי בתותח נ"ט

חיל

התותחים

של

ההייל

אל"ם שלום נשת

המבוא והבעיה

הרגישו אינטנסיבית שעז ורמאן להיות מופעלים על ידי צוותים יהודים ובמידת האפשר בפיקוד של קצינים יהודים. פועלו כאן רגש גאות לאומי ותוהשות הש寥חות בהפעלת תותחים עבריים במערכות. לעומת זאת נצבו העוביות של ה"תקן המלחמתי" הבריטי ליחידות ועוצמה. תקן זה קבע להטיבת-דגלים-מוגברת עצמאית חיל-התותחים ארגנזה: — רגימנט-שדה ובו 24 תותחים "בני 25 ליטראות"; גונדה נ"ט ובו 24 תותחים "בני 25 ליטראות"; גונדה נ"ט אחת בעלת 12 תותחים בני 17 ליטראות (מת-נעימן); גונדה נ"מ קלעה בעלת 12 תותחים בני 40 מ"מ ו-6 תותחים בני 20 מ"מ, כאשר בסתיו 1944 הגיעו העלינוות-האירית של בעלות-הברית לשיא יכולות ולשלוח את כוח-האדם שנמנפה להשלמת ייחדות חיל-הרגלים, שסבירו אבדות כבדות.

הבעיה שפתורונה הוטל עליינו הייתה, איפוא: — לאorgan רגימנט תותחני-שדה אחד, וגונדה נ"ט מתנייעת אחת, מהקדרים של תותחים ארצייש-ראליים וממתנדבים יהודים מיתר הייחידות והעוצבות של כוחות-הברית. וזאת locator: רגימנט-שדה היה מרכיב אז מ-36 קצינים ו-643 בעלי דרגות אחרות; וגונדה נ"ט — מ-8 קצינים ו-173 בעלי דרגות אחרות. עםדו לרשותנו כ-300 בעלי דרגות אחרות מה"גונדה הנ"מ הקלעה הארץישראלית לית הראשונה" ו-85 עד 90 בעלי דרגות אחרות מיחידת ארטילריה-חוחפים שבchippe. סדר-הכל — כ-400 תותחים, שהתחווות המקצועית הייתה בשטח של תותחים נ"מ בני 40 ו-20 מ"מ, ותו-ה-חימן 6 ליטראות ו-6 אינץ' להגנת-חוחפים (*). לא היו מצויים כל (פרט למחבר רשיימה זאת) קצינים ונסיון הצבאי, ארגון וציוד מתאימים עד כדי הכללתן בעוצבה-הלחמת הבניה לפי תקן מוגדר. תותחים שלם מhil-הרגלים — ושהיו מוסמכים פיקדי גונדות וסוללות של ארט-שדה או ארט-נ"ט. על-כן נראה שאלת הפיקוד על התותחים כבלתי-ניתנת לפתרון — לנוכח הצורך ב-41

(*) תותחי 6-ליטראות נועדו לפעולה נגד טirotes הטורפדו המנועיות המהירות שהופעלו על ידי האיטלקים בוגמה הגדול של מלטה. — המשער.

שילושת גודי חיל-הרגלים העברים של הרג'י-פנט הארץ-ישראלית" היו אט הגוף העיקרי של תריבור, אך חיל-התותחים העברי, במידת שהיא נדרש, נאלץ לעבור תקופה שנייה ארגוניים מוחלטים. לקבל אימון מיוחד ולקלוט ציוד וחומר שווים למטריהם לאלה מלאה שהיה מוכרים לו, בכדי שוויל ליחוף לזרוע-הסיווע העיקרית לחיל-הרגלים שביבריגנדת.

הרגש על השגת רמה גופנית גבוהה לא הוסר ממשך כל תקופה-האימונים. שלושה חדשים דצופים נמשכו אימונים אינטנסיביים אלה, החל משעה 0500 וכלה ב-2300 או 2400 — וזאת בגשם, בשלג ועל פניו שטחים נרחבים (שטח האימונים נמצא בערך כ-10 עד 15 ק"מ מהחנה — ולא השתמשנו ברכב בתקופת האימונים!).

מצב הנשק-הטטי הגודוי היה קשה יותר, כי תקופת האימון לא הספקה כדי לתרגל במידת מספקת שיתוף עם הרובאים. בלבד-זאת לימוד ותרגול הנשק-הטטי כל מוצבי הקרב, והשימוש ברכב ובמכשורי-הקשר והנשק עצמו היה עיליל; אולם דרוש היה, כאמור, עוד פרקי-זמן בשבייל תרגילים משלבים עם היחידות הרובאיות — והוא חסר.

הڪונה הבלתי-ביותר הספקה אך מעט מאוד לתרגל את הפלוגה והגדוד. ואף למעשיה, כאשר לחם ה"הייל" — נלחמה בעצמה, ברוב המקרים, קנה-המידה הטוב ביותר להצלחת אימון הת"טיבה ב-תקופת-פיגי, זו היא הצלחתה אחידת-כן בתפקיד פיטרול נגד אויב מנוטה-ביותר, ובעל כושר-להינה מובהק.

עם כל היותה מוזרót וחותפה — לא הכובבה תקופת אימוני ההייל באיטליה את ארכי-שרוות בחזיות.

או מרכז-ההרכבת הצבאי באיטליה. קצינים מעולים מהארמיה השמי-ושדר-הדרמה מדרגת ראשונה, וככובן שון-קרבי "עדכני" — וכן היה עדכני חטור תצלמה, הפליג בbattlehip נרחב בזירת ליפציג, תומי-רוודות פארה, הפליטים והקצינים הספיקו ג'ידע וההגביל הדרושים ליחידותיהם, שר-בצחת פ"ג עם חותם תקופת אימוניהם, ותחילה מופנת לקרב. תחרדרת בדרכו שודר לפעשת כל הפלג של ההייל.

תגונני, אירוני הנשק-האישי והשדות דשים לחילימ. דובם נמצאו מאומנים זה למדרי בשטחים אלה עוד עם תחילת המלחמה הרגילה יכלה עליכן להקען ששלול החומר האמור; ובמיוחד: להרמת بواسר הקליטה, תפעול הנשק לחם ה"הייל" — נלחמה בעצמה, ברוב המקרים, קרב, ואימון מחלكتי עם תרגול בתרי-ב (שתייה נחוגה או בצבא הבריטי).

ל-המקדים הוכיחה את עילותה. איזו רבות הוקשו על-ידי ייחידות-שיטוף-פעולה עם נשק-טטי ועם חילותם דבר נעש לא רק באמצעות תרגול, כי תקופת אימוני ההייל באיטליה את ארכי-שרוות עדרת סרטי-קולגוע ובמיוחד — על-ידי רוגילים עם ASN.

ארנון הרג'יסטר

ונחנים, בדרגות מלויטנט-משנה וע' ויט' ובעל' נסיוון מתאים *).

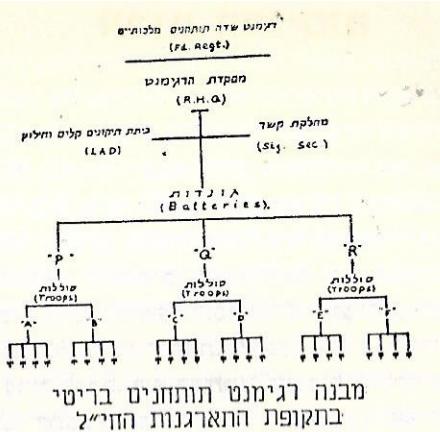
כאמור, עמדו לרשוננו רק שלושה חדשניים
הגונדה הנ"מ הקללה הא", שהגיעה לאיטליה יה
עם גודו-הרגלים של הבריגודה, פורקה באוניברסיטה
הדרגתית כיחידה, חיליליה נשלחו לאבולי (בPsi)
חיל-התותחנים המלכותי ובית-ספר למתחננים
שם הוותל באימון מיוחד, כדorous ליחיד
טומסוני-שבדה.

על-מנת לזכור את שלבי התהארגנות החליל
פיקוד כוחות-הברית באיטליה להשתמש ברגלים
מנט-שדה 165 ("מוהאנגייפ") — אשר לו נסיוון
קרב מפואר מהפלישה לטיצ'ilia בקיץ 1943 וע-
לכיבוש רומא בקיץ 1944, ושנהה על שתי גו-
דותיו (ה-351 וה-486) דרוםית לרומא — בחת-
מסנות להקמת רג'-השדה העברי. בסוף דצמבר
1944, עם קבלת השם החדש "רג'-השדה העברי"
ה-200 לארטילריה-המלכוטית, הפקה גונדה 51
ל"גונדרת-שדה 605", שעיקרה תותניים בריטיים
בפיקודו של המיר פריר: גונדה 486 — הפק-
ה-גונדרת-שדה 606, בפיקודו של המיר הנרייקוב
וונגנדת 604, בפיקודו של המיר רוטשילד, התא-
גה כגונדרת חדשה. שתי האחרונות היו הגונדרת
העברית. מפקדת הרגימנט ומפקדו קול'-'לי-
יגנסון — המשיכו בתפקידם כבעבר.

郎-החדש, על ייחידות-המשנה שלו, התרכנו
אייזור פלסטיניה, הנמצא כ-30 ק"מ דרום-מזרחה
לרוּם.

לוח-הומגים של התחארכנות התבבס על ה-
ברית המותחנים אשר גמו אט אימונם המיוון
הניל' בבטן אימוניהם, לגונדיות עם התחלת הקמה
בערך בין ה- 8 ל- 10 בינואר 1945 כמ' רג'-שד'
200 על רגלו; מותחו בני 25 הליטראות, ע-
רכבים וצידום, הגיעו; ואימון הסוללות והגונדיות
הסדר למיציאות.

ברצוני להזכיר את העובדה שרג'ה-השدة היהו
200, על אף היותו יחידה חדשה בשם ורודה
הצליח להתארגן בזמן כה קצר והודו לכך שבני
אותו סביב גרעינ-הטgel של רג'ה-השدة בעל נסיו.
קרוב עשר וסגן פיקודי מוגסט.

תורהפה והפרשי-ביצוע דקים" אשר לא תמיד הם
מושפעים בחומרות-ההדרכה, אלא שידיעותם נצ-
ברת בעמדות-הקרב.
בשלשות השבועות הראשונים לאחר השלמה
ארגוני הגדודות אימנו את אנשינו באימוני-הפרט
ובإيمانו המחזקוי. כדוגמה: — צוותי התותחים —
בנפרד; ה"משנים-הטכניים" — על לוחות-האר-
טילריה שלחם; הקשרים — בהפעלת מכשיריהם
או בהנחה קו טלפון.

אהרין-כין באו שלושה שבועות של אימון ייחודי הסוללות והגונדות, בגופים ארגניים וחימי, התחלו לנעו, לפרק מערכ ולחפות עמדות, להפעיל משימות-אש מודומות — בהדרכה ובפיקוד של נקודות-תצפית, במרקח של קילומטרים ; וכן לביצע בדיק התותחים, הרכב והציוד, ולספוק את צרכי היחידה ביום ובלילה, בקורס, בבויז ובגשם שוטף.

הירושלמי הפסיכולוג של התותחנים האיר-
צישראליים נבע מהשינוי הפתאומי שהתר-
חש. בעבר התensus חם בצוותהתוחם האינ-
חולל. דיביזואלי, כנהוג ביחידות נ"מ קלות —
עשרה אנשים עם סמל, שlayer נוהלי-קרב
היה מוסכם להציג על פנוללה טקטיית,
דיבינו — לפותח באש על האויב, שמקדר
החות ואנשיו ראוו והרגשו בו: בעוד
שעכשווי נפרשו התותחים מאחוריו רכס, אם
רק ניתן היה הדרה, והוחלשות והפקודות
באנו ממרחקים וממפרקדים שנראו לאנשייהם
רק לעיתים דחווקות בלבד. החות הניגר,
שהיה קודם עצמאו, הפך לזרות לאחד הבר-
גים במכונה מורכבת, שמתפרקידה היה
לחנחה אש על אויב שלא יכולן לראותה
ולפעמים אף לא להציגו בו. הוא מצא את
עצמם משוכץ בארגון אשר דרכו ומוחו
הנחו אותו ממרחק, זה היה שוני מכריע.

לבסוף, אחרי שבועות של עבודה מאומצת, בא המבוזן לוגניות ורגימנט המאומנים כיחידה שלימה, בתנאים וקשיים שדרמו לתנאי קרב ממעשים; וכשיא — הפעלת התותחים בירי בתחומי מושת חיה. בשבוע הרביעי, בערך, של טבר, 1945, יצא רג' 200 למבחן הגמר, שהוכן והודרך ע"י

איסון הרנישנט

התקופה-הकצרה בת 8 שבועות בעיר לאימון הגונדו והריגומנט כיחידה שלמה הוגדרה למעשה באמצעות הפעולות שהזוכרתי אותן בפרק על ה- התארגנות.

ראשית, כל אימון בעל-המקצוע, והאימון של הסמלים (כגון: "מספרי אחד" של תותחים, מש-נים-טכניים, מודדים וקשרים *) שהיו דרושים במספרים לא-קטנים, כבר ניתן להם בבית-ספר לתותחים שbaboli; כשהצטרפו לגונדיותיהם בסוף 1944 ובינואר 1945, לא רק שובצו בזה לתקן הארגוני אלא אף היו מוכנים לבעץ תפקידיהם המ מקצועיים והפיקודיים. שנייה, הגרעין של רב-ידי טמליים וסמלים בריטיים, בעלי נסיוון-קרבר ממושך, חיזק את מסגרת הגונדיות, ואנשיו עזרו באימוץ הפרט ובאימון-היחידה בהכיעם על אותו נקדות

*) בחלקם קשורות נוהגים, שאומנו לא רק להפעיל מכ' שירידישר, אלא גם לנוהג ברכבת, כולל רכב זהלי ומשורון.

* הוחזים היו בעצם, 44 קזינים — אך 3 מהם (קצין הרטואה, האפסנאות ותקשו) לא היה גודש כלל כי יהו מותחנים. שלושתם — במקודמת־הזריגונס.

מדי 96 שעות — לאחר מסע קדימה החלפת אלה בפרידות, והתקדמות האחד הנקרה ברג'ל. בדרך כלל שוכנו מוצביה עם מפקדות פלוגות הרגלים הקדמיות, וככל בתן, המלחמה הפכה להיות לשירה, וככל היחידה רכשו באופן מתמיד נסיעין והתחמזה התותחים כמעט ואיבדו את ההגשה שמעב סים, למרחק 5–6 ק"מ, מחופר האויב בערך אחרי עשרה או שנים-עשר ים צאו שלושת גודוּתְהַחֵיר שלטו בока. הפל הירושה המיוולת שהbrigada תיכנס לקליחת הגורקה; ובليل 25–26 במרץ 1945 צאו שלושת גודוּתְהַחֵיר שלטו בока. הפל החלום למציאות. הבריגדה והיזוּית, על יד המסתערות, המשיעות והמשרתות, פע Bergothazzit. וcutת התחליו הכנוטה בגודולה של אבִיב 1945 להשמדת הכוחות נים באיטליה.ليلו אחריו לילו יצאו פ של ח'יר הbrigada, על-מנת להשתלט עלי הפקר שבין עמדותינו הקדמיות והנהרות על התותחים הוטל, נוסף על תכניות האש תיוט הקבועות- מראש, לעבד משימות-ஆש דות לסיוּע לפטרולים. אש מרגמות האויב דותינו והזורה מיד על-ידי תותחינו או תותחים כבדים יותר (בני 5.5 אינץ') מהה הבינוי 75 ותותחים נ"מ כבדים (בני 3.7 מרג'. נ"מ 1. על אורחיה-הלהימה ונזהה הארטילריים נתפרס מאמר מפורט ע"ז בחוברת ע"ז (ינואר 1953) של "מערכות"

"עוזרים-טכניים של-הצפיה"
בקביעות במצבי-ההתצפית, ו-
בירו את פקודות-האש ואת
דתיישותך, המבהיר את הסיב
דת-אש, הנמרתו בציגורות
គות-הקרב *) של קציני-ההתצ-

כשבער הגזוד-הרגוליה-הראשון של דה סני וונכנס לתוך חבל הררי, הוא צליפה (כולל מקלעים) של הגומנים היה לקבוע את הנקודות מהן באה, כי האיזור, בתנאי התקדמותו-זרדיפת לא לסיורים, בדיקות-מודיעין והכנה יסודית אש ארטילירית. מפקד גזוד-הרגוליה באש-ארטיליריה את מקורות הצליפות, כ

— לא במתגרת הבריגדה היהודית.
לילתה אחר לילה, ווגונדה אהרי גונדה,
הרגימנט את תותחי רג'ישודה 23, דרום-ים
מאגאנצה. מוקדדי החלפה זו לא קרה
משמעות מתחדים יימצא מוחון לפועלות —
לשעה קלה בלבד. מוצביה-התכפיות של הח-
המוחלף המשיכו בפעולתם וرك בלילה השמ-
חר החלפת התותחים בעמדותיהם, וזוו
התכפיות שלנו קידמה ונכנסו לחווית, מוצב-
כל גדור הייר בקורחהית. רק בעת היה ר-
200 ערדן לקרב. הוא השתמש בעמדות-הה-
ומוצביה-התכפיות של היחידה המוחלפת ;
ראש הקשר הקוי הקימתי נמסרה לנו
למרכזיות שלנו. בחזיות סטטנית מקובלין
שגרתית כזאת והשימוש במערך של
המוחלפת.

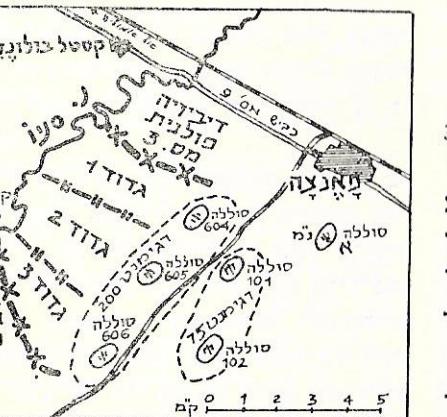
על אף האכזבה שלא נפעל במסגרת
הגייה התרגשות התותחנים שלנו לשיא
פקודות האש המשניות הראשוניות נתנו
ביחיתוף, והפוגים "ח' חיים" הראשוני
لتוך מערך הגרמנים (עוצבת צנחים).
התרגלו לחוישיגרה בקורחויז סטטי.
דוב המטרות היו ידוות ורשותם על
הארטילריה, ורק לעיתים רוחוקות בוצעה
אש חדשה לפि הוראות של אחד ממזובייה
כל עוז, גם גזע,

בנדדות לאיזור כ-50 ק"מ דרומ' מוז' לרום. נدعو פרישה לעמדות-אש וירו משימות במטוסה ה-התוחנים. בשלב שני נע כל הוגנית לרומה, למרחב ציוניה-זוקיה, וכוח הררי, ושלח את מוצביה ה-תצפית בחשכת-הלילה, על מנת שייהיו מוכחי הריגימנט על מטרה אחת, ברכיכו ע' "מטרת מיק". לא זו בלבד שמהלומת-הזרוקות ונפלת לתוך איזור המטרה; היה זה כי אף שהוגניות נתפרסו קילומטרים מהשניה — בכל זאת נפל ריכוז-

מליה על תקופת-האימוניים. היו קיימים ולפעמים יום שלם, של מנוחה והווי חם ונסע לrome לחופשה, יידידים נפגשים והוא היה גאות על עצמו קיומן ואופיו ההיתה משוכנעת שהיא הטובה ביותר בדור בדור.

שיזון בקרוב

הדרוגלים של הbrigade כבר נע צפונה; אודס 1945 נכנס למערך של קו החזית לפונטינה (בקרבת רבנה). מיד נפוצו ווניגים שמדובר על הפרדתם מהbrigade — בסוף השבוע הראשון, או תחילת שני, במרץ 1945, אם זכרוני אינו מטע

המערך הארטילרי בוגרת ההייל

באה אש על-ידי ריכוז של יחידת-ארגונית ב-24
ותותחים — ובודאי לא בקצב של 500 פג"ז לתותח
בארכע שעות***).

לריוכו-ארטיליריה הגדולים מלאה הגענו רק
במערכת-סיני; אך המערכת לא נמשכה ברציפות
יותר משבעה ימים.

רג'שדה 200 לימד את צורות-היסודות של קרב
ומערך ארטיליריים: — בהגנה, במתקפה, בהתקה
קדומות ובמרדף. דבר אחד לא למדנו — הפעלת
hil-totachnim בנסיגה. אכן, התמונות מקצועית
מסוג זה גם לא רצינו אולי להנחיל לחיל-התותחה
ニים ובעל גסיו מקצוע. ביל קדרים אי-אפשר
לארגן ולהקם יחידות חדשות ולאמןן לקרהת
משמעותה. הקדר הוא אשר מקיים את
בטיסי-היאמון, את בת-הספר הצבאים ואת הר-
זמן, לפי החלטת הטקטיקה, ופוקודתם, של קציני
ותותחים בכיריהם הנמצאים קדימה, עם חיל-הרגי-
לים או חיל-השריון, לשם "קריאת הקרב" וניהולו.
אך רגימנט-200, על אנשיינו, לא רק הנחיל לצה"ל
את הידע התותחני בשיטה ארט-שדה וארט-ר.
ביגונטי. מיחידותיהם הקודמות לממדיו המתנדבים
הארצישראלאים גם תותחנות נ"מ ותותחנות הגנת-
חופים. לעומת זאת, את ענף התותחנות הנ"ט ירש
חיל-התותחנים של צה"ל מומלחות נ"ט של גודרי-
חו"ר שבbrigada. כן שאב הוא את הידע המק-
צועי בשיטה המרגמות-הכבדות ממלחמות-המרג-
מות של אותם גודרי-הרגלים בbrigada.

רשימה זו נכתבה לפני הוכרזון; ואחרי 15 שנה
טבעית היא הנטיה לאידיאליזציה של העבר ול-
הבלטת הגורמים החוביים. כן מיטשטש במשך
הזמן פרט זה או אחר ולא ניתן למסרו באוטה
מידת-דיקוק שהבחינה הדיטורית מחייבת אותה,
אכן, המטרה הייתה להעלות צין לנכינית brigada
למערכה ב-1945 — והמחבר לא התימר להגשים
בזה מסמך מצחא או מחקר מקצוע.

*) מילוי זו — שימושה המקורי, בצרפתית,
"מסגורת" (למשל — מנגנון מפקדים ובעל-ימקצוע) של תותח
"יזקם" את כוחה-הארטיליריאי הגלמי הועיד להוויה יהודה —
קיבלה בהדרגה גם את המובן של "סגל", או "גרעין" —
המערך.

**) עד 9.4 — 6000
ב- 9.4 — 12000
אחרי 9.4 — 3000
*** ב- 9.4 — ירי של 4 שעות בקצב 2".

ברוגיון בפעילותו — ולהוציא להקה וمسקנות
מקופת המשת החדשין, בה התארגן, אמן והופ'
על בקרב.

ה��

לימוד ה�� — מותנה בראשית הbrigada כ-
קדר *) לצבא העברי העתיד למקום. התארגנותה,
אמונה ונסיגתו בקרב היו מכוננים למטרה זו.
כבר הוחר בטעיפים הקודמים חשבותו של
המושג "קדר" — דהיינו קיבוץ של אנשים מאומי-
נים ובעלי גסיו מקצוע. ביל קדרים אי-אפשר
לארגן ולהקם יחידות חדשות ולאמןן לקרהת
משמעותה. הקדר הוא אשר מקיים את
בטיסי-היאמון, את בת-הספר הצבאים ואת הר-
זמן, לפי החלטת הטקטיקה, ופוקודתם, של קציני
ותותחים בכיריהם הנמצאים קדימה, עם חיל-הרגי-
לים או חיל-השריון, לשם "קריאת הקרב" וניהולו.
אך רגימנט-200, על אנשיינו, לא רק הנחיל לצה"ל
את הידע התותחני בשיטה ארט-שדה וארט-ר.
ביגונטי. מיחידותיהם הקודמות לממדיו המתנדבים
הארצישראלאים גם תותחנות נ"מ ותותחנות הגנת-
חופים. לעומת זאת, את ענף התותחנות הנ"ט ירש
חיל-התותחנים של צה"ל מומלחות נ"ט של גודרי-
חו"ר שבbrigada. כן שאב הוא את הידע המק-
צועי בשיטה המרגמות-הכבדות ממלחמות-המרג-
מות של אותם גודרי-הרגלים בbrigada.

רג'שדה 200 — הוא אשר היה את הקדר
לחיל-התותחנים בצבאות-הגנבה-ישראל, נוסף על
התמונות המקצועית ונסיגת-הקרב, הוריש הוא גם
"מסורת תותחנית" ו"רוח תותחנים", עקב שרורו
שם הצבאי הממושך (במשך חמיש שנים) של
אנשיינו. סמליו ורובי-סמליו הפכו להיות קציני
היל התותחנים בצה"ל, ורבי-הטוראים שלו היו
לסמלים ולרבי-הסמלים של החיל.

תודות לנסיון היחידה וגשיה היה קדר זה
מסוגול לארגן את החיל מחדש, אף אם ציוד וחיה
מושהו מושלים הרבה פעות מלאה שעמדו
לדרשו במלחמה-העולם השנייה. אין לבנות חיל
מטייע ומכווע על ידיעה תיאורטיב בלבד, ועל
סמכ אימפרוביוציה. שכן אילו תורים אפשר לבצע
דווקא עלי-ידי אנשיים שהיה להם הניסיון בהפעלה
циוד וחימוש מושלים.

אם נשווה את 40 ימי פעולה-הקרב של רג'שדה
לאוטם 61 ימי-לחימה שהיו לצה"ל במלחמה-
הקומוניות מה-15 במאי 1948 עד הד-10 בפברואר
1949, הרי תיראה תקופה ורוכה של 40 ים
כפרק-זמן מכובד למדי.

ואם יוגד שרג'שדה 200 ירה בסה"כ כ-21,000
פגנים **) בני 25 ליטראות במגוון יומות שונות,
הרי אפשר לומר שבמלחמות-הקומוניות לא ירינו
תותחים 75 מ"מ (הזרום, בערך, עצמתם לתוך
תחם בני 25 ליטראות) בקרבות יותר מ-10,000 —
8,000 פגונים. ופרט למקרים נדירים לא הונחתה
איטליה; ועתה הייתה שהות בשבי להתבונן

תותח-בן 17 ליטראות בפעולה

עלול היה להביא אותו הפתעה חדשה. לא השיגרת
אלל הנסיכון שנגנבר מתוך השיגרת, הוא שאיפשר
עתה לתותחנים להיענות לעתא את
ההמורות במצוות הדמים. גודרי-הרגלים של
הbrigada נעזרו לא-במעט על-ידי הנחתת משי-
ו 200 נאלץ יותר על עמדותיו הסטטי-
דימה, בדילוגים, עם חיל-הרגלים —
טסיוע-ישיר לאוטו גודרי-הרגלים אליו
גונדה 604 — עם הגדור הראשון;
עם הגדור השני; גונדה 606 — עם
התקדמות בדילוגים איפשרה —
שנתמיד מהיה גונדה אחת (או שתים)
נה לירוי על-מנת לתת סיוע לגונדה
גונעה קדימה לאורך ציר-התתקדמות
גילים שלת.

הפטה המעריצה להיות בקרב ניד ו-
זטח נהיה קשה יותר ויוטר — תחילה
על תותחי הגרמנים שהייפו על נסיגתם.
הפלידו של הרגימנט במכונת-מלחמה נסתם,
והוא התרכו לאורך הכביש פאנזנה-בריזיגלה,
מעתה עמד לנגד עינוי תפיקדו כיחידה יהודית-
ציונית. רק בעת הגיעו התגבורות שכח חסרו לנו
בשעת המعرיצה. הקצינים הארצישראלאים העזיז-
רים הctrattoו אלינו לאחר אימון שנמשך כשמונה
חודשים. ב-2 במאי 1945 נסתימה המלחמה בחזיות
איטליה; ועתה הייתה שהות בשבי להתבונן
*) הסנו שמש כקריה-מצחה".

*) דבר לא היה קבוע-מראש, כל רג'

קפטן פרץ איזנשטיין — היום אל"ם שלום
עשתק).

רק כעבור מספר חודשים החלו להצטרכ סגנין המשנה הארצישראליים הראשוניים. בשלב מאור-חר יותר, אחרי שהבריגדה הועברה כבר לבלגיה, הגיעו גם טגניני המנסה שעברו קורס-יסוד לקציני חיל תותחנים באנגליה, והשביאו אותם מטעם רציני של ידיעות בשתי התותחנות השונות.

סתוצאה מן המיון הנ"ל נוצרו קבוצות-האימון השונות; התותחנים והנהגים נשאו בשטח התת-ארגון הרגימנט, והחלו באימון בסיסי של התותחן ואימון-הצוט. גם המש"קים-המיועדים החלו ללימוד קבוצה את מקצוע מפקדי-הצוט. כל זאת — בהדרcht המש"קים, רב-האסמים והקצינים הבריטיים. כן למדו במקומות חילך מן הקשרים וחלק מן המשגינים-הטכניים — וזאת בעיקר בשבייל בעלייה-המקצוע באימון הסולתי. ובסוף פברואר נסנו כולם, נעשה מילון קפדי-בכוחם של כל לאלה שהשתקע הושנים היה עבר תותחני איש נבדק באשר למקצוע התותחני אשר הסתים 1945 — בא אף האימון הרגימנטי אשר הסתים

במיטה, בו בוצעו ריכוזים רגימנטיים. מרבית הקשרים והמשגינים-הטכניים עברו באור-טו פרקי-זמן קורסים יסודיים בסיסי-האימונים ייוו בריטיים — ומهم חלק לאיגודם של חיל-התותחנים שבדרום איטליה, באפוליה, אוגנליה (ויצא-מן-הכל אחד היה

רווח וו הגעה לשיאה כאשר, במרץ 1945, החלת התנועה לחוויתו. הדרך היהת ארכוה; עברנו דרך רומא, שם לפורייל ולפאאנזה — וуд לעמדות שנקבעו בשביבנו בגזרת החיל, מדרום לנهر סני. ההתרgesות לא הייתה קטנה, ושירה בלתי-פוסקת נשמעה מכל כליה-הרבב עמוסי האנשים. נתרנסנו בעמדה רגימנטית, כאשר גונדה נתנתן סייע ישיר לאחד משלושת גודדי-הרגלים של החיל. גורת-האש ביסתה את כל דוחב הגורה של החיל, ואף חלק ניכר מגורות-הפעולה של העיבשות אשר נמי-צאו בשכונת מיימי'ן ומשמאלו.

קיבנו עמדות מוכנות של הרגימנט הבריטי ובשבועות שלאחר זאת למדנו היבט את שגרת החיים של סוללה בחווית-טטטיב: ארגון העמדה, הסואטה, כוננות לירוי וסידורים מנהלתיים שונים אשר אפשרו מכם נוכחות נוחיות לאנשים — מבלי לפגע במקטעים דרכות לפתחה באש. לא עבר יום בלי חילופי יריות עם הגרמנים. הכננות הייתה גבוהה מאוד ונחיתת האינטנסיבי נתן מידיות. ניכחנו לדעת שהאימון הרגימנטים "חותחנים מנוסים", וربים היו המקרים בהם קיבנו מהמאות מפקדי חיל-הרגלים על ביצוע מהיר ומדויק של משימות-אש שונות.

כאשר, בסוף אפריל 1945, החלת התקפה הגדוד הלאחרונה של צבאות בעלזות-הברית באיטליה, ירחה כל גונדה אלף פגוזים במוגרת תכנית-אש רבתאייקי — ובכך נקבעה את הילקה בהבקעת המערך הגרמני על הנהר סני. בשלבה הראשון של התקפה ניתן סיוע זה לגודדי החיל בלבד; אך בשלב מאוחר יותר, אחרי חציית הנהר ותוך-כדי תנועה לעבר הנהר פו, ניתן על ידינו סיוע גם לעוצבות אחרות — איטלקיות ופולניות, אשר נמצאו באגפי גורתנו ואשר המשיכו בתתקדמות גם לאחר שהבריגדה הוצאה מאיזור הלחימה ועברה לעתודות הקורפוס-העשيري-הבריטי. בחלק זה של הלחימה התגסה גודד-השדה ה-200 בתפקידים של ארטילריה בקרב ניז"ד; — דילוגים מהירים ומתנ"אש מיד תוך כדי פריסות-פתע. מבעדי הרגימנט נסתהמו עם כיבוש העיר בולוניה, אליה הגיעו או בעת ובעוונה אחת, מכיוונים שונים, יחידות הארמיה ה-8 הבריטית ויחידות הארמיה ה-5 האמריקאית.

קורסים אלה נמשכו כעשרה שבועות ואורגן היבט; אלה שהשתתפו בהם הctrpo'ל הרגימנט, בשטח התותחנות שליד רומא רך זמן קצר לפני שהגלה התנועה בכיוון אל החווית.

שני דברים איפינו תקופה זו, מדצמבר 1944 ועד מרץ 1945: ליום המקצוע וגיבוש רוחה הרגימנט. הבחורים שלנו למדו את מקצועות התו-תchnות — פרט לתפקיד הקזונה — על בורותם. למדנו את מרגול הוצאה והטיפול בתותח, סדר מהלך הפריטה של הטוללה ביום ובלילה, את התפקידים במוצב-הפקוד הטולתי ובמרכזו ניהול האש הגונדי; עובודה ליד מכון, לוחץ ארטילריה, מרוז-רכס, תיכון-ירגע, ממשמע-אש, התפקידים במצב תצפית ויסודות הטיוווח — וכל יתר הפקדים והתהיליכים הטכניים שהנמ' תנאי לנותנות טובת. מקום אחד אליו לא החלטנו על טהרת הבריטיות, ותפקידיה נשאו בשביבנו בגדר סוד.

באשר לrhoח היחידה, דומני שהיתה זו למופת לכל יחידה צבאית. היינו גם על הרבה דברים: על היותנו תותחנים בכלל — ותו-תchnישדה בפרט; על היותנו בחיליל — ועל הסמל, שבולט בו "מגן-דוד", אותו נשאו על השרוול, הסמל לו ציפויו במשך כל השנים בהן שירתנו ביחידות הבריטיות; ועל כל שעמדנו לצאת לחזית וליטול חלק פעיל במלחתה בגרמניה. היחסים מתוך היחידה פנימה היו חברותיים מאוד, וכל יהודית משנה פיתה לה, תוך זמן קצר, מסורת משלמה — וזוע טופחת וודודה קרואו גם על-ידי הקצינים הבריטיים, שידעו להעניק נבונה מה ערכה של לא הייתה אותה שלא הכריזה על עצמה כגונדה היל-טובה ברגימנט"; ובתוך כל גונדה חשבה כל היל-טובה ברגימנט; ובתוך כל גונדה חשבה כל טוללה את עצמה לסלולא הטובה ביותר. אחד מפקדי הגונדות, מיר א' דה-ירוטשילד, היה מתייחס לכל דבר שקרה בתמי הימים-יום של כ"ה-חולם — או בלתי-חולם — את רמת הגונדה שליל" — משפט שהיה אמן למקור לא-אכזב של הלחמות ועקבות, אך שהיה בו כדי לצין את הגישה שהיתה בעצם אופיינית לכלם. מכך-הראה הסתיע לא מעט, גם בשפע של יין איטלקי בשעות הערב הפטניות...

המְרַגְמוֹת בְּחָ

ה

אל"ם יהודה פריהר

ראשית מחלקת המרגמות

שםחת הגדוד הייתה רובה באוטם ימיים, כי לאט-לאט ראננו את עצמנו הופכים לגדוד לוחם על כל ציון. אך השנאה לא ארוכה לארכאה. כעבור שבונות מסווג בירק אצלו המפקח על הגדודים היהודיים ופקד להחדר יזר את כל החזון לביטיס-יהוזנה בריטיים. הפקרודה נבעה מהמדיניות הבריטית של אותה תקופה, לא לאמן את היהודים אלא בנשך כל "מאוד" — דהיינו ברובים בלבד — את המרגמות ראננו שוב רק לאחר תקופת חיל-האש הקטנה היא כויה, דהיינו 2 מרגמות, ואף אפשרות ריקוא, בהקללה, של המחלקת כולה.

קורות הקמתן של מחלקות מרגמות בגות 3 איןין' בגודדי-הרגלים של החטיבה-היהודית-הלה-חמת שורות ושלבות במאבק על הפיכת הגודדים ליחידותلوحמות. במיוחד בלטה מערכת זו בגין דוד השני של הבריגדה, בו היתה לי הזכות לפקד על מחלקת מרגמות 3 האינץ' הרשותה שהוקמה עוד בשנת 1943, בהיות הגדוד במדבר-הערבי בתפקיד שמירה, נשלחת לקורס הראשון למפקדי מרגמות שנייתן לגודונו (בדיר-סוניה), בקורס יד-מרדיבי של עבשוי). שיטת הפעלת מרגמות 3 איןין' הייתה בתוקפה היא מבוססת על יהדות- אש של מרגמה אחת בלבד, על-יאף היה המחלקת בוגת, בכל החותמות — היה זה בראש-ו-ראש. שונה הורות לכל אותן האנשים אשר רכשו את הידע הטכני והণפיין המעשיש ברגימנט- החדש (היהודי) ה-200 שבחטיבת היזורייה הלחומת.

ביצוע טכנית גבוהה מאוד; וכן מותנה פעולה והבעוד-אחדות חילקה, כשהכל איש בקיא בחילוקו בין גנון הנגד והמורכב. באין אלה — אין הרוגי-מנט יכול לפעול ביעילות. ברגימנט-shedda ה-200 נוצרו תנאים אלה, מתוך קפופה קדרה ביותר מאוד והרבה רצון טוב, תוך קפופה קדרה ביותר — פחות מ-3 חודשים — בהתחשב עם חסר כל הכשרה קודמת לרבבות אנשי הרגימנט. ההישגים שהושגו באימון המוגנות האסולתיות ובקורסים השונים, הרות והגאות אשר פעמו בכל סוללה — אלה היו היסודות אשר איפשרו את כניסה לקרב במועד, תודות להם הוכתרו בהצלחה רבה כל המשימות הארטילריות — מתקן מרכבות למדים — שהוטלו על רגימנט זה במהלך הלחימה. רגימנט-shedda ה-200 לא הצליח את גודדי-הרגלים של החיליל באשר לסטיון שהללו דרשו מנו; וכאשר אנשי-הרגלים מחביבים אותו גם אחרי הקרב — הרי זה הסימן הטוב ביותר לכך שהיא מותחן טוב.

ביקורה של חנה רובינא בקוריה-

באשר, במאי 1948, פעלו החותמים הרא-שוניים (בנוי 65 מ"מ) של צה"ל מרכיב פוריה לעבר הדגניות, ובאשר הוקם במחוזות-ההובק חיל-החותמים של צה"ל, על פלטאותיו הר-בות, בכל החותמות — היה זה בראש-ו-ראש. שונה הורות לכל אותן האנשים אשר רכשו את הידע הטכני והণפיין המעשיש ברגימנט- החדש (היהודי) ה-200 שבחטיבת היזורייה הלחומת.

תומה היה מה מהפורה לצות. התחרפנו ת כ- 3 — 2 מטרים מעמודת החותם; ת כ- 30 מטרים באלה טירים וויצפנו אותו ממשת כדי לא לשכ卜 בימים שנאספו תחתן אחד נמצא מיד בטלפון ובמקרה של אוזקה היה מועיק את זה. "מצב היכון" קבוע נתקיים משך עעה — וטעה עמה: באותו זמן היו יוצאים בערב וחזרים עם שחחר, והיה שי הוצאות היו מוכנים, מבלי שיכטרכו לחיפוי על פטרולים או למלחצתם, שכן לא — הציגנים הגרמניים — היה אויב יי לפטרולים שלן.

לעמדו חלה ערבית-פסח והחבירא הנלן, ושהגיע הום לקים את הפסוק "שפוך רשות לפתח באש על רומיים. הקצינים הסכימו (כפי הראה קיום המצוה בדבר שתית ארבעת-הכורים גובת הגרמנים לימה אותנו חישמהר גויא את הריב בילי "סיבה מיותרת". הכוונות המתמדת היו חי הותחים דרים ויתר בטוחים (הם נמצאו מחוון ממות האיבר) מחי הרגלים שבמושבים אשר נמצא אף במדרון הקדמי, בשתח גלים נהרס חלק גדול של הבניינים (קו אארתו אוior כבר חצי שנה), ואלו חנו בשטח בו נשתרמו יותר בתים והוו גם אוכלוסייה אזרחית. הם חנו קרוב כלו לתנות מניטעת ל-IAAF הקרוב קלאת שבנאונצה (עם החלפת בגרים

וזו הינו שותפים לחוויה בלתי נשכח של חנה רובינא, שקיים ממש ב��

דברים אלה נרשמו מפי של טאי יעקב אשף

זה של חיל-חותמים הנו גוף אשר על מותנים בעבודה משולבת של כל

משמעות אחרה, קטן בהרבה ברוחב האלומה מאשר באורך האלומה. דבר זה אפשר להם, מצד אחד, לקרב מואוד את שם אל קציניהם מהרגמות הקדומות — ומואיד גירסא, להמתיר אש מדוקית-רוות עליינו.

שיטה זו סייגנו לנו לא במלואת, כי לא היינו מתרוגלים להציג כלים בגורלה שכנה — דבר שהיה גורם לקשיים ארגוניים רבים. לעומת זאת היינו עובדים בקשר הדוק ביותר עם הגודים השכנים, ומשמעות אחד לשני במידה הצורך, לשמאן ולימין.

בגורלה הררית זו מצאנו חישמהר שהמקומ הטוב ביותר למרוגמות הוא לא-ודוקא בתחום המדרון האחורי אלא במוחץתו, במצב זה לא היינו נפצעים ממש ארטילירית, אשר מטלול-העופה שלחו שטוח בהרבה ממטול המרוגמות, ומעולם לא יכול היה להגיע לעמדותינו: פגיעה או שהיו פוגעים ברכס שמאחורי הצבנו את המרוגמות, או שהיו עוברים מעלינו ופוגעים בתחום המדרון, שלא נמצא בה.

הリスト מצדדיות

רובلاحימת החטיבה בחווית חל בחורף 5-1944, בזוגיאויד גשם וקר מאוד. לכן היו שני הצדדים דדים מארגנים מוצבים מתקתיים סביב כל מבנה שהוא המצווי בשטח, על מנת לתמוך אנשי המחלקה מחסה מזגיאויד הגרוע. את המבנים היו מחד

מרוגמה בת 3 אינץ' בשעת הירוי

אשר אפשרה לנו להמשיך בירי על-אף האש הנגד-מרוגמתית שלהם ואיפלו להפסיק את זו במרות השיטה היהת בעצם פסיקולוגית בלבד. מכאן ולא יכולנו להחليف עמדות פעמיים כל-כך אף היה גולן זמן רב — היינו מתחפרים כל-כך עמוק שرك פגעה ישירה יכלה להוציא אותנו מכלל פעולה; ודока בעת שאש נגד-מרוגמתית גרמנית הומטרה עליינו, היינו מושפעים לירוט במלאה-הڪב על קציניהם מהרגמות הגרמניים.

אחר דקות מספר הימה אש נפסקת — בעיקר כתוצאה מנזקים שגרמו להם בקופים הקדמיים; שחרי לא-היסטק החיליות שבקופים-קדמים אלה הם שדרשו הפסקת אש נגד-מרוגמתית שלהם, כדי שנחדר גם אנו להפגיהם בגורלה יסודית. לעומת זאת אנשי מלחמתי — בהזותם מהופרים-היטוב, ועסוקים בירי באותו פרקי-זמן בו היו מופגומים בעצםם — היו חדים לשים לב להפגזה, וע"י כך שומרים על רוח רמה דוקא ברגעים הקשים. אנו מצדנו פיתחנו בתוך הגודן רשת-תצפיות מיוחדת כדי גilio מחלקות-מרוגמות גרמניות. רשת-תצפיות זו היתה קשורה, באמצעות מ"ק-19, לפצצת-המצפים הגודן; ועם קבלת ידיעות מי-מספר תצפיות היו הנוגנים מועברים במחירות אל המרגמות — והללו היו פותחות באש על כל דה שונתgalת. לא-רבות היו העמודות הגרמניות שנטגלו, וכך שוב עמדנו על תכסיס גרמני מעוני מאד, אשר לאחר גilio סייגנו אותו לעצמנו והפעלוונו בהצלחה רבה בגורלה "גורקה".

מטעני הדברים הוא שכל צפיפות צפפה ישר קדימה, ומנסה לגנות את המתרחש לפנייה. הגרמנים הבינו זאת היטב, ועל-מנת למנוע את התגלותן היו מציבים את מרגמותיהם באגפים, לרוב אף בגודדים השכנים ניס שמשמאן ומיימן. אך מועלם לא היו פותחים באש חזיתית, הישר לפניהם, אלא באש אוגפת*. דבר אשר הוביל עליינו את גילוי עמדותיהם. אך לא זו בלבד, אלא שגם היו משיגים דיוק רב יותר — היה

* אש אוגפת — זו המכונה איקסונט "על-אף", אל קטיעיותו איבת שני נמצאים הישר לפני הכליה חוריה — חטעה.

תקופה סטטית למדוי והונתית באופיה, שם הבחןתי בעעם הראשונה בערך העצום של נשך והשליחתו על שתה-הפקר שבין שני הקוים. כן התברר חישמהר שניצול נכוון וייעיל של המחלקה וכלה תלויה במידה רבה במספר התצפיות ובאמצעי הקשר אתן.

הנסيون שרכשתי את, בסיפור אל ייחדות הודיעות וקנדיות, עמד לנו יפה במחן, כאשר — כשבועיים לאחר-זאת — נכנסו הגודדים לנו והחילטו ייחידה בריטית משוריינת, שהיתה אחראית לקטע זה.

לקוחילחיכמה בשליטה על שוחה-הפקר

עם קבלת האחירות לנו, החלת פעלות-פטרו-עלים ענפה מאד — לצורך שליטה בשטה-הפקר. מרגמות 3 אינץ', בהיותן נשך גודז, היו הכלים העיקריים אשר סייעו בזרת גמישה ורוכפה ביורו רית שלושה פגומים. אחת השאלות העיינית היה איך למנוע שקיית בטיס-המרוגמה, דבר אשר ירתת מספר פגומים, בקרע רטובה ובריטי.

דבר זה מען מתנו הפעלה יעילה, ובידי אוביים בהם שקעה לפעמים המרגמה עד של חצי הקנה, מצב שהפריע הפרעה רציז וטור לצידודה התקין. ופה הedia פיתחנו שיטה של הצבת הבסיס ני-יעז, שאפנום מPsi מסילת-ברזל מפורז — ואשר בהפכו מאותו יום לציוו סטנדרטי ! מרגמה ומרוגמה, המוגנות להגנת המרגמות על אנדים אלה פותחה במחירות, ובכל מקרה רקע בוליה-היעז, ועליהם המרגמות, כשמטריה של צוות-הצפית היחידים להצפית-אש בשעות הים הינו מוגנת בתים שבוחות החקלאות המפוזרות בכל השטח. לגרמנים היה ידוע היבט שלוו הן עדות-הצפית היחידות בגורלה; על-כן זכו הלו לטיפול נאות של הארטילריה בכדי למגע תפ"ר סתם ע"י הצפיות; ולאחר מכן-המהמה נחרטו כל עליות-הഗג כליל. בכל זאת הצלחנו להיאחז בכל מיני שריר-גגות, ואף לא-רגן עליות וירידות מהירות ממקומותם אל-לעומת, על-מנת שהצפה יוכל להיות מילט במחירות מכסי-מיליה במרקם פית.

אש נגד-כורוגמותית

הגרמנים השכilio מואוד באיכון אש-המרוגמות שלנו, ובכל מקרה של פתיחת-אש הומטו כעbor דקות מספר פגזי מרגמות וארטילריה על עמדותינו. לאחזה זמינה מזאנו בהתחפרות יסודית

יאיתנו לאירופה, בשטה הרכינו שליד, לא רק קיבלנו את הנשך על כל תחנה גם ציפינו לקלטת וחל"מ-מיינשך, בטחנו לנו עם הגיינו לאייטליה — היה.

aicognim באיטליה

בו החטיבת ביפוי שליד רומא המה-אמונים אינטנסיביים — ועתה לפי החדשיה של הקבלת המרגמות*, מזוז של אמצעי הקשר שהיו או תקינים גבריטי.

היאיון באירופה הוביל לנו חישמהר גל דרכיהם החדשות להצבת מרגמות, שתוננות במקצת מalgo שידענו בחולות המדרון היפה לרוב המרגמה משינה את יציבותה העיקריים אשר סייעו בזרת גמישה ורוכפה ביורו רית שלושה פגומים. אחת השאלות העיינית הייתה איך למנוע שקיית בטיס-המרוגמה, שבו ירתת מספר פגומים, בקרע רטובה והרי לשינויו מגיהויר התכוופים.

מפתח-קו, שכלו את כל המטרות האפשריות אליוין יכולו מרוגמות להגעה, הוסבו היטב לכל מפקד פטROL, כדי שיוכל לקרוא במחירות לאש-משיעת, אם יתקל באש מהמטרות המסתונות ופה הedia פיתחנו שיטה של הצבת הבסיס ני-יעז, שאפנום מPsi מסילת-ברזל מפורז — ואשר בהפכו מאותו יום לציוו סטנדרטי ! מרגמה ומרוגמה, המוגנות להגנת המרגמות על אנדים אלה פותחה במחירות, ובכל מקרה רקע בוליה-היעז, ועליהם המרגמות, כשמטריה של צוות-הצפית היחידים להצפית-אש בשעות הים הינו מוגנת בתים שבוחות החקלאות המפוזרות בכל השטח. לגרמנים היה ידוע היבט שלוו הן עדות-הצפית היחידות בגורלה; על-כן זכו הלו לטיפול נאות של הארטילריה בכדי למגע תפ"ר סתם ע"י הצפיות; ולאחר מכן-המהמה נחרטו כל עליות-הגג כליל. בכל זאת הצלחנו להיאחז בכל מיני שריר-גגות, ואף לא-רגן עליות וירידות מהירות ממקומותם אל-לעומת, על-מנת שהצפה יוכל להיות מילט במחירות מכסי-מיליה במרקם פית.

בחזיות

זרם הוכנו הגודדים להחימה נגד הגרמנים, תחתי לתקופה של 14 יום zusätzlich לחוש מקרוב את הקרב נגד הגרם, על-מנת לחוש מקרוב את הקרב נגד הגרם, ואת אורחן ניהולו. הווית היהת באאותה דהינן, בדופן לירוי בתויה, מותות ורק מרגמות — ואילו שאר מרגמות היחסית, שהווצבו לפני אירופה, בדיווק, פותחו באש לחפות על סטטמ-

رسן ירחי אל אהה
השלב המושך

עם פרטום יצא בדרכם הקמת החטיבה היהודית הלהוימת וכינוס הגוזדים בבורג'אל-ערב ליד אל-עלמיין, קיבלנו את כל האזード, המזימוש והרכבת לפי התקן הנהוג בצבא הבריטי, פרט לוחליים (נושאי-ירדן) שקיבלו באיטליה לאחר הגיעונו למרכז האימוניות החטיבתי בפיוגאי (לא הרחק מרומא). נושא-הברן בצבא הבריטי נועד או לשתי מטרות: — א) סיור; ב) נשיאת הנשק המסייע עד לממדות האש. והארמת המהוישת יאנזון

3. מחלוקת הוזילרים (Carrier Pln.) כללה זhilim: - 6 זhilim לייחידת הטיר ב-2 כיתות (3 זhilim כ"א) חמושים במקלעי "ברון".
6 זhilim למחיקת המקלעים-הגבינונים שכלהו יות זhilim לנשיאות 4 מקלעי "הוירטס" ו-2 זhilim לים גושאי-תומשות לדרג הלוחם; הוזיל ה-13. בית למפקד אמצעי

לآخر אימון אינטנסיבי בחורף הקשה של אי-⁷

הכרותי הראשונה עם המקליעים-బיגוניות
במנטזע. בקיץ 1943 נקראתי אל מפקד הפלתלול מסר לי שולי לאצט לקורס מקליעים-ביבו
במצרים, כי הוקצתה לנו מקום בקורס
מקליעים-ביבוניים מטעם מפקדת האיוור.

רבה הייתה שמחתי שניתנה לי האפשרות לולחכיר נשק חשוב זה. קויתי כי השתתפות בקורס זה מסמלת מפנה ביחסם של תלמידים הצבאים שמנעו עד כה מאנשי היחידות העבר הכרת הנשקי-הומטיים והשימוש בו. בשחתתי לאחר כשבוע ימים במקדמת בית"ס לחיל-דרי ולנסקי-הומטי של הצבא הבריטי במזרחה נהשך בגינפה, נוכחות שמשמעותה היה נסיך מקד בית"ס השמותם לראות — לפי תען המשלוח שלו — שהגיעו אליו קצין מיוחד דית. והוא הסביר לי שכפי הנראה גשלוחתי בטעה וקורס נועד לאנרגים בריטיים של דוד מקלעים-ביבונרים (בצבא הבריטי דאו

את עצמה לא נגד פטROL כי אם נגד שלושה גראים, והופכים למעין מצדיות — וסבירם מכם רשות שחוות ווחולות שהיו בתפסותך עלי-ידי כל אנשי המחלקה. מבנים אלו ממחנה-שבויים וניסו לעبور את הקווים שלנו ול-חזר אל ייחידתם. שלושתנו נהפטו על-ידי מוחלתק-הברושים והוחזרו למכלאות-השבויים.

מעבר לאופנסיבא

באביב 1945 עברה הארכאיה-החשמנית למתפקיד
כללית, בוגמה לסייע את המערה באיטליה.
בתקופה ההיא נמצאו שטחים-הפקר שביניהם בין
הגרמנים באזרע גבעי ומבותר רחוב למדרי, בין
שני רכסים הררים המרוחקים זה מזו כ-3-2 ק"מ.
אשר בתוכו זרם הנהר טניו. ערב המתפקיד הוחלט
לקדם חילק מהגדוד עד לנחל עצמו, על מנת
להקנות לעצמנו "ראש-גשר" נוח יותר בשביל
לפתחה בחתקפה. נקודת מעגנות כאן היא שבסמוך
הليיה הצלחנו יחד עם כפלוגם רגליים, להוביל
שם כיתת מרגמות 3 אינץ', להתחפר על-ידי
הנחל ולהסתווות כך שבבוקר לא הרגוינו הגרמנים
במאומה. על-ידי כך הרוינו טוח-טעהלה של עוד
כ-2 ק"מ, שהיו חיוניים במנין סיוע לכוחות-היר"ר
אשר עם שחר צרכיים היו להתקדם אל מעבר
לנחל. בעת ההתקדמות צורף לכל פלוגה בקר-
аш ניז. שבידנו נמצאה מפה בה סומן אירגון
השטו — והיא אפשרה לו לקרווא באופן רצוף.
לאש-מרגמות בעם התקדמות, תוך הדילוג המת-
מיד בין כיתתי-מרגמות אחת אשר בחוד של
המשמר-הקדמי לבין שני חכיות האחדות עם
הגופ העיקרי. למעטה הייתה זאת הפעולה כולה —
רונה של המרגמות ואף של החטיבה כולה —
cashochotinu הדרו כבר לפרברי בולוניה, והמערד
הגרמני מתומט לארך החווית כולה.

סיכון

הוֹיְקָרְסּ מוצב על
נוֹשָׁא-בָּרוֹן

תעלות קשר עמוקות ונוחות לתנועה, ואمنם, זוכר אני מקרה של פגיעה ישירה בעמדת-אש שלנו אשר פגעה בארגזי התהומות, אלא שאנשי הצוות והכלי נמצאו אותה שעה כבר בתעלת הקשר בעוברים לעמדת-משנה. בלי כל ספק היה הדבר עולה בחזי הצוות אלמלא המהירות בהחלפת העמדת-ההפרק.

בעיה קשה הייתה אספקת התהומות בשטח היררי זה, שדררכי הגישה אליו התפצלו בשביבים צרים. קצבי-האש של המק"ב בים "אכל" כמיות גודלות של התהומות. אנשי יחידת הסיוור, שפעו לתוכה הייתה מוגבלת מפאת אורח הלכימה הסתטי, קיימו את אספקת התהומות לקו העמדות בעוזרת וחילילים עד לאוthon מקום אליו יכולו כל-יררב אלה להגיע ואחר-כך בשביבים צרים בעוזרת יחידת פרדות פרטיסיות שהיתה מצורפת אליו. אנשי יחידה זו עבדו במלא הקצב, כי נספה לאספקה רגילה היו צריכים לעורום כמיות תחומיות שת נכבדות לkratet התחלת המתקפה הכללית שהתכוונו לה.

ברדיפת אחרי הגרמנים

חויה עומקה גרמה פועלה מיוחדת של מחלקות המק"ב שבגדודי החטיבה בזמן שעברת הארכיה ה-8 את הנهر פו. וזה סיפורו המשך:

לאחר הצלחה המוצלחת של הסני וביבוש

(המשך בעמ' 79)

^{*)} האיזור המוקה של הוֹיְקָרְסּ הוא צר מוא. בכדי לו לא שאף בתנאי קלה גורעים (לילה, חסר תצפית) אש וכיו') תימצא המטרה בתחום האיזור המוקה, יש צורר באיזוד בשעת הירוי, צידוד והמורג ע"י טפיחות ימיינה או שמאליה, וכל טפיחה כזו מסיטה את אש המקלע ברוחבו של האיזור המוקה.

בלילה הוצבו מספר מק"בים בעמדות-משנה, נמכות יותר, בשורה מוצביה המחלקות הקדמיות, כשהם מכוננים לקוים קבועים לאורך גדרות התיל ושתי הימייקש או לאורך דרכי גישה אף שרירים. בלילה היה השימוש בכלים רב יותר יוצאים מדיليلת, המטרת אש על שטחים בהם מתגלו פטרולים ורגণים. הטרדת שטחים ירדו. היתה קיימת חכנית מושלבת עם הגודדים השכנים נים למtan אש-סיווע על מטרות בגזרות השכונות. מטרות אלו היו מסומנות בשמות קוד במפנות האש שלנו, או — במקרה של בקשה מיוודה — צוינו לפני נקודות הצוון שבמפה.

הגרמנים היו ערים מאד להטרדות על-ידי אש המק"ב ומספר דקות לאחר הפתיחה-באש היו הם עוניים באש הנגד-istolית שלהם. על-כן פיתחנו שיטת החלפת עמדות מהירה, והתכננו

יחידת האש של המק"ב היא היכתה, הוה אומר — 2 מקלעים. כמונו שאפsher גם להפעיל כמה יחידות אש על מטרה אחת או על מספר מטרות. במקרים של חכנתה המק"בים בלילה למשימות אש-טכונה הידית ייחידת האש מופצת לכליים בודדים. שיטת הירוי במק"ב מסתוג "וֹיְקָרְסּ" מאפשרה כייסוי-באש של שטחים באופן מלא, לאחר כיון הכלוי בכנון ישר, או בעורמת מכשירי הכנון לאש-עקבפה, היה הירוי סבוסט על שיטת ה-טפיחות: מטפר טפיחות ימיינה או שמאלה ממרכזה המ'

דרה *)

מוגבלת בגז חמצן, המונע מהטראנספורטים מהליכים את המק"בים לשטח המסתמן ומטווח על-ידי נשלחו קציני התחזיבה קודם לנין לדין שפועל בחוץ, וכל אחד צורף ליחידה הקרויה, והפעם בששת הדרי לא הרחק מבולוניה. בשלימיננו דיביזיה פולנית ולשاملנו — הודית. מבנה השטח אפשר שימוש הרבה יותר עיל בנטש המסייע. גם אנו, כגרמנים, התבטנו על רכסי הרים אשר בעמק שבניהם זרם הסגנו. שטח-ההפרק שבעמק, רוחבו היה 3–2 ק"מ ובו מספר בתים וחווות. השליטה על הנهر ושתער ההפרק הייתה את עיקר הפעילות של החטיבה עד לחציתו הנתר עם המתקפה הגדולה של הארמיה ה-8 שהתחילה באביב.

גם במרקחה זה צורפו ביחסות המק"ב לשתי הפלוגות הקדמיות, כשהן ממוקמות בדרך כלל באגפי ההר ותעלות קשר עמוות ומצוררי תחמושת מק"רדים בינהן. מיקום המק"בים באגפים בא ניצל את תוכנות-האש שלם באשר הם בעלי אולמות אש ארוכה וצרה. על-ידי הצבתם באגפים נוציא לאולמות-האש לכל אורכה, ביום היומיים פור' ייחידה המהילפה את המק"בים ומצוררי השת של היחידה העזובת *. מפקדי ביהות נכנסו לעמדות עוד בלילה הקורע על-ימנת את מפות האש וטמני הkode, וכדי להכיר דורות הפעולה שלהם. בלילה הבא התחלפה היחידה. ביחסות המק"ב צורפו לשתי הפלוגות מטרות בלתי-נראות בעוזרת מכשורי כינון מיוחדים עד לטוח של כ-2 ק"מ). אש זו הייתה שימור'נית להטראות מקומות-דרכו של הגרמנים.

^{*)} נהוג זה היה בר-טוקף רק במצב של לחימה סטטית; ומצב זה שר או בקטע החזית בו נכנסנו.

"אימון אינטנסיבי בסביבה הררית
מלאת שלג..."

בחזית

הנכוף הגיעו, והחטיבה, על ריכבה וצודה, פוטס את הגורה שהוקצתה לה בחזית הארץ 8 ליד רבנה. השטה היה מישורי, מבודה, ות מים לרוב חוותאות אותן, ומלא גדרות, וחוזות קלאיות היו פורחות בו פה ושם. היחידות בוצעה בלילה. בכדי למונען ה-כיזוד והתחמושת בכו החזית, נגו למ"ר יחידה המהילפה את המק"בים ומצוררי שת של היחידה העזובת *. מפקדי ביהות נכנסו במקומות הקורע של בתיהם חבוחות או במקומות האש וטמני הkode, וכדי להכיר דורות הפעולה שלהם. בלילה הבא התחלפה היחידה. ביחסות המק"ב צורפו לשתי הפלוגות יוות של הגדור והזבוב בעמדות הקימות או במקומות הקורע של בתיהם חבוחות או במקומות האש וטמני הkode, וכדי להכיר דורות הפעולה שלהם. בלילה הבא התחלפה היחידה. ביחסות המק"ב צורפו לשתי הפלוגות מטרות בלתי-נראות בעוזרת מכשורי כינון מיוחדים עד לטוח של כ-2 ק"מ). אש זו הייתה שימור'נית להטראות מקומות-דרכו של הגרמנים.

שביבה הררית מלאת שלג, שכלה תפ'ילים והמק"בים ושילובם במסגרת פער-דור והחטיבה, הייתה החטיבה מוכנה לכך. על-מנת לקבל טבילה אש כלו החזית. נשלחו קציני התחזיבה קודם לנין לדין שפעלו בחוץ, וכל אחד צורף ליחידה הקרויה, והפעם בששת הדרי לא הרחק מבולוניה. בשלימיננו דיביזיה פולנית ולשاملנו — הודית. מבנה השטח אפשר שימוש הרבה יותר עיל בנטש המסייע. גם אנו, כגרמנים, התבטנו על רכסי הרים אשר בעמק שבניהם זרם הסגנו. שטח-ההפרק שבעמק, רוחבו היה 3–2 ק"מ ובו שטח-ההפרק שבעמק, רוחבו היה 3–2 ק"מ ובו מספר בתים וחווות. השליטה על הנهر ושתער ההפרק הייתה את עיקר הפעילות של החטיבה עד לחציתו הנתר עם המתקפה הגדולה של הארמיה ה-8 שהתחילה באביב.

גם במרקחה זה צורפו ביחסות המק"ב לשתי הפלוגות הקדמיות, כשהן ממוקמות בדרך כלל באגפי ההר ותעלות קשר עמוות ומצוררי תחמושת מק"רדים בינהן. מיקום המק"בים באגפים בא ניצל את תוכנות-האש שלם באשר הם בעלי אולמות אש ארוכה וצרה. על-ידי הצבתם באגפים נוציא לאולמות-האש לכל אורכה, ביום היומיים פור' ייחידה המהילפה את המק"בים ומצוררי השת של היחידה העזובת *. מפקדי ביהות נכנסו לעמדות עוד בלילה הקורע על-ימנת את מפות האש וטמני הkode, וכדי להכיר דורות הפעולה שלהם. בלילה הבא התחלפה היחידה. ביחסות המק"ב צורפו לשתי הפלוגות מטרות בלתי-נראות בעוזרת מכשורי כינון מיוחדים עד לטוח של כ-2 ק"מ). אש זו הייתה שימור'נית להטראות מקומות-דרכו של הגרמנים.

^{*)} נהוג זה היה בר-טוקף רק במצב של לחימה סטטית; ומצב זה שר או בקטע החזית בו נכנסנו.

ח

ב

ל

ה

אל מדרבי שרווי

התארגנות ואיכונים

ההתארגנות הגדוד השני בברוג'אל-ערב, ספטמבר 1944, החול בתקמת יהדות האבלנים פIONEER ("חלוצים") שלו. כל החבלנים היו דברים, ומסטרם כ-20. בהתנדבות לא ידעו זה על משמעות תפקידם החדש, פרט לכך שיחיו החלוצים הובירה להם משמעות זו, שהיא חילוק הכוחות — בתנועה הרכבתית.

בחגינה — ניקוי שטחים מוקשים, או סיומים. בחגינה — מיקוש סביבה לעמדות ומיקוש דרכיים. הջישה של האויב אל העמדות. תפקידם היה להיות החלוצים בכל דבר הקשור גזעותו של הלוחם, בחניתו ובהתארגנותו, וירידי חם העיקריים היו מוקשי האויב.

מספר סוגים המוקשים שהיו בידי הגרמנים והאיטלקים היה רב יותר. נוסף למוקשים היו להם גם 100 סוגים שונים של מלכודות-סתאות ומרעומים. עם זאת, מבנית המכונקה שליהם היה מוקשים והמלכודות עשוים בהברגה טנדרא-טיטה, ודבר זה אפשר שימושם מרובים בכל אחד מהם. נשק המוקשים היה גורם פטיי כולובי מרתקיע, כיון שהסב אבדות מרבות, גרם במיוחד לפצעים קשים והוריד על כן במידה רבה את מודל הלוחם.

אצין מספר מוקשים אשר היו "פופולרים" ביותר:

מוקש נעל נגד אנשים. מוקש זה ניתן להטמין بكلות בכל שביב-מעבר. מי שדרך עליו ריסק בדרך כלל את רגלו בלבד.

מוקש שרפנגי נגד אנשים. המוקש הוטמן בש-דות, וכן בשביבלים ומעברים בשטח ט гор. מגנ-נון היה מחובר לחוט מתכת דקיק שארכו 6-5 מטר. משיכת קלה בחומר, והמוקש היה מתפוצץ בגובה של מטר מעל פני האדמה ומפזר רסיסים שהיו פוגעים באדם עד לגובה 15 מטר, ואשר בטוח של 5 מטר היו הרגלים אותו.

מוקש-צלחת נגד רכב. מוקש מסווג זה הוטמן בדרכים, בשדות ששימושו מעבר לרכב, וכן ניתן היה לשימוש למטרות אחרות כגון מלכודות-

פתאים: לכל מוקש-צלחת אפשר היה לחבר 2 מרטומים סטנדרטים שאחד מהם יופעל על ידי חייצת קל-הרכבת, והאחר על ידי המלכודה בעת שהיגסו לפרק את המוקש. מוקש זה היה מצוי רכב משוריין וטנק מפעולה. בשלב מאוחר יותר נפגשנו במוקש-ברית.

בלבד המרעומים היה מספר רב של מלכודות-דרימונייד' מסוגים שונים. לא ניתן היה להבדיל בין דימון כוה ובין דימון רגיל אלא לפי הצבע של המצט שבחוך הרימון; לכל צבע היה זמן בעירה אחר. דבר אשר למדנו בתקופה מאור-חרת יותר. כן היו מספר מלכודות בצדות ה facets אשר משכו את לבו של החייל כגון עפרונות נובעים, עטים נובעים, תמנונות, פסלים, ועוד facets שלן אחד היה שמה לקחתם למוצרת. אלא שברוב המקלים הייתה מוכרת זו "ירקה". התchaplotות השונות שננתאפשרו על ידי המוקשים, המרעומים והמלכודות למיניהם חיבו לי

ההתקומם כהן, ובו זה געשה עליי החבגון,

לפניהם

ונים וכמעט שלא נשטה פעולה ללא שיתופם.

עם התחלת פעולות הטירור של יהדות הגדור צורפו חוליות חבלנים של 3-2 איש לסיוור. ויש לנו כי הודות לעירונות ניצל לא פעם סיור כוה מפגעת מוקשים. אותו איזור היה מתאים ביחס לרשות מוקשים ואננו מוקשים לא חסרו בו; על מנת לנעו פגיעותם בחילים, הוחלט להדריך את כל מפקדי הרכות בויהיו מוקשים ובטיסומונם, לפחות. למטרה זו ארגנו קורסים בת-קופה שקדמה לכינוסנו לקובי הגורקה, וכל מפקד-כיתה קיבל את הידעות הדורשות לויהיו מוקש ולשימוש בדרך להגנה עצמית. בתקופה זו ארגנה הצגה כללית לחיליל הגדור על-ידי מה-לקת החבלה על אופן התגוננות, אמצעי-הזהירות ועל המשמעת הדורושה לפטרול בהתקלו בשטח מוקש. כן אומנו גם החילים בשימוש בדקרים, לאבטהה עצמית. אמצעי-הזהירות נגד המוקשים "וננסו" בתקופה זו לא-דם של הלוחמים", כיון שהמוקשים היו או אויב מס' 1 שלו.

הדרך וו והכרת המשמעת שהמחלקה ה策ילה להדריך בחיליל הגדור, הציגו וייליטים רבים.

עם כינוס הגדור לאיזור הסני, במקום יהדות

הגורקה, היהת עבורה החבלנים קשה במיוחה,

בגלל המיקוש הרוב באיזור הררי זה; יזינו,

שתוך 28 יום של החזקה בקו זה ביצעו החבלנים

20 פטROLיסיטור לילים.

מקום חניה של מחלקה הדורשה נמצא על-ידי מטה הגדור אשר היה מפעיל אותה. עם השיכחה היו החוליות מצטרפות לפלוגות הקדימות ויצו-אות עמן לטיורם. בגמר הטירור חזרה החוליות למחלקה.

הודות לכך שmeta הגדור היה ממוקם בשטח עירפי, נתאפשרה במשך שעות היום יותר מנוחה לחבלנים, דבר אשר היה חשוב לעובודם באותה תקופה של פעילות הרבה.

עם הכנישה לחזית

כבר עם עצדיו הראשונים של הגדור בחזית היו ידי החבלנים-החלוצים עמוסות עבורה. האידי-זר היה זרוע מוקשים, אשר פוזרו ללא אבחנה על ידי האויב. נוטטו על אלה מוקשים של יהדות פצצות בעלות-הברית אשר חנו באיזור, והקימו שדה-מוקשים ללא סימון וברוב המקרים גם פלא לזרע עליהם. דבר זה חייב בדיקת כל עמדות ובדיקה האיזור שפה, בדיקות מסביב לעמודות ובדיקה האיזור

ונבואה.

17 מוקשי-געל פירקו בריקות ספריות

היה זה בפעם ראשונה שבה קיבל הגדור

משימה קרבית. המשימה הייתה — תגוננה

לשטו האויב כדי לבדוק אם נטה את עמ-

מפעולות מחלקה ה-חלוצים

גנום, שהיתה בדרך קומס הממחסום, הת' חילא לצעוק מרווח אל הג'יפ שיעזוז, אך הניג לא שמע זאת. לא היתה ברירה אלא לירוח מותח-המקלע באויה. נשמעו הרווחות נגען והג'יפ, כשהחבלים ניגשו אל מפקד הגוד, נמצא הלו מרווח 2 מטרים מה- מוקש.

*
פעילות מחלקת החבלה לא נסתיימה עם גמר הקרבנות. כשחגדור חנה בטרכיזו, עסקו חבלנים בינוי המחנות בשבי פליטי המוניות שהגיעו אלינו, ולא פעם הועקו למוניות שביהם נתגלו מוקשים עזובים.

ההמושך בצה"ל

גרעין של חבלני הגודו השני הגיע את היסודות למקצוע החבלה בגודוי צה"ל, על-ידי הכננת חומר הדרכה ועזרי לימוד, ובעוורות הידע שרכש בשיטות השונות בהדרכה.

הוקם בית-ספר בגדליל לחבלני גודוי צה"ל, וכן הוקמו מספר בת-ספר לחבלה גודודית בפי-קודים. כל זה נעשה עד טרם התארגנו יהדות השודה של חיל-הנדסה, אשר גם הן הדרכו על-ידי אותו הגרעין, בשלבים הראשוניים. סיום נאה למבצעי החבלה של חבלני הגודו השני היה פירוק מטען של 5 טון חומר-נפץ, אשר הוטמן בירושלים בזמן מלחתת הקוממיות ובאוустט 1949 הינו צרייכים לפרקן. אלא שהוא כבר סיפור לעצמו...

נערות וברורות בצבא (המושך מעמ' 8)

ריאות האכבה של המקצוע בכל עת ולגביה כל אחד מאנשיו — וכן דרוש איש המדע הצבאי, החוקר, המנתה והמבחן.

תולדותיו המדיניות והצבאות של עמנו עבר הרחוק והקרוב, מורות לנו שטיה קיצונית לצד האחד או השני בעוכריבו היא; ושמוכחות ומוחותם של אלה המופקדים על העם ועל בטחונו הוא לגנות מדיניותם מחדש את "דרך המלך" של הסינות.

הראשית עד שחגעה גשטה, בו מתגתה לאויב.

מפקד הפלוגה החליט לנזור את הפלוגה ולנסות להתקדם רק עם חולית החבלנים שנגן, אשר נעה אותו. בכニסה לשטח חפותו על-ידי אחות החזרות שבוחבנו בחננות, נפתחה עליינו אש מרגמות ומקל"עים. בהתקפות שנערכה במקום הוחלט שהחבלנים ינסו לפתח שביל בשדה הירמה העביר בו את הפלוגה. תנועה בשדה הירמה בדרך-כל בלתי רצויה באשר רוב השדרות היו זרועים מוקשים, ואולם פגעה זו הצליחה והפלוגה עברה ללא פגיעה.

"דרשתי בכל השטח..."

באוטו יום של חבלני הגודו השני את היסודות צריכה היה על החבלנים לבדוק שטח שבוי ללילה. חולית חבלנים יצאה לבצע עבודה זו. עם חזרם דיווחו שהשיטה וכי מוקשים ב-100%. לשאלה איך יכול בכלל להיות בטחון של 100% השיב חבלן אחד: "דרך תי על הטעה כלו צעד בצד, ואני עדין חי".

תושיה

למהורת נס שחר נראה ג'יפ מפקד הגודו נע בדרך בכיוון אל מוססום אשר היה ממורש עלי-ידי הגרמנים, ואשר חבלני הגודו נתקלו בו כבר בלילה הקודם. חולית חב-

thon מהתנאים הגיאוגרפיים והגיאו-פוליטיים של ישראל. אך לא פחות מזה מוטל עליו הטיפוח המתמיד, השיטתי והמקפיד-ביותר של יסוד עצ-מקום. מונחים, המערבים ואיזור החנית טומנים בסרטים לבנים, שאיפשרו זהותם בלילה באמצעות מים אשר בה היה מעבר צר אחד אמצעי הזהירות הללו היו דווניים, כי האיזור היה ממוקש ביותר. אחד הדוונים שלא שם לב לסרטים הלבנים, נקט ב- מוקש.

עם שחר התהילה הכה לנוש מעבר לסנור ונתקל בקני-מקלעים ובמרגמות, אשר הושארו על-ידי האויב בשטח, שהיה מבורר בזורה, ומתחם לו אום מוגמות; כן התהיל מקלעים ומרגמות. גלוגה ג' של הגודו נעה קידמה בזרק

NOT TO BE PUBLISHED Daily Orders By Lieut. I.H. GASH E LAM R Commanding 2 (Jewish) Bn PALESTINE REGT		
Serial No. 322	14 Dec 45	Capt. Z. Slovin
Duty Officer	15 Dec 45	Capt. H. Lussey
Next for Duty	14 Dec 45	Sgt. Lovin
BOS	15 Dec 45	Sgt. Goldstein
BOO	14 Dec 45	Cpl. Jacobson
	15 Dec 45	Cpl. Lansky

381. MENTION IN DESPATCHES.

His Majesty The King has been graciously pleased to approve the following to be Mentioned in recognition of gallant and distinguished services in Italy:-

F.M./17055 L/Sgt. SHARON, M.

The Commanding Officer wishes to congratulate L/Sgt. SHARON on this award and to thank him on behalf of this Bn for his devoted services whilst he was in the line. We should remember that many of us owe our lives and probably our lives to the men of the Pioneer platoon.

382. POSTINGS - OFFICERS.

Capt. J. FRIEDBERG	from HQ to A Coy (In Command)
Capt. A. BEN-GURION	from C to D Coy (In Command)
Capt. H. LUSCOV	from A to B Coy (In Command)
Capt. G. SLOVINS	from B to Sp Coy (In Command)
Lt. P.S. NEUMAN	from Sp to B Coy

Commands to be assumed immediately.
Taking and handing over Certificates to reach Bn HQ by 151000

383. APPOINTMENTS - OFFICERS.

Major A.V. SCHOURINSKY is appointed temporary Bn Welfare Officer.

ציוויל לשבח מתרפסם
בקודודיותם

תגובה מעבר למניין

בלילה שקדם למעבר הסניין הכנינו חבית לני הגודו את המעבר וסימנו את מקום הרכיש שנקבע על-ידי עמדת נילוי. לעומת זו נמצאה במרקם שעשות מטירים ספורות מהסניין, המערבים ואיזור החנית טומנו בסרטים לבנים, שאיפשרו זהותם בלילה באמצעות מים אשר בה היה מעבר צר אחד. מוקש מסטר דקota פירק חבלן כ-17 מוקשי-על טמוני באדמה — ועל-כך צוינה ששבה מחלקה החבלה על-ידי מפקד הגודו. האויב ניצל את עצירת הכוח והתחיל והמשיך על-יו אש מוגמות; כן התהיל מוקש נזק צף שיירה מתן בית הרים אשר היה במרקם כ-200 מטר ואלא נתן להרים את הרשות. גם הוא שותק בשולחן מרצעות שעוזר החבלן, אשר פגש בפצע מוגמות שעוזר החבלן, אשר פגש בפצע פיאש בבדית, ושיטק את הצלב. ?אוו צו ניחנה בעקבות פגודה לסתת, והיא חורה

תהי, חולית חבליה נעה קידמה, וכך יתהת החוד של פלוגה ג', במרקם של 800 טר טמנה היציאה שלחם הגינו אונשינו תעלת מים אשר בה היה מעבר צר אחד יחד, במעבר זה ניתקלו החבלנים במט' ר דב של מוקשים, והיה עליהם לפנים. מוקשי-על טמוני באדמה — ועל-כך צוינה ששבה מחלקה החבלה על-ידי מפקד הגודו. האויב ניצל את עצירת הכוח והתחיל והמשיך על-יו אש מוגמות; כן התהיל מוקש נזק צף שיירה מתן בית הרים אשר היה במרקם כ-200 מטר ואלא נתן להרים את הרשות. גם הוא שותק בשולחן מרצעות שעוזר החבלן, אשר פגש בפצע מוגמות שעוזר החבלן, אשר פגש בפצע פיאש בבדית, ושיטק את הצלב. ?אוו צו ניחנה בעקבות פגודה לסתת, והיא חורה

ב חזית

אלים יהודיה הדרי

על השבילים היודיעים שערכו בין שדות-המוסכים. אחד ויוטר במקומות אחדים. ההכרח העשוי היה שביבא את הצדים הלוחמים קרב עצמה של מחלקה בערך (כ-20 אלף) בפייטROL מוגברת. השתח לרוב היה קוזו של קצין; וופטרולי-הטייר מרכיבים מי-4-3-היילים בפיקודו של מי'ק או טמל-מחלקה. פטרולי-קרב פועלו במגמה להתקל באויב ולגלות את עמדותיו על-ידי מיצחת אשו. כמו כן היה עליהם נזאת נטהשהה צפפת טובה" לי מון הצעירות שמשני צדדי. קו"ה העיקריים שלנו ושל הגermנים נמצאו גבעות האלו.

אפשרויות התקפה הנוחות לשני הצדדים קיימה פעילות הפיטROL בעיקר בלילה. חיפשו סימנים לעזוע התתקפה הצעירה אל תוך המערך. כמו כן שפטROLים קטנים אלה עשו את הכל כדי להימנע מהתקלות ופתחו באש רק להגנתם. העמיד מושגים מכל הסוגים. איתור העמיד מושגים היה קשה בגין גל היען הטוב, ועד שהגרמנים לא הפעלו את אניתם היה להבחן בחן. גוף לאיתור האלו עסכו בחיפוש אחר מעברים בין שוקשים הרבים שנמצאו בשטח-ההפקר ריאת מקומות-מעבר נוחים על נהר הטניוח חמתכתה.

דת החסינה תחיל מה שקרהנו "מרוץ", מטרת שני הצדדים היה להגיע לאפשר לטרמי השטה. כדי להציג מארט-פטROLים היריבים. מי שהקרים להגעה להציג את פוחורי ולקבוע תושעים

זרע מוקשים מכל הסוגים שהונחו על-ידי שני הצדדים במקומות גדולים מאד במשך הזמן שהחיה הייתה היתה סטטית. הגרמנים השתמשו בעיקר ב"מוקשי צלהת" ו"מוקשי געל", וכוחותינו — במקושים נגד-אדם בריטיים מטהוג הקופץ. חלק ניכר מכל המוקשים היה גם ממוליך. חלום הופעל על-ידי דרייה עליהם וחילם על-ידי תיל מעמיד (Trip wire). התקדמות הפטROLים הייתה איטית בগל השימוש הרב בדרכ. תרגול החבניות והסימנים-המוסכמים, למוד השטח ובדיקה החיזוק והנשק, אשר בוצעו ביום לkratt פטרולי הלילה, הוכיחו את כדיותם בכל הפטROLים. אימוני-הפרק, שהיה חשוב ביותר בלהימה מסוג זה, עמד על רמה גבוהה, כי התאמנו בו רבות ב-4 השנים שקדמו לניסיון לחזותן לחזות. לעיתים קרה שפטROL-טייר חדר חדרה عمוקה וקשתה עליו הגיטה השקטה. במקרים אלה השתחה בזומנים אשר נקבעו מראש, כדי ליצור שחונחתה בזומן אשר נקבעו מראש, כדי ליצור רעש ולהסביר את תשומת-לב האויב מהמקום בו נמצא לא פעם באש המק"בם והמרגמות שלנה (שהיו דבאים בשטח), תיקוי קולות ציפורים ועוד. במקרה של עצירה שכבו כלום בחיפוי הדדי לכל הפטROL. בהתקלו בעצם החשוך, נעצר הפטROL והיל או שניים יצאו לgas. אם הכל היה בסדר, נשארו אלה במקומות וננתנו סיון לשאר הכה להתרן; ואם לא — הרי בשיטה זו מנעו התקלות של כל הכה במארב אויב.

פטROL-הטייר לא לקחו עם כל הגור; את הרימונטים ואת המחסניות נשאו החילימ בתוך הכניסים. נהגו כך כדי לאפשר תנועה שקטה ומהירה. כל חת-מקלען נטל 4 מחסניות נוספת שכילג. לכל איש (פרט לדמן) היו 2 רימוני. מספר אנשים צויד גם בדרכ לחיפוי אחורי מוקשים. עניין המיקוש היה גורם מפחד הרבה-בו לפי התקנות שחשונו.

איש, אולם בילוקט צד ובכיסיו הוא נשא עמו כ-12—10 רימוני. הוא נע כשבידו רימון מוכן לזריקה במקורה של התקלות ולא נשא נשא, כדי לא להיות מוגבל בזריקת הרימונים. מוקודות התקפה, מבעוד יום, היה מפקד הפטROL קובע את מקומות המפגש בדרך, בהם יתכנסו אנשי הפטROL במקורה ויצטרכו להתפזר בעת התקלות. תמיד נקבעו מספר מקומות מפגש לאורך ציר הפטROL. כמו כן נקבעו החבניות בהן ינוע הפטROL בהתאם לצורת פניה-הקרע. אם השטח אפשרר זאת, נעו פטרולי-הקרב בשני טו-רים מקבילים עם חילית חוד של תחת-מקלענים בראש. פטרולי-הטייר נעו בשורה עropicת או בצד רת יהלום, כשהחרחך בין איש היה מרחק ראה. חבניות אלו, וכן הסימנים-המוסכמים, תורו גלו היטב עוד בשעות היום. בעת הביצוע לא היה בדרכ כל צורך במתן פקודות בדיבור, ובמ"ק קומן באו-סימנים מוסכמים כמו צרכורי האוצר (שהיו דבאים בשטח), תיקוי קולות ציפורים ועוד. במקרה של עצירה שכבו כלום בחיפוי הדדי לכל הפטROL. בהתקלו בעצם החשוך, נעצר הפטROL והיל או שניים יצאו לgas. אם הכל היה בסדר, נשארו אלה במקומות וננתנו סיון לשאר הכה להתרן; ואם לא — הרי בשיטה זו מנעו התקלות של כל הכה במארב אויב.

הפטROL והטייר לא לקחו עם כל הגור; את הרימונטים ואת המחסניות נשאו החילימ בתוך הכניסים. נהגו כך כדי לאפשר תנועה שקטה ומהירה. כל חת-מקלען נטל 4 מחסניות נוספת שכילג. לכל איש (פרט לדמן) היו 2 רימוני. מספר אנשים צויד גם בדרכ לחיפוי אחורי מוקשים. עניין המיקוש היה גורם מפחד הרבה-בו, אשר נסתיים בקריאת סיטמאוות שונים כדי ליליה. אפשר לומר שבצענו את הכל בהתאם לכתב ספרי ההדרכה בתוספת ידע שהושג על-ידי הנ"ס. האימון הרבה והקפדה שהושקעו בנושא הפטROL נתנו את פרדים, דבר שניתן היה להבחן מוקשים. עניין המיקוש היה גורם מפחד הרבה-בו לפי התקנות שחשונו.

על שטחיה ההפקר

רסיון דוברט גור

מעמדותיהם הביאו למגע מהיר עם עמדות האויב. אף כי בגורלה זו עברה החיל' את "טבחת האש" שלחה, הרוי שאט נסינה הקרבן האמיית רכשה בגורלה אחרת, שאליה הועברה בתום שלושה שבועות.

הגורלה החדשה הייתה בשטח היררי, בו גאות עמוקים, שנפערו בין רכס לרכס, ונחר (הסני), הפרידו בין עמדות בעלות-הברית לבין אלו של הגרמנים. מצד הגרמנים הגיעו הרים עד גתת הנהר, ואילו מצד בעלות-הברית השתרע גיא רחב והעמדות שעל הרכסים היו מרווחות מגדת הנהר. מצב טופוגרפי זה יצר שטח-ההפקר בין הנהר ובין עמדות החיל' ; ועם כניסה למערך זה הוטל על החיל' להשתלט על שטח זה כהכנה לצליית הנהר שתבצע עט הנחתת מתתקפת בעלות-הברית בעוד חודש ימים.

ממול החיל' עמד בגורלה זו רגימנט הסער ה-12 (Sturm Regiment) של דיביזיית האצנים ה-4 אחת העוצבות המעוינות ביותר של הצבא הגרמני. חיליו ותיקם היו ובעל נסיוון רב, מאי-מנים היטב ומגושים מאוד בלחימה בלילה.

פטרול-הטייר הראשוני שנשלחו אל עבר

עיקר נסינה הקרבן של החטיבת היהודית הלחומת (חיל'), שהשתתפה בשלבי הסיום של מלחמת-העולם השנייה בחזית איטליה, נרכש בסוג הלחמה הנקרא "שליטה בשטח-ההפקר".

אף כי החיל' תפסה עם כניסה להזита קטע במרחב-הגנה, היא לא נקרה להזוף אף התקפת אויב זאת, ואף כי השתתפה בהתקפה הגודלה האחרונה של כוחות בעלות-הברית בחזית איטליה, היא נתקלה רק במשמר עורפי של האויב, וגם בורות קרב זו לא הספיקה לרלווש נסינו קרבן של ממש.

אך בשבועות שעברו מכנית החיל' לקוי החזית ועד להתקפה הגודלה והסופית, הייתה משימתה להשתלט בגורלה על שטח-ההפקר שבין המערך שלח לבין זה של הגרמנים, ולתפות את השטח שיידרש להיערכות לקראת צלחת הנהר. בשבועות אלה הספיקו גזרי הרגלים והכוחות המסייעים לרוכש לעצם נסיוון רב וחשוף בסוגית ההשתלטות על שטח-ההפקר.

עם כניסה לחזית הופעלה החיל' תחילת בגורלה שבת, בגל הנגונים הטופוגרפיים, כמעט ולא היה קיט שטח-ההפקר. כל יציאה של הלוחמים

שטוח הפקר הוא השטח שבין שני מערכיה-הגנה של כוחות הלוחמים זה בז' שאנו נתקף תפיסת פיזית על-ידי אחד משני הכוחות. להיווצרו של שטח כזה יש בדרך כלל סיבות טופוגרפיות. כל אחד מהכוחות הנערכיס להגנה בוחר לעצמו את השטחים הייחודיים והשתהוו הדורשים לקיום משימותו ההגנתית, וכך נוצר בין שני המערכיס מרחוק הנשלט אمنם בתיפוי ובаш משני המערכיס, אך או שאנו נוכח לתפיסה פיזית על-ידי אחד הכוחות, או שאנו נוכח לתפיסה כזאת. מכאן שהחשתלטות עליו מתחאפשרה בדרך-כלל בשעות הלילה.

יש כמויות יוצאות מן הכלל, שטח "מפורץ" על-פני הסכם מדיני, למשל, ניתן אולי לתפיסה פיזית, אך גורמים מדיניים מונעים זאת, וכך נוצרת בעית ההשתלטות עליו באמצעים אחרים. אך, כל עוד פועל הגורם המדיני תהיה בעית ההשתלטות דומה זו הקיימת בשטח-ההפקר שתואר לעיל.

בשעת הצורך — ומלבד זאת ירו לעיתים לא-מוזגנות יריות הטרדה אל מטרות אלה, כדי להקען את חופה-ההתועה של האויב.

הקשר קויים בדרך כלל באמצעות מפקד הפלוגה הרובאית. מדי פעם בפעם יצא קדימה בקרני אש נייד.

ראויים לציין מיעוד שני מקרים שנתרחשו:

פטרול הקים מארב, במשך שלושה לילות וצופים, לפטרול האויב; היה זה בשטח מישורי, המונע לגישוש-אויב. בלילה השלישי חדר הפטרול הגרמני עד למרחק קצר ממצוב-מחלקטן של היררי גודה — וגען. מיד עם המגע הראשוני, עליידי רימונדרובה בשוחה בה נמצא מפקד המחלקה וסגן המארב ה-12, שהוחב בשטח-ההפקר, פתח באש-המאגף על הפטרול, והמרגמות חסמו את דרך הנסיגת של הלא. האויב השאיר בשטח 8 — 6 נפגעים, אשר פונו למחזרת בחסות דג' הצלב-

האדום.

שייחוך הפעולה בין הפטרול ומחלקטן המרגמות היה יעל בז'ור.

פטרול שיצא בלילה נתקל בכוח גרמני אשר נמצא מאחוריו מחסה בשטח-ההפקר. אש האויב הייתה עדיפה — והפטרול שנלго התקשה לחזור אל בסיסו. המרגמות נתנו בקשו לשחק את פטרול האויב כדי לאפר שר את הנסיגת.

מקוםו של האויב נקבע לפני ציינו של מפקד הפטרול, והוא השונחתה על יסוד נתוני המפה. האש הייתה כה יעילה עד כי לא היה צורך בתיקוני טזה וכיוון, האויב שותק — והפטרול חזר ללא אבדות.

היעילות של אש המרגמות, בה התבטו מדים פעם, הagara את בטחון הרובאים; והם למדו לטסוך על נקסטיווע זה, שיבוא לעורמת בזמן ובמקום הנכונים.

אשר צינו את שחותה של היררי שטח-ההפקר, אשר קוימת במשך הזמן הוגברת על-ראשונה בנסינו — שגות הירובאית. מדי פעם יצא קדימה בקרני אש נייד. סיום-האש הניתן ע"י הנשקי דרכ-העמדות.

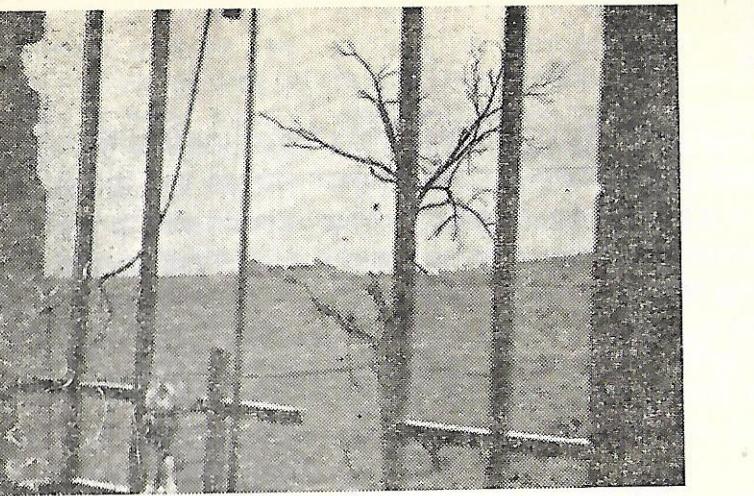
זיללים התבפסו בעיקר על הנשקי ובמיוחד על מחלמת המקלעים — רקת המרגמות.

עללו בעיקר בלילה; שכן התכפifth, בשתי הזרות בהן فعلת היררי — בגורת אלפנסינה, ואחריך — היהת טובת מזאם פטroleums בלילה. קרנים צאו אמגט מוסרים בשטח-ההפקר עם שלאהרין.

ך כל התקופה היה היררי להליך את אש-מסיעת. ברגיל, עסקו 4 מרגמות-השימור-ההגנה — ואילו 2 הוצבו כל המרגמות טוחור-מראש אל הייעוד-מסוכנים", ובכל עת אפשר היה גלווא הכבשה למטרה זאת.

אשוני של המרגמות היה לשתק את במקורה שיפתחו באש על הפטרול, נסיגתו של זה, אכן, כפי שעוזר שלחה את הפט"ר לירגמותיו גם משימות אחרות. יול שיצא העומדו במצבי-הacen המרגם לטייע לו, מכננות לאותו מוצב בין ביותר לפטרול, אך מוכנות להסתמך מוצב ידוע אחר שממנו עלולה . המטרות האלו תווו בעוד-מועד. אגנצה הוצאה פטroleums "קלים", אשר שם ליד הנסיוו למשך שעות הלילה.

פעם הגירה את בטחון הרובאים; והם למדו לטסוך על נקסטיווע זה, שיבוא לעורמת בזמן ובמקום הנכונים. עפ"ה במאכ"הן על-מנת לחתת סיוע

מבט אל שטח-ההפקר

נסינו של אותו הפטROL שהקים לוריאנזה את "מרכז הפטROLים", והודות לכיבוש עמדות מבודדות בשטח-ההפקר מידי פטרול גרמני ש מבחינה מסוימת ובחינת החימוש כוחו יפה גם בימינו אננו יתבונן ונוטסו אמצעים שניתנו לשכצטם במתן פתרונות לביעות שליטה על שטח-ההפקר, אך היסודות לא השתנו ולא ישתנו במרהרה.

לדעתי, הנסינו שרכשת זהייל בימי מלחתמה העולם השניהם כוחו יפה גם בימינו אננו יתבונן רול החיזיל התוקף. תיאום מדויק עם סוללה אחת מגודד התותחים של החיזיל אפשר למקד הפטרול (שזכה בעבר פולה מוצלחת זו באצלב הצבאי "Military Cross") להתקרב תוך חיפוי האש הארטילרית עד כדי 50 מטר מעמדות הגדר מנים ולהסתער עם התפוצץ הפגנו האחרון עוד לפני תרם לצה"ל.

א. כור ות

קאמו לא יכול להשמיד את קרתגו בעצמו. בחזרו ללא הרף של המשפט שייש להשמיד את קרתגו" שכגע סופיתו את כל הפטROLים רומיים בולו כי עזיה של רומא תלוי בהגשתם דבריו. כמוהו כן גם קאמו בז'ימינו חייב לשכנע את כל קציני הצבא והיילין — ואני חורז ואומר: את כולם — כי הגשمت רצונו היא ההכרה הראשונית במעלה.

*
המפקדים, ובמיוחד אותם מפקדים המציגים בחוריפות-ינוותם ובתקיפותם, הייבים ללמידה, ובכל מחיר, את תורה אי-התעדבות בפעולותיהם של הכוחות לוזם.

כאשר המפקדים הכספיים וחיליהם מתקרבים אל האויב הם נזקדים לדעת שעיליהם להישען במידה גדולה והולכת על עצם בלבד. הקחל העצום של משקיפים-זמות חביבוקורה, שהיו צובאים עליהם בתוגלים ובתמונה, גגו לפטע. בפירוש הקרים הם מוצאים עצם פתואם לבדם, חפשיים לבצע את פקודותיהם ללא התערבות. מכאן חשיבותן הרבה של גורלי-מירר וכו' וילטן מכבא בריסינה פקודות פשוטות.

צול טוב של ידיות שנרכשו בכל הדרכים האפרירות, תדריכים טובים, התרבות מפקדי הפלוגות האחרים בעיות שיפור המערך ואימוני ייחidot-המשנה, תיאום יעיל עם כוחות מסייעים (ארטילריה, מרגמות 3 אינץ' ומק"בים).

- הגדלת עצמת הפטרולים והרכבתם כפטרו-לימים-וחמים מחלקיים, הכוללים סיירים, חבלנים, קשרים וחושים, והמסתייעים בכל סוג האש שלראשות החיזיל.
- הקמת "מרכז פטרולים" בשטח-ההפקר, על ידי כיבוש אחת העמדות שהוגמנום היו חופסים בשטח-ההפקר, והחזקת בה גם בשעות היום.

- הכנחת צלפים לשטח-ההפקר לעמדות צלפים שמן יכול לצלוף לתוך מערך האויב ובאותו ליצור רושם של שינוי המערך של החיזיל ולעדער את בטחון האויב שהסתמך על רוחבו האגדל של שטח-ההפקר.

בשלושה שלבים האlicht החיזיל להשתלט על שטח-ההפקר:

בשלב הראשון — הצלicho הפטROLים-הלווחמים של חזיל לערער את בטחון הגרמנים בשטח-ההפקר, להפיטק את סיוריהם אל עבר עמדות החיזיל ולעתים לכבות מידיהם עמדות שם הפטרו-אוו לילה בשטח-ההפקר.

בשלב השני — נכבהה לילה אחד עמדה מר-זווית בשטח-ההפקר, והכוונה שכבש אותה נשאר בה גם במשך הימים. עם רדת הלילה הרף הכוח את הפטROL הגרמני שבא לתופס כרגיל את העמדה, ואפשר על-ידי כך לפטרול-ללוחם גוסף של החיזיל להשתמש בסיסים זה להמשך הפעילות אל עבר הנהר.

על-ידי התמדה בשיטה זו הצליח החיזיל לעبور לשלב השליישי — לחזור בפטROLים-הלווחמים שלן עד לגdot הנהר, לנוקת שבילים בשדות המוקדים ונקטה אונגה (ולוחמי החיזיל למדו לשכב ולס-עכוזות ועם גמר "המנגה" — להמשיך

יום עשו שימוש רב בשדות מוקדים ("מעורבים") ככלומר — במוקדים מוגדים פלופדות בתחום מבנים עזובים.

על-ידי התמדה בשיטה זו הצליח החיזיל לעبور לשולשת השלבים הללו ובוצעו תוך כדי קבלת סיוע קרוב ויעיל ביותר הן מצד הנשק המסייע הגדי ותון מצד ארטילריה החיזיל. מאלף הוא

בדילות הראשוניים, לימדו את גדי לי שיטת השליטה של האויב על שטח-ההפקר: ספרليلות אפשר היה לקבוע את הדרכות או זעוביים) בשטח-ההפקר, כדי למנוע מדותיו. בעמדות אלה, שהlichkeit הואר-דאשון (דרכו קוצרה יותר), הוא מהזיקם בגודל ביתה עד מתקלה, המסתיע ממדותיו שבסמוך הפקר פטרול-יסירור דות החיזיל.

מפעיל חוארה רבתה. הוא משתמשニアורה מזנחות הנורות במספר וכיירות כפעם בפעם את השטח משך

שפנדאו בעמדותיו הקדמיות של האויב גז שווא תופס בשטח-ההפקר מופעים ("בזעים") — ככלומר, בכיוון ובתו הקיוש והמיועדים לחסימת דרכי גישה כל אימת שמתגלית תנוצה כלשהי

ודות תורפה בדרכי הגישה לעמדותיו ולרים טבעיים ומלאכותיים, האטלאזות ("ז") מטוחות מרגמות 81 מ"מ, היווותו אותו לילה בשטח-ההפקר.

ימם עשו שימוש רב בשדות מוקדים ("מעורבים") ככלומר — במוקדים מוגדים פלופדות בתחום מבנים עזובים.

על-ידי התמדה בשיטה זו הצליח החיזיל לעبور לשולשת השלבים הללו ובוצעו תוך כדי קבלת סיוע קרוב ויעיל ביותר הן מצד הנשק המסייע הגדי ותון מצד ארטילריה החיזיל. מאלף הוא

האימנו השוננים נוצר קשר הדוק בין הצלפים לבן האנשי המודיעין האחרים שבמחולקה, ונראה כי לא מקרה הוא שאחד מידי הקרים עירם היום הוא מי שהיה סמל-המודיעין בגודו.

הפיקוד הישיר על הצלפים היה בידי קצין המודיעין הגודי, אשר הופעל ע"י המג"ד. הפעם של הצלפים הושפעה הרבה מהגורה בה ישבנו — הסני. גורה זו הטיבעה את חותמה על הנסיו שרכש על ידינו.

גורת הגודז הראשון על הסני היה ששלוחת גבעות, שצפונה ממנה משתרע מישור עד ערוץ הסני. בחלקו היה המשיר רחב כ-ק"מ אחד ומעלה, ובחלקו רק כ-500 מטר. המשיר ירד בשיפוע קל וקצוב כלפי הנהר. מעברו השני, וקרוב לננה, התרוממו גבעות גבוהות יותר, בהן נמצאו עדות הגרמנים. השטח שלנו לא אפשר תנועה ביום, מלבד שעוז התגלגה. השיטה בשטח-ההפקה הייתה צורך חוני, והיא קיימה על-ידי פטורי לילה, תכפיות-יום של הצלפים והצתת משמרות יום קבוצות ברוב העמדות בשטח-ההפקה. כי את העמדות האלו גם האויב עולול היה — ואף זעם תמיד — לתפוס.

העמדות שירשנו מהגודז היהודי אשר החלפה נוהה היו מערכים פלוגתיים, שרובם מוצביהם המחלקלטים נמצאו מרוכזים סביב בית (חוות) איטלקי. עדות הגרמנים דמו לשלהן פרט לעובדה, שהם השקיעו עבודה ענק (בידים איזטקיות) והקימו בונקרים עמוקים, תעלות קשר עמוקות ומחופות, וכן נשק מוסומים היטב. זאת נגלה לנו רק בזמן התקדמות אל מעבר לננה, בסמל-צלפים שאפתה להוציא את אנשי קידימה ככל האפשר להווך שטח-ההפקה, ועל-ידי כך לדמות בשיטתה של תכפייה, ואם יודמן — של צליפה. בדקתי כל פרצה בגזרתו כדי למקם בה ווג צלפים לשם שליטה בשוטה.

לאחר כל ההכנות המודוקנות האלה, שגלו לעיתים מספר שעות يوم וחולק משועות לילית, היה הזוג מוכן לנעו אל עמדתו.

היציאה הייתה מעמידת אחת הפלוגות, כשבעתים לפני או ראשון, בעמידה הקדומה ביותר בדורות היציאה נערכה בקורס אחיזונה — האם כל הפט"ר רולים חורין, או שהוא השתבש לחות הוונגים מפאת אייחור או מגע עם האויב. אחרי כן יצא הווג לדרכו.

וישמש אחור:

- אפשרות מכון באור דל, בין הערבים, עם דמדומי בוקר ולאור ירח;
- אפשרות לירוט למטרות קטנות, שבכוננות הברול כלאי אפשר — או קשה — לראותן. כאן מתגלו לנו גם האפשרויות הרבות הטמורות בנשקו של החיל — ברובה, ירינו לטוחים עד 500 ירד — ומגענו, "משחקי הצלפים" בונפה של איטליה היו מעניינים, והוא הקדמה "למשה קים" כאלה בקורסים שערכנו אח"כ בארץ. ערכנו "התגנויות" והסתנויות רבות.
- בגמר שלושה מחורים בלבנטינו היו בכל אחד משולשת גודז הbrigade גרעינים של כיתה צלי-פים. יותר אנשי הכתה כבר למדו מהם וייחד אתם.

בלבנטינו חל אצלי ואצל חברי מפנה חשוב בהבנת תוכנות הנשך והתחמושת: לפניו הקורס ניסינו לירות ברובי הצלפים, אך המקבצים שהשיגנו היו גדולים יחסית. אחרי הקורס הוברר לי שמקבץ טוב תלוי בקלע, ברובה, בתהמושת, וכן בהתאם של זו האחראות לתפקידה ולרובה שבו היא נורית. כשאני קורא להם את הספרות האMRI ריקנית בקשרו ל以习近平 הנשל והתחמושת, אני נדרם למראה שדה הלימוד הרחב המשתרע עדין לפני.

תקופת האימונים של הגדודים ביפוי היהת גם קופת אימונים לצלפים. בתקופה זו למדנו גוף לשדות, קליעה, טופו, אלחות וחבלה גם לאלאדר מטווח בעבודה עצמית: מחצבה עוזבה הפכה למטווח עם מטרות-פתע המתורמתות במא-שיכת חבל, ושודות איטליה היו לנו לשטחי מטווח שדה; מסלול מכשולים הוכן על ידינו באחת מהஹשות פויגי, וככל רכבת-חישמלית, ששהנו מומו, שימושו, שימושו לננו לגשר הבלים תלוי. האימון הוגני תפס מקום חשוב באימון כיתתי, והשתדרתי למש את האימרה שלמדתי בקורס: — "העזר הראשון לקילעה טובה הוא כושר גופני". אימון גופני ברובה הפך ללחם חזקנו, וכורבי שהשתדר דלתי "להוציא את הנשמה" לאנשי; וכל זאת כדי שיהיו נכנים יותר ומוסרים יותר לקרב.

תפועו הצלפים

בתחת הצלפים brigades, כמו בגודדים האMRI רים של הצבא הבריטי, היה חלק ממחולקת המורדיין הגדודית. היה היגין בארגון זה, בשלבי

הייתי מפקד בירת הצלפים בגודד הראשון בבריגדה. היינו שמנת בכיתה, ומתוכם לא נפל איש בקרבות הבריגדה. אל כלם יצא קריאתי בשעת הקמת ענף הצלפים בצח"ל. הם באנו, שניים מהם, פפי כהן ויעקב פיננבוּה, נפלו בצלפים בקרבות מלחמת השחרור (על שם האחנון נקרא הבסים מהנה יעקב). צלף שלישי מוכחתyi איבד את עינו בחזית יפו, בפעלו בצלף בשטח בניו; כל אלה מהווים אחים אבידות ניכר מותך בירתה אחת. אך הם, שנפלו בקרב, יחד אתנו שנתרו בחיים, הביאו לצח"ל את התורה שנרכשה בבריגדה.

צלפים בבריגדה

שאל אלבש אלירון

תbaşı רshima זו מתפלא אני, כיצד יכולתי את תפקידו בבריגדה, בידע הדל שהיה אז תי. היום, לאחר חמיש עשרה שנים ליום — מילדי — ויתור-מכל מחלמי"י — לאחר רימי נסוי-קליה בין-לאומי, וקרה ספרות הגדה נולדה בקורס מפקדי הצל"ה. פים של המנהלה המשמיני, בלבנטינו שבאיטליה. בקורס זה הדרכו צלפי הbrigade בפעם הראשונה בענף מיוחד זה של חיל-הרגלים. כמו בקורסים אחרים במסגרת המנהלה השמיני הופיעו גם שם נציגי הbrigade על סמלם (מגן-דוד על רקע תכלתי לבן) ולהם לכבודו גם בקורס, איליל צה"ל מכיר רים בוואדי את התהדרות המדרבתה בקורס צלפים את הנגי הקורס לזכות בסיכום הגדוה ביוטר של הנקדות בכל המטווחים. הדרפה יותר היהת התהדרות או: בינוינו — הישראלים — לבין עוד כש-לושים חניכים במחוז, נציגי לאומים שונים שבמנהלה השמיני. לדוב יצאו מתחרויות זו כsheduno על העלינה.

היא הייתה רצופה, ותפקידה העיקרי היה שליטות ותחזוקה. אך זה היה רק את הצורך הטעמאות ההפקר. אך זה היה רק את הצורך הטעמאות של חיימה, שבהן ניתן להפעיל צלפים, עה המאורגנים במסגרת לאומית, ובוואדי שלא משך מלחמת השחרור ואחריה היה צורך להפ-ל צלפים גם באזורות קרב אחרות. אולם יש צב'ע. פור שניצלו המלא של הצלף תלוי בקורס זה גילינו לראות את תוכנותיו המערביים מידה יידע המפקד למצות את כל הא-נינות של מילסוקט היפוי, שחן;

- אפשרות לירוט למטרת המתחזוקה עם סביבת-

סימן לכך שהגילו אותו, או שוו "מנת בוקר" או "מנת צהרים", המסתפקת לנו לפני תכנית. בזמנ הפצתה כוות היתה קטנה הסכנה כי האויב יובע בשיטה כדי להפתיענו.

לפעמים קיבלנו הודעה שעליינו להישאר בעמדה ולשם "ביסיס" לפטרול שלנו העומד לצאת דרכנו. פטרול כוח יוצא עם חשכה מאותה עמדת קדמית שדרכה עבר חוט הטלפון שלנו, אוחז בחוט והולך לאורכו עד הגיעו אלינו. הליכה בנתיב כוח מגבירה את הסיכויים שהפטרול לא יעל על מושך, וכן מקילה היא עליו את התנועה בתחלת דרכו. מפקד הפטרול שומע מהצלף פרטיטים נוספים על השטח ומשיך בדרך.

על אף עריכת התיאומים שתיארתי, קרנו מספר מקרים בהם מנעה אני או חיל מהפטרול שלנו, ברגע האחרון את זיקת הרימון איש על חברה בחובנו את האבד מול לחיל האויב (זהו מושעת לואי בלחת-יליה).

עוד אזכיר מקרה שקרה לבני-זוגי מונה לובין ולי, בלילה 31 במרץ 1945. בדרך לעמדתו בשטח ההפקר נקלענו לתוך משימת-אש שהונחה על ידי האויב. אש זו מטרתה הייתה לנתק דרך תנועתו

את החותה, יודע אתה שיש בה מספיק מהבואים אף במספר אנשי-אויב, שיכולים בהתאם לצאת מהה בואם ולהפתיע אותו. אתה מכין את הרימוניים, אין לך מניה את נשקי רוחך מך ואני מתנווע בעמדה, אלא לפי ההוראות. בני בני הוג קובעים מראש בצד כל אחד יפעל במקורה הפתעה, והעידי קר שאחה מחליט להילחם, ולפחות לא למכור את נפשך בול". אם עברו מספר שעות וכולם לא קרה (והלא "מקרה" איינו קורה עשר פעמים ביום, אלא פעם אחת או פעמיים בחודש), אתה נהיה שקט יותר, ואפיו שנגן. אתה עלול להגיע לשאננות פושעת: לעבור לפנוי חלון פרוץ, לחשוף חוץ נוצץ או לחטט בערמת מהברותיו של ילד איטלקי שנזרק צו בחדר מפגיעה פצחה או פגנו. וברגע כוח אתה עלול להשאיר את נשקי רוחך משתוכן להשיגו בחוששת יד.

סכנה וטרחה רבה קשורות בתפקיד הצלף, אך הכל כדאי, כי התכפיטה לטוח קרוב ורחוק עשויה לגלות תנעת אויב ולהatkין את סכנת ההפתעה האפשרית לפטרולים היוצאים עם חשכה. יום כוח בעמדת צלפים עבר לפעמים ללא מאור רעות מיוחדם. הרשות רק מתחות-מה בהיותה בודד בשטח-הפקר, כשהadmממה מסביב מופרשת

של פטרול שלנו, לאחר שהיתה לו התגשות עם האויב. נמצאונו בין עצי-פדי' שפצעות המרגמות התחילה לרדת علينا. השטח היה מישורי, וננו כברנו את אפנו באדמה הרטובה מטה, הפצצות נפלו בסמכות רבתה, וקליעי מקלע השפנדאו חטף הירកו את העשש הגדות טיבוננו פצעת את גפה, לא סיכת אותו פצעת מרגמה שנוראה לשם טיווח. של פצעת מרגמה שנוראה לשם טיווח. הפצצות מושומות אחרית אפשר להזוויתו. תוך כדי התכנית קרבנו את מכך כרטיס טוחים ו"מאגרן את השטח", אך לא הצלחה. יתכן וזה מקלע שייסכן את הפטרול בלילה, אתה מהדרר ומדווח למטה, מצין את העצם וմבקש לבדוק מעמדה אחרת. כי יתכן שמוות אחרית אפשר להזוויתו. תוך כדי התכנית קרבנו את מכך כרטיס טוחים ו"מאגרן את השטח", אך שתהיה לך "שפה משותפת" עם בני-זוגך בנוגע לשטח.

כאשה נמצא בשטח-הפקר, אתה יודע שאתה עלול להיות מופטע על-ידי סייר אויב או פטרול, ושזה בשטח, ירדנו למדרכך או לគומה החותנתה. שנון שליטות לא יכולנו לדעת אם החפצתה היא

שלא יפלו שניהם קרבן לרימון אחד או לצורר אחד של תם-מקלע. אחד מתקדם, עוצר ומסיר, מסתכל ומתקדם; בינתים חברו מפה. בהגיים לעמדה — לרוב חווה מבוזדת ובה מספר מבנים — בודקים הם כל מבנה וסביבתו, כשהם נזהרים מהמוקשים הרבים, שלנו ושל האויב.

מתיקנים את אותו חלק במבנה בו נקבעה עמדת התכפיטה, בעורת החמורים הנמצאים בבית הרוס בשטח-הפקר, וכל זאת מבלי להקים רעש. מכים את כל הפתחים האחוריים של חדר התכפיטה, כדי שהעמדה לא תהיה "שקופה". עם עלות השחר בודקים שוב את שdot-האש-וחתפיה של העמדות, אם אמנים טובים הם ביום כיב שנראו בחשינייה. עתה מתחילה בדיקת שטח ראשונה, כי בזמנ זה של עלות השחר ניתן לגלוות תנועה המסירה עמדות אויב, אשר לאור היום — בהיעדר תנועה זו — אין ניתנות לגליות. והסיבה לכך היא פושא — חיל-דרישן ממשיך להתנהל בעמדת הלילה שלו גם לאחר עלות השחר כאלו עדרין חושך. במקומות להיכנס בהזירות לעמדת היום המוסית, הוא משתמש ומסדר עוד כמה סיורים, וזהו הזרמנות לגלוות.

בדיקת שטח מכוסה צמחה, מבנים, ערוצים אשר יכולים גנים שונים, אינה דבר של מה בכך. אתה טורק את השטח בمشקפת סריקה ראשונה, מהקרוב אל הרוחך, ואחר-כך בודק בעזרת הטלסקופ קופ עצומים בודדים ו"חמודים".

אישם אתה מגלת משחו השוד, אך ה"משהו" אינו נע, ואין מגלת יותר דבר. אתה צמוד לטלסקופ חצי שעה, בתקופה ל"צד" תנעה או ברק, עינך זולגת דמעות. אתה מחליף ומסתכל בעין השנית, אתה מוסר על ה"משהו" לחברך לתכנית, אך לא הצלחה. יתכן וזה מקלע שייסכן את הפטרול בלילה, אתה מהדרר ומדווח למטה, מצין את העצם ומבקש לבדוק מעמדה אחרת. כי יתכן שמוות אחרית אפשר להזוויתו. תוך כדי התכנית קרבנו את מכך כרטיס טוחים ו"מאגרן את השטח", אך שתהיה לך "שפה משותפת" עם בני-זוגך בנוגע לשטח.

כאשה נמצא בשטח-הפקר, אתה יודע שאתה עלול להיות מופטע על-ידי סייר אויב או פטרול, ושזה בשטח, ירדנו למדרכך או לគומה החותנתה. ההרגשה אינה כה נועימה בתחילת, למורת שביקת

שש עטפו ימיט פותחותו אשר סה-הבא הפעלת הצלפיס: הצלפיס, שניים שננים גומיים היה החוג מורכב מצלב ומטייר מילכת המדיען, היו יוצאים לעמלה טוח-הפקר, לפניהם יצאה צאת נעשו

עד עס המ"פ שבגורתו נמצאה עמדת פויט שנבנהה וקיים ישר עס המ"פ ז' מחלקו עברו הצלפיס בנוועם אל חתס; קביעת סיטה נספתח על זו הכת גן העמדות הקדמיות של הפלוגה, כדיchor את דרך ההתקדמות אל העמדה ואת ז' בחרה; קביעת סדרי קשר וואל עס הפלוגה, המלחקה או עס מפקחת ז' ישירות (זאת לשם דיווח מידי של שעוד) למד שדות המושקים, שלנו ושל עוז; לימוד משימות-ASH-הסכמה ז' בירח היזה וויב, וכן הכרת מפקדי הפטROLים שיפרנו; תיאום עס מפקדי הפטROLים ביציאה וביליל החזרה; ב庆幸 ביליל היציאה וביליל החזרה; צוות סדרי החזרה מהעמדה. דבר זה והאתה מנזודות התורפה של יציאה טוח-הפקר, כי זאת לזכור — יציאה מודה וחזרה ממנה נעשות בחשיכה, ככל יציאה לפני עלות השחר והזרה אחר תחישכה; הכנמת הצד הדחוס ובודיקתו. ציוד זה של זוג צלפים כלל לרוב את דיטים הבאים: רובה צלפים עם טלסקופו ווון חמיישים כדור (דיקוק האיפוס של ובוח נבדק ביריה מהזרוי קווי החזיות, בדורן כל אין קושי למזוא שם מקום דית מסטר כדוריס למטירה בטוח 100 200 מטר); תחת-מקלע עם מספר מחסן; 2 מושקפות; טלסקופ-חצפית אחד; גפן; אתי-זירפה; 2 רימונים לאיש, ואם מודה נחשוצה למטוכנת במיחוז — מספר מוניס גדויל יותר; מקשרים קשר אלחוטי 1/ טלפון שדה (את קו הטלפון הנחנו כבל-השתנות, ואם העמדה נועדה גופיה מספר פגמים, ע"י כבל שהונח ע"י גוניים עס צאתנו) מזון ומים; מפת האשטח, יידות לרישום יומן-חצפית, מד-טמלות ז' קואורדינטות. הצד דבו נארז בכלי ט' חנדולים של בגד החסוכה בצלפיס,

כך הישוב בארץ לביון השלטון הבריטי
כמי קיימים היה כיילו מצב של שביתת
שיודקנו לנו. لكن שמרנו על "מצב
השיעורים וחבורות האימונים באנגגּ
יעילנו בקורס בנבננו, נשמרו בקי
להתאמן גם אחורי הייצאה מהחויה,
בחנו בנפש עלייד העיר פאנצ'ה
ד' בטורייזו, והן בכל דרכינו עד לפדי
יגודה;

את כשור הקליעה, כך שרוב אנשי
הייו מסוגלים להצליח ביריה בודדת
קעטן של סודה מרחק של 200 מ' ;
בגדודים, הלקם אמנים למדריכים וחובבי
רים, אך רובם הפכו למדריכים וחובבי
ליעה בפלוגות הטירונים שהתגייסו
הבריגדה, נאלצתי בכאב-לב להיפרד
יטים טלי, אשר ליווה אותנו מפיוגוי ועד
נשמה חיה.

dididigno הבריטים — אך בעת החורף
ולהערים על המחנסני, זה החורנו מסר
יקים של רובי צלפים, והרבים עם
מצאו דרכם לישראל, אלה היו רוב
שוננים של צה"ל.

הופך ל"רכושו" של צה"ל
אנו לפניו מלחמת השחרור. נקרأتي
ידי מוגדור השני בראון (היום טאל

יצחק בראורן) לחקים את קורס הצלפים לצה"ל.
הציגנו מהסלקים" את מערכיו השיעוריים, תכ-
ניות האימונים והחבורות שהבריטים הכינו לנו
בקורס בנבננו, הכנינו חומר הדרכה בעברית,
והוקם קורס הצלפים בכפר שמריהו. אם הוכרתי
את בנבננו כערש הצליפה בבריגדה, הרי כפר
שמריהו הנז כור מהצבתה של הצליפה לצה"ל.
עם ההכנות למוחור הראשון בכפר שמריהו נת-
כננו המדריכים — הצלפים לשעבר משלוחת
גדודי הבריגדה. היה וכולם ינקו תורם מאתו
מקור ראשון בנבננו וננתנו באוטו הנסיון בח-
זית, נוצר צוות מלוכד, וכל אחד תרם חלקו להח-
דרת חורת הצלפים לצה"ל. מספר הרובים וטלס-
קופי הכוון, "שלל" הבריגדה, הוצאו מה"טלקים"
ושמשו את החניכים בקורסים שלנו. מוחור רדף-
מחוזר, מחניכי המוחזרים נפלו בקרבות מלחמת
השחרור, ואחריהם אומנו למלא מקומם.
לאחר מלחמת השחרור חל צעד נוסף: — ארגון
"מצבע נמרוד", תחרות הקליעה הכל-צבאית הרא-
שותנה.

מתחרות אחת הסתעפו תחרויות קליעה עוצ-
בתיות, פיקודיות וארציות. בעשרות מודוניות
קליעה בגדר"ע ובארגון-ספרט אורחחים כולעים:
אל "בול" ...
והיום, כשהאני יוצא להתמן במיטה ופוגש צלף-
צעיר מתאמן בו והוא שואלני "מה אתה רוצח
כאן?" אני שמח לשמעו שאלת זו — סימן הוא
שהצליפה והקלעה נפוצות כביה, ואני קשורות
יותר דוקא بي, או במשהו אחר מהראשונים.
שהביאות לצה"ל ...

26 במרץ

עורכים הכנות לתווזה. בשעות אה"צ נעים ברכב לשטחי היכinos. כאן מתחנים עד
שפחשים, ואחריך נעים ברגל אל הקוים בהם נחזק ואוטם עליינו לקבל עתה מידי יחידת
בני הגורקה.

עם רדת החשיכה החלה התנועת הגדור ברגל. אך כיתתנו נסעת במשורין של מפקד
תגורה, נשתרשה מסורת בגדור כי אין המג"ד זו ללא צלפי. ה"זקן", שהוחלף אחריו אלפוני-
שייה, לא היה זו מפקדו בעלי הצלף שלו, נהג גם להכתיב אישית את פרישתם של הצלפים.
וא. הרגע תחודש, ירש חולשת זו מנו "הזקן".

עד לי על החבירה שמטפסים בקושי ברגל, כשחט עמוסים ציוד וונשך עד מעל

צלפים

בתפקיד תצפית

דפים מיוכן

25 במרץ 1945

יום שמש אביביים מקדם את פני הגדור ביום המנוחה הראשון שלו. כיתתנו
הקימה את ה"ביבויס" שלה (אהלי הסירים) בפתח החורשה בה חונה הגדור כולה. מההלו
גובל עם מתחם הגדור-השלישי, המרוחק מatanנו כמה עשרות מטרים בלבד.
אין מרבים בשיתה איש עם רעהו. העייפות ומארעות אלפונסינה השאירו רישום
העמוק בפניהם ובהתגחותם של האנשים. כל אחד מחשש עיסוק לעצמו. מתחודדים באהלים,
מנקים נשק, מטפלים בצד, כובסים ומרתחים.
... וכי כدرכו ממש לחתרברב ולספר על מספר הייאקס שהצלחה להוריד על ה"בנק".
אין לחבריא סבלנות להתוכה אותו ולסתור גומאותיו. הוא נשבע כי הוריד לפחות 12,
חבריא מוכנים להסתכים ל-4-3.
ሞטி חור מביקור בגדור-השלישי נרגש למדוי — דבר נדיר ביותר אצל מוטי. הוא
חישב בגדור-השלישי ידיד ופנה אל קבוצת אנשים שכבו והשתווו בשמש. הוא גורש מן
המקום בкусם כיוון שלפשל לאיזור ההנינה של קצינים (Officers' line).
יצאנו לחפש מקום לאיפוס הרובים, אך מצאנו רק מקום שאיפשר יירה מכ-50 מטר.
זה מזמן לא היו יריותינו גרועות כל-כך.

26 במרץ

עורכים הכנות לתווזה. בשעות אה"צ נעים ברכב לשטחי היכinos. כאן מתחנים עד
שפחשים, ואחריך נעים ברגל אל הקוים בהם נחזק ואוטם עליינו לקבל עתה מידי יחידת
בני הגורקה.

עם רדת החשיכה החלה התנועת הגדור ברגל. אך כיתתנו נסעת במשורין של מפקד
תגורה, נשתרשה מסורת בגדור כי אין המג"ד זו ללא צלפי. ה"זקן", שהוחלף אחריו אלפוני-
שייה, לא היה זו מפקדו בעלי הצלף שלו, נהג גם להכתיב אישית את פרישתם של הצלפים.
וא. הרגע תחודש, ירש חולשת זו מנו "הזקן".

עד לי על החבירה שמטפסים בקושי ברגל, כשחט עמוסים ציוד וונשך עד מעל

ה — תחנת־איסוף גודרים.

נתקשנו לא להסתובב שלא־לצורך בלילה. גודוד־ה־גורה" אחראי עדין לנורתם דבקרים שום שפה מלבד שפתם הם. אתה יכול לראותם יושבים על מושרטם הצלמים, קופאים וחסרי תנועה. לא כדי לעשות אתן חכמת בלילה.

ביקשתי סרג'נט של הגורה שיעזר לי להתמצא באורח כללי. לא הבין דברי. גווע עלי־כנ היכן, באופן כללי, האובי. את המלה "אויב" הבין — ואני הקיף אותו בעיגול 36 מעלות. דעתו לא הייתה מעודדת.

נכנסתי לתוך אחד הוכדים שבצלע ההר, במטרה לחטוף תגומה קלה — אך לשוא. אז אלה לא נוצרו לפי מידות שלנו, ורק בקושי התקרבתי בו.

גמר

סירור ראשוני להכרת הקון. מתחילהים בעמדת־התצפית של מה' היוקרט" — לפי עצת חמודיעין. יוצאים אתי רוב אנשי הרכבת. בדרך פוגשים רכב ווחילים ("גושא־ברון") בבווע הטובעני. ציוד וחבילות־רימון בצד הרכבים.

מגעים למפקדו של חיים ל. — מפקד מה' המק"ב והוחילים גושא־ברון". איכרים רג'il. מקבל אותנו לביר ומצביע על חיים, המנגמן על מיטה רעה. מבקש נער אותו הוא לא ישן כל הלילה ורק זה עתה שכב לחטוף תגומה קלה. לביר ניצב ליד פון וכמעט סוכך עליו בגופה. עם השימוש קול זומו הטלפון, מיד מסירו — לביר עיר זים. סרג'נט שפץ עולה אנתנו לעליית־הגג וטוקר את השטה, מתחה עדמות. לפי קרטי־זים שהוריישו לו אنسיה־הגורקה. את הסני קשה להזות, מפאת המרחק והצמיה עדות את ערוץ. בצד האויב שקט ושלווה. אף בעוררת טלסקופ אני מבחין בכל תנועה; גדר החירות, העצים החורכים והמכתשים אין זכר לכחות — ורק קולות־ענק ואזרחות מעידים על מלמה.

חוך כדי התצפית נשמע מטה־התצפית פתאומי במרקח לא רב מן הבית בו אנו, ירדנו מעמדת־התצפית שבעלית־הגג. לביר מוסר כי הפלזה של סרג'נט דוידון טה"ה הפגיעה בריאת. חיים רץ לדראות מה קרה ולבדוק האם ישנים נפצעים.

בלילה, עם צאת הפטרולים הראשוניים, מאטיפים שנים מאנשי הרכבת אל פטרול רדי־אלים של לנקיון, לחפש ולקבוע עמדות־געולה לצלפים. הפטROL נועד לבחון מספר רוחות — בניינו חוות — שהוחזקו ע"י אנסיה־הגורקה אולם לא נתפסו על־ידיינו בשל גובה המצוamagedת של הגיז. בתום הסירור נקבעה חוות "נלי" כעמדת־צלפים מרוכזת. "נלי" אה כ-150 מטר מן הסני ו-300 מטר קדימה מקו העמדות הקדמיות של הגיז.

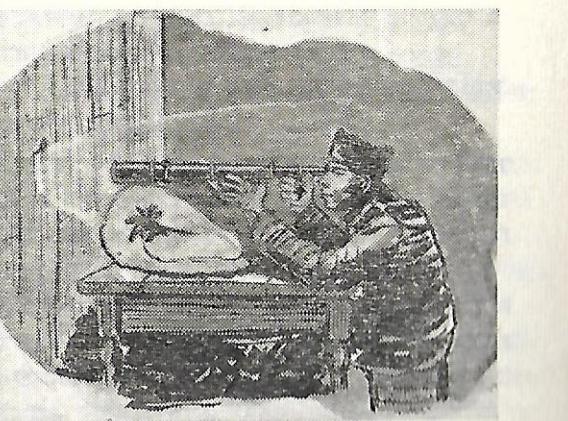
גמר

מתקיים תדריך ראשון לצלפים, ע"י בני*. הקו הנקיוט הוא כדרמן: הגודוד יגוטש שורת העמדות שבקרבת הסני ויתבסס על מוצבים במעלה הגבעה, כ-400—300 מטר פיק הנחל, השילטה על השטחים שנשטו תקויים בעוררת צלפים — ביום; וע"י מספן דול־יסייר ומארבים בקרבת מעברותיו האפשריות של הנחל — בלילה.

מאתר ומתחוננים ל"דברים גדולים", עיקר תפקיד הצלפים הוא לשמש מס'־התצפית, ודרך הכרת שטח האויב וಗילוי עמדותיו. אין לפתח באש גם אם נתגלתה עמדה. יש שום ולධון על מערכת האויב ועל השינויים החלים בו. אין להיענות לפרובוקציות, ואשפתה רק לצורך הגנה עצמאית.

29 במרט

יצאנו השכם, מספר שעות לפני עלות השחר. מוטי מצויד בـ"סטן" ובטלסקופ ואני ברובה־הצלפים ובמקפת. לכל אחד מתנו שני רימונים. הרובה שלי מאופס, וגם מוטי יירה בו ומכיר אותו היטב. עיקר המון אצל מוטי בתAMIL, אך מנת־הברול ומימי־ההמים נמצא אצל כל אחד מתנו. לכל אחד מתנו "בנדוליר" של תה מושת מובחרת, שבת אופסו הרור בים שלנן. עברנו ליד מספן עמדות שלנו. נשאלנו מה הסיסמה מה — ולאחר שהשיבו נכוון המשכנו בדרכנו. את הדרך אל עמדתנו מצינו ללא קושי מיוודה, ועל אף החשיכה נודקה לмерחק די־גדור החרושה שהקיפה את "גלי". מרחק־מהמן החורשה החילונו בתנועה תוך חיפוי הדדי. לפני הכניסה לבית נשאר מוטי להחפות על כניתו לתוכו.

בבית היהת אפייה מוחלטת. דממת־מות וריחות מריחות שונות מילאו את הבית. על כל צעד נתקלתי במשהו, והרעש שהקימונו תוך־כדי תגועה, היה נדמה גדול ומפחיד יותר מכמי שהיה במנציאות והגביר בנו את המתה. מתוך תיאור מוקדם שניתן לנו, ידעו אל מה לצטוט וכיצד להגיע אל אשנב־היריה המבוצר, הפונה לכיוון המובלעת של הטניו וואל פונטגאיו. מדלת הכניסה יש להתקדם מספר צעדים, אח"כ עולים ב-3–4 מדרגות, אשנב־פומשייכים וחוצים אולם גדול ומגייעים לעמדת־שיקים מבוצרת, מעין מצדית עשויה שיקום, ובו אשנב־יריה לבינון פונטגאיו.

מצאננו ביקעה — כ-500 מטר מצפון למפקחת הגדור — שמתאימה לירי עד 300 מטר. בנינו עמדות מדומות משקיה חול, והתחמנו כל היום בירי לכובע-יפלדה גרמנים שהנחנו לתוך אשנבייריה. נסגר כי מיג'זר וילסן דרש צלפים לנורת הפלוגה שלו. הובטה לו כי ישלח צלף לאחד המוצבים הקדמים.

הוטל עלי להגיע אל מפקדו של וילסן לאחר שהישייך, ולבסוף את הענינים" במשך יום אחר. אם אג'ע למסקנה שהדבר "משתלם" — נחזיק עמדה קבואה גם אצלו, הצטרכתי לאורחת הפרדרות שהובילת את האפסקה למפקדו של וילסן. התיצבתי לפניה, ולאחר שבדק את תלובות-ההסגרה הסוגונית שלו, את רוחה-הצלפים ואת הטלקופ שלו, והשיבו עלי כורסה רועעה בפינת חדר-המפקדה שלו וביקשני להמתין. ישתי שעה ארוכה, כשויסון מתרוץ אנה ואנה בעצבנות ניכרת תוך גלגול שפמו הארוך, מפעם לפעם מתעכב על ידי ומכוון — כאלו מזכיר לעצמו בקהל רם: — "כן, אתה הוא האל?"; וכמוון, ממשיך להסתובב ולבדוק את האפסקה והאנשים שהגיעו לפלוגה — מבלי להורות לי מה לעשות. כבראה טרם החליט לאיזה מוצב אגש.

מצב דוחו של וילסן משתפר עם הגיעו. — הסמל-האפסאני של הפלוגה — שמוציאו מכיסו בקבוק ויסקי. הוא מציע לי לנוח ולצאת לפני עלות השחר למוצבו של א. ל.

31 במרט

הגעתו למוצבו של אריה ל. בערך בשעה שהמחלקה חזרה מן הפטרול הלילי שלו. המחלקה ערכה מארב ליד אחת ממעברות הסני, ואנשיה חזרו קופאים ורעים. המארב גסתים ללא אירועים, פרט לאחד החיללים שהחל רודף עם רובה המכודן אחרי תרגנולת, שהודמנה בדרכה של המחלקה עם שובה של זו מן המארב. אריה ט. מספר כי רק ברגע האחרון עצר את החיליל לפני שנכנס לשדה-מוקשים.

לפנות בוקר אכלת המחלקה את רוחתה העיקרית, שנתבשלה במשך הלילה. מוצב-רווחם של האנשים טוב, למרות העייפות ולמרות שהבית נפגע פגיעה ישירה; אחד מהדריו — חדר ששימש מטבח מחלתי — נהרס כליל. אריה ל. — המ"מ — שמח לבואו ואומר כי יכולו כתע לישון בשקט, כאשר צלף יקיים הצפה בגורתו. אנשי המחלקה התפזרו בכל פינות החווה והלכו לישון. בקישטי שיתה מישחו על ידי, שיכל להחליפו בתצפית. בשעות הצהרים מודיעים טלפון ני למחلكה כי בעוד מספר דקוט תהיה התקפה אוירית על איזור מונטה ד'אולו.

שני מטוסי-קרב תקפו ברקיות בית שלא הרחק ממנו היתמר עשן לפנות בוקר, לא חלפו אלא דקות ספורות וגיליתי שהיל גרמני מגיח ומתקרב לאט-לאט לכיוון הבית שרocket ומנפנף בדגל בן הנושא סמל הצלב-האדום. הערטתי את אריה ל. וביסיתי להעלות דריוכותם של האנשים. מלבד אריה ל. עוד אחדים מאנשי המחלקה אין שאר האנשים מראים סימני התענוגות. אני מתקשר בטלפון עם מפקחת הפלוגה ומקש הוראות. עמוס ב"ג אוסר עלי לירוח בפצעים ובאלונקים שיובילו אותם.

החיל הגרמני, נושא דגל הצלב-האדום, חזר לבית מנו יצא — וכעבור כמה דקות החלו מוצאים מתחם הבית פצעים על גבי אלונקות, וכן נתקמו 3 פצעים חמושים ע"י חביריהם. בראש שירת הפצעים ובכחת הלבו נושא דגלי צלב-האדום. התקשרתי פעמי נספת עט מפקחת הפלוגה, אך עמוס מזכיר לי כי "חוקי-המשחק" אינם מרים לירוח בהם, אם כי הם בטוח עיל ומתחים מטרה אידיאלית.

ראינו כי אין טעם להסתובב בבית או מחוץ לו — בחשיכה, והחלטו לנו מהותן בתקופה המבוצרת עד שיעלה השחר — ואוי נעשה סייר חתוּך לאחראית הבית ובסביבתו. שעיה מושכת ישבנו אוזן כדי לקלוט קולות שלולים להגיאו אלינו מקרוב ומרחוק. אך השעות שלפני עלות השחר היו שקטות ושלות: ורק מוטי — הפלח — נדמה יה לא כי קלט רעש של עגלות הנעות כמו מטרים מאתנו. הוא סבור שהעגלות תרחחות מאתנו והלאה; ונראה שהగראן סיימו את חלוקת האפסקה ומסתלקים אל אחורי הרכס. לקרה עלות השחר נדמו כליל קלות-הגעץ שנשמעו לא-דרהף בלילה. שעיה שהחל השחר ב槐יע, גברת בי המתיחות לקרה מה שהולך להתגלוות נגד התמונה הכלשה ונתקה בה יתור ויתר, ולפתע נשפֶר אור שמש לתוך הביקעה והרכס לפנינו. נתלה לפניו כל הנוף: — נוף מרהייב, נוף עזון.

זהינו ללא קושי את התואמים העיקריים של השטח ואת מוצביו הראשיים של האיבר. נתתיה הפורמים של העיירה קופיאנו בתוך המובלעת של הסני, פנטגוצי במרדות ההר האיזור שלו ושקט, ומלאה הדין יריות ורעם התפוצזויות, הנשמעות מפעם לפעם, אין דבר שזוכר את המלחמה.

לאחר סריקת יסודית, של הגירה שמולנו, מתגלה החורבן בסביבה. השטח זרוע אכםים ככורת, דובי-רוובם של הבטים הרושים, ואט-אט מתגלו הפירוטים סביבה בתאי זהה מולנו. מכיוון מונטה ד'אולו — נק"מ וחצי מאתנו — נראה עשן דק מיתמר מחד בתהים, עוד כמחזית השעה לאחר שהAIR הים. אך לא נראית כל תנועה ברכס הקדמי של אונטה-גבינו ומפנתגוצי שבבקעה המובלעת של הסני. ערכנו מרשם של השטח ורשותו את כל מה שגילינו. לאחר שהתאקלמנו והורגנו למראה הסביבה, החלמתי לצאת ולסקור זאת הבית ואת סביבתו. בתוך האולם הגדול התגללו חפציביות שונות יחד עם ציוד צבאי, צולקי חגור, תחמושת, רימונים, מוקשים, עם כסותות וכריות קרניות ומפורחות. בחצר, ארגזיות-חמות וציפור צבאית למכבר — ליד טרקטורים, עגלות וציוד. ידענו כי לשטח זרוע מוקשים, שהונחו באפן "פאראי" ע"י כל אלה שקדמו לנו.

מוחט ערך סייר הבית אחריו שישתמי את שלוי. הוא גילתה מרתק-יין גדול, מלא חביבות, מלא מיימות והביא לי לטעם יין חמוץ כחומר.

כל שעיה אנו מתחלפים בעמודות-התצפית. עד שעות הצהרים לא התרחש דבר, מלבד דעמי המתחים שנשמעו מן הסביבה. בצהרים הונחה מכת"א על הבית ובסביבתו. הבינונו שוגם "גלי" קיבל את המנה היומית שלה. היה זה מטה של "גבלורפר" * שהעריד את הבית ויעז את הפסטור אשר עמד בפינת האלים הגדלים, על שהחל מנגן מאילן. עם רדת החשכה עזבנו את "גלי". במושב המחלקה של דבורה-קי מחים לנו החבראי ורוצחים לדעת מה קרה. דבורה-קי — הרופא — המשמש מפקד של המחלקה, רוצה לדעת האם אנו ירינו כל היום ומה התוצאות. להכחשותינו, כי לא ירינו, לא רצוי להאמין בשום פנים — וצינו לשבח צניעותם של הצלפים.

סיכום היום הראשון, בו אמם לא ירינו אף אריה, הוא לא-ירע בסה"כ: — עשינו היכרות טוביה עם השטח; היכרנו כמה מוצביו העיקריים; גילינו וזיהינו מספר ניכר של תלות וחפירות; נתגלו סימני חיים ופעילותם של מונטה ד'אולו; הסתבר כי האפסקה מתנהלת כנראה בעגלות ונמשכת עד השעות שלפני עלות השחר. מגלת ערונות והתענוגות בדברינו. במפקחת הגדור מתחקר אותונו בני. מוטקה מ.**) מגלת ערונות והתענוגות בדברינו. לעיתים מתќבל הרושם שהוא איש שמגהל את הגדור.

*) מרגמה גורנית רבת-קינים.
**) המשמש, וכך לתקופתו מפקדי-פלוגה-מסיעת, גם מעין קזין-טבאים של תגודה.

שגרת חיים בחזיות

סאל אוריאל שי

לי עקב הדאגה לספק בתנאי קרב את המינים
אשר היה הכרחי לסוג זה של לוחמים.

הروح והם שמעת. הייתה זו התקופה המבורה
כת חי היריד מהבינה זו שלא היו קיימות כלל
בעיות ממשעת וכיווצאי-בוזה. מסדר-חולים לא היה
קיים, כי כולם השתדלו לא להיות חולמים ולא
להכbic בכך על האחים. הוצאות למפקד וקיטוט
השגרה היומיומית הפכו באופןם השובעות לחמץ
חוקנו; ועוד, היום הקוקה בקרבי איתה רוח אשר
אפהה אותנו לקרה מימוש שאיפתנו להתגונש
באובי ולhecותנו. מבנה הפלוגה. היו בפלוגה שלוש מחלקות
ומטה פלוגתי. המחלקה לא מנתה באוטו פרקי
זמן יותר מ-25 איש ומספר אנשי הפלוגה כולל
היה ב-20% מתחת לתיקן, ולא מנתה יותר מ-
95 — פלוגה ד' של הגודד השני.

היררכות. הפלוגה נערכה בקו כשהיא אחר-
אית לקטע מוגדר מטר גורת הגודד. שתי מחל-
קות החזיקו כל אחת במצביהן ואילו המחלקה
שלישית, שבutherfordה, ומטה הפלוגה נמצאו במא-
רתקמה מאחור.

תיאור הגזרה הפלוגתית. היה זה
קטע במדרון הררי תלול, אשר הסתומים שעדרות
מטרים אחדות לפני נהר הסני. מטה הפלוגה
ומטה אחת המחלקות הקדמיות נמצאו בבתיה איכ-
רים שנעו צבוי ע"י בעלייהם והיו גלויים לתולין
לעיני האויב. ש滔ס עמדותיו מעבר לנهر והש-
תכן גם הוא בבתים שבביבה. הגישה כמעט עד
למטה הפלוגה הייתה אפשרית ממש כל שעות
היום; ואילו תנועת כל שהיא אל המחלקות הקד-
מיות היה כמעט בלתי-אפשרית בשעות אלה,
שכן אי-אפשר היה לנוע שם מבלי להתגנות
לאויב. תנאים אלה הכתיבו לנו צורת-חצים מיון
חדת-בינוי; דהיינו — דממה מוחלטת וניתוק
וזוקה במחלקה זו נמצאו חמוץינים והמלוטרים
שבחיללים. מעולם לא שמעתי מפה בין ייחדות המשנה ולבי-
חוויות גדרם להם, אך לא מעט "כאב-ראש" היה
צוע כל הפעולות האחירות הקשורות לחוי-שגרה

בדתקפה בוגרת שהיתה מיועדת היה
מההתקפה הכללית אשר החלה בليل 10-9
ריל. אולם ימים נוצלו לשם בדיקת השטח, ד-
הגשה, מתקנים, טוב הקרקע, עומק מעבר ו-
ולחציפות בלתי-פוסקת לעבר היעד אשר
פלוגה; היעד היה חות-אקרים, במרוחק
מטירים אחדות מעברו השני של הסני.

חייך-שיגרה. החשש להתגנות לאויב
כאמור קפואן גמור על התגונעה במשך
היום. ערת וז לא הייתה כל-כך נוראה לבני
מטה-הפלוגה והמחלקה הרוזבית שאותה, וא-
לגביה מחלקה נוספת, כי ייחדות אלו ב-
עוזבים; ואילו המחלקה השלישית היה ח-
חאל מעלות השחר ועד השיכחה, לפגעי הט-
קור, גשם — ולעינו הפוקוה של האויב, אשר
בחירות על כל תגונעה בלחמי-היריה. ת-
המחלקות הוחלפה כל 24 שעות, ברוטציה;
לקה "החשופה" הייתה עוברת לעתודה עם ח-
ואת מקומה היהת תופסת המחלקה השניה
ਮוכה לה בקורס-הקדמי, אשר פינתה את
לאויה מלחקה שהיא הרוזבית במעט-ילעת
דם. בשעות היום הocab בכל מזבב וחילוקי-
אחד עבר האויב, והוא הוחלף כל 4 ש-
ואילו בלילה נשמר כל מזבב כיתתי עלי-
חילים, שהוצבו לתפקיד אשר נמשך ש-
אחר מנוחה של ארבע שעות. "לוכסום" זו
שעתים שמיירה וארבע שעות מנוחה, לא
נתאפשר בתנאי המחסור בכוח-אדם שבו
הגדוד בלו באומו שלב; ולאليلת אחד
על החילים בשווא מוקדש, לטיוגין, לע-
של מנוחה — ושעתים של שמיירה או פיקוח
הקדיבים והסמלים נשאו בעיל הפיקוח
עומס הפיקוח על חייה-שגרה של יחידות-
בחזית, והתיאום ביןיהם היה מוחלט ומלא-
איש ופלוגתי נבדק כל יום על-ידי המונחים
ומותאמת-למצב לא הוונחו גם בתנאים א-
רימוק מוחלט אל מקום אחד במשך שעתיים
הארוכות. התכנית לעבר האויב, רישום וצ-
המקומות המשוערים של קליטה-רידי
שלו, וביחסו המרגמות, וכן של התגוננות
כוח על ידו — כל אלה קיימו ונרשמו ב-
וועברו שיטתית לידעות מטה הגדוד.

העירנות נשמרת גם בשעת הכנת הארוחה

האפשרות בח"ל

אלים עמנואל גלבר

התארגנות וה策劃

צד"ה רפואי הגודי הציר לכתת' המודיע הגזוזית. משך ימים שלמים הגיעו שיור הרכב החדש מרכז האספה במרתים אל בור אל-ערב, והאפסנאים חזרו בזהירות על שירות עמוסות נשך וציד. בפעם הראשונה עשו האפסנאים שלבו בכמהות כה גדולות ובגיוון עש שכחה. היה עליו להכיר את הפריטים. על מנת לפצלם בהתאם לטבאות תקנ' הציר לפלוגה אם היה זה קל למד' לגבי הפריטים העיקריים הררי ציר היה לנחש לא-מעט לגבי האבורי כל-העבודה וחיליק'יה-החלוף. לא מעט טיעות קאנ, ו עבר זמנה עד שהאפסנאים והמחטאנו למדו להבדיל בין סוג הפצירות, הפטישים והפצים השונים וידעו לאיזה כל'ם מיעודם. רק נקלט הציר — וכבר החלה אריוו לקרו המשולוח אל מעבר לים. זו הייתה לנו תורה חדשה הרכב העמוס בצד' הייחודי (פרט לציד' חמץ חמץ), נשלח באניות-משא לפני שהחידות ישלו לדרכן באניות-גיסות. ציר היה להעימות הרכב לפי טבאות ושיטות-העמלה המקובל ולטמו בהתאם לסייעות המיוודים לשלוח מעבר-לים. הטרחה שהשקשה בעיטה והשה הגודדים סומן בשיטה המיוודה (טס' צבעוני לפיג'ודים) והדבר מנע עירובם ואבדונם. בבד עם פעולות אלו הוחזר הצד' החישן לבסיס באותו תקופה התחלנו להבין מה חשוב להיות מסורבל בצד', לפצל נוכן בין המשנה שים בו ולהשתחרר מהמשמעות הרגילה של אן נאי בתנאים טטטיים להחויק «עוד קצת מוח וקומה». חיל הbrigade ציר היה לדוחס כל אן ורכשו לתוכן שני שקי-חפצים ואל החגור. היהתו לו יד פגיעה למונדה. לאפסנאי, לתהו הצד' והמתסתוקת, לא היה יותר מאשר החקני.

נוסף לרוביים ומקלעים חדשים משלנו מרגמות 3, תותחים בני 6 ליטראות, מקלעים-ביבונינים, פג'יל-מקשים, ציוד-קשר וציוד אופטי. הרכב כלל משאיות, טנדרים, ג'יפים, רכבי-זחל (ג'ושאיי ברז'), מכוניות להטעת תותחים נ"ט (ג'ושאות' תותחים), מכוניות-משוריינות, מכוניות קשר ומש"ה, כל אלה היו מלאו שפע של אבוריים, כל'וי אדרוד וחליק'יה-חלוף. אוינוינו בגדי חורף לתנאי חורף באירופה, ובאטלי-סידרים. לוט נספח ה-

ח'זק'ן אן ומאזבוקות ומטוח ופיג'ו קווים. הקשר בין ומתחזקות ומטוח ופיג'ו קווים אמצעות טלפונ'-'שדה. מטה-הפלוגה חובר למטה' אל'ו. אנשי יחידות «גורה» שימשו נהגי אונן פרדות, והם שירתו במסירות נפלאה את הגיסות שבמושבים הקרים, ושום פגעי טبع לא יכולנו בעד מלහג'ן אל מטרתם.

היו אלה חדשים של מהסורה קשה בצד' וב' לבוש, ואחת הדאגות הבלתי-פוקוטה היו השגת גרבים ומלבושים-צמר אחר לאנשיים, אשר נזקקו ללבוש וכוטות חמימים לא פחות מאשר לככללה מתאימה ומזינה באקלים החורפי ששדר בתקופת' שנה זו. יש לציין את המעת שקבלנו אז לסייע דרישתינו — לעומת אותו שפע פתאומי שניתך על הפלוגה מרגע שהוטלה עליה המשימה להatta- כוונן לקרה הקמת «ראש-השגר» מעבר לנهر.

לכל'ה האוכל החם הוכן ובושל במטה-הפלוגה משך שעوت אחר-הצהרים, תוך הקפדה מינוחת לא להתגלות, והוחזק במיכלים מתאימים, ששם' ניתנת השחות המתאימה להיכן לו באותה אורח מתודן ומדוודק כפי שאפשר לפלוגה, בהחל התוכנה לקרה הפעולה שתיתה צריכה לביצעה בليل 10-9 באפריל. השטח שמדובר בו נסקר בקפידה רבה במשך כל שעות היום, והוא נחקר בוכרונם של כל האותאים לאו'ה הפעולה, שעות הלילה נוצלו לפטרול ולחדרה לתוך-תוכו של גטו איזור; וכל המפקדים (קציני הפלוגה וס' מיל' ליה) השתתפו ליסרג'ון בפטרולים אלה ועברו בעצם את כל אותו השטח אשר אליו היו ציר כים אחר-כך להוביל את פיקודיהם. פטרולי הפלוגה חדרו עד לקבוצת הבתים שבתוך החוה מבלי שנטקלו באויב. נבדקו דרכי הצלחה למעבר הנהר, וכן שדות המוקשים, ונבנה שלוחן-חול אשר מהיש לכלי אנשי הפלוגה את הגישה אל היעד, מקומות ההתחפרות וכל הכוח באללה.

חיי-תרבות. על אף תנאי החוץ הקשים נתקיים דאגה מתמדת לספק למתקלות הקדמיות חומר-קריה — זו אפשרות הבידור היחידה באורח-התהים שניהלו שם. רב-צבאי היה מדיע פעם בפעם אורח-קרוא בעמדות אלה, והיה שווה שם שעות ארוכות. ועוד נציג את ביקוריהם של חנה רובינה ושל משה שרת אשר הוסיף לנו עידוד רב ותרמו להרמת הרוח של אנשי החיל', ולחישות.

ברגע הטרגה ניתן אף לקרוא בעתו
חוויות מן הבית...

สภาพ וצ'ו'. מפת התנאים המיוחדים
ל המוצב וטיב מיקומו היה בימי גשם הכרה

ש. הקשר בין ומתחזקות ומטוח ופיג'ו קווים אמצעות טלפונ'-'שדה. מטה-הפלוגה חובר למטה' אל'ו. אנשי יחידות «גורה» שימשו נהגי אונן פרדות, והם שירתו במסירות נפלאה את הגיסות שבמושבים הקרים, ושום פגעי טבע לא יכולנו בעד מלහג'ן אל מטרתם. לחות זה נבדק אחת לכל כמה שעות, ושפת- שthon הוטל איסור חמוץ על השימוש בשפה העברית בשיחות-אל'וחות.

היה קיים קשר תקין של רכיב-מנוע בין מטה' אל'ו ובין מטה-הפלוגה, כי התנועה בכיוון זה לא הינה מוסתרת מעין האויב. בתנאי מזג-אוויר דמיון נזק קרש זה, ואפילו ג'יפים בעלי געה-קדמית לא יכולו להגיע או למטה-הפלוגה. וכך הפלוגה מרגע שהוטלה עליה המשימה להatta- כוונן לקרה הקמת «ראש-השגר» מעבר לנهر.

הבריגדה לקו-החזית, והאפסנאים הגיעו בחלקם של היחידות החטיבתיות נשענו עליו בכל רוחב הפסקה ותחזוקה.

מחלקה-ההפסקה של פלוגת-ההובלה משבצת הפסקה מיחידות-ההפסקה של הקורפוס לו הרbrigדה כפופה, ופיצלה אותה למנות בוגר הניפוי בהתאם לוחמות.

בשעות הבוקר מושך האפסנאי הגודורי או דתי את הדרושים לו מנוקדות-הניפוי למוון, תחמושת — והעבירות לדרג' ב' (זה שבוי הצד הצבאי) — ולא היה דריש בלתי-אמנני לשעות-הלחימה, והוא היה זהה ברגיל עם פעולות-הלחימה, והוא היה צהיר עמו העורפי של הגודן). הפסקת התהומות שבדיוקו, קדימה, היתה מאחריוו של הרבי ואילך, מילכדים ושל אמצעים לאיפול.

האימונים וה"השלחה" מוסמך לעובודה האפסנאיית — תרגולי התהומות והנסיעות בשירות ביחידות עם ארגון הפסקה מזוון בשעת תזהה — היו גורם חשוב בהכשרתו של הסגל האפסנאי וחיקו את בטחונו ביכולתו לעמוד בדרישות פעלתה של הבריגדה עם צאתה לקו-החזית.

בו בכל המסייעות ולהיענות לכל דרישת הגודן, גם בשעת תזהה.

ביקורים בייחדות הדיביזיה הקנדית, שהחזיקה בגורות-החזית בה הוחלפה אמריקן על-ידי הבריגדה, הוסיף שפע של ידיעה על התנאים בחזית. התברר שגם התקנים אינם עוננים על כל הארכים. התברר כמה חשוב לדאוג למספר כלשהו של פנסי סים, מנורות-נפש ונורות, וכן לאמצער-יבישול. הביקורים הצבעו על החשובות הగורלית של פסי-סימון לשדות-מוסקים, על חינויוותם של כבלי-

גרירה, של מיכלים ושל אמצעים לאיפול.

האימונים וה"השלחה" מוסמך לעובודה האפסנאיית

— תרגולי התהומות והנסיעות בשירות ביחידות עם ארגון הפסקה מזוון בשעת תזהה — היו גורם חשוב בהכשרתו של הסגל האפסנאי וחיקו את בטחונו ביכולתו לעמוד בדרישות פעלתה של

הבריגדה עם צאתה לקו-החזית.

האפסנאות בחזית

חוויות הבריגדה משטחים-האימונים ביפוי אל קו-החזית — סמוך לחוף המורומי של איטליה ליד העיר רבאננה — שנמשכה יומיים, התנהלה ללא תקלת והוכיחה חשיבות תרגילי-התהומות שבוצעו בתקופה האימונית. היחידות ידוו לנוע מהר, לתפוס מקום שהוקצה להן בשירות — לפאי הייערכותן הנכונה; והאפסנאים הוכיחו שליטם בהפסקה מזוון וдолק בשעת תנועה, בסעת השיני רות והכונן, שמירת הרוחים והמהירות בווצעו כדריש, וכיתות התקונים-הקלים והסתנאות ידעו להוכיח את הרכב על הכביש. משמעת השירות היתה טובה; ועל אף המעבר דרך ערים גדולות וצופות, קרומה, ודרך ערים ועיירות מופצות בעלות רחבות צרים ומפותלים, הנעה על כבויים גורעים, גשרים, "ביבילי" צרים, חיצית רכסים הרים וה坦ועה הרבה אל קו-החזית וממנו — תנועה הבריגדה בשלמותה ובסדר היות, אל פקודות הריכוב שגועדו לה.

אפסון היחידות בתמייסטר ובבתים פרטיטים התחול לאלא תקלת ותוך שליטה. כן לא היו כל הזרעות בעמדות וביתר הדריגים. טעות או מזדו — פירושן היה מושור בעמדות

כל אלה שראו באפסנאות תפkid נוח נוע מהרה שלפחות לאפסנאי בחזית אין חיים הוא היה הקשר הימי-יוני בין העמדות הלוחם) לדרג' א', ועליו היה כל צרכי חייל גטו בעמדות וביתר הדריגים. טעות או מזדו — פירושן היה מושור בעמדות

בכו, והן אידיאישן של החיילים אשר לא נלחמו אף דרג' וזה עם הדריג-העורפי של הפלוגה.

הgrünין שביחידות הוליגיטיות היה בעל ונתן ניכרים והערך האפסנאי פעל במשך כל תקופה קיימו ללא תקלת. ניתן לומר כי לא היו עיבודים בהפסקה ותחזוקה.

נסיעון פועלת המערך האפסנאי בתנאי חזית — החל מפלוגת-הרגלים או היחידה החטיבתית וכלה ביחידות האפסנאיות ובוגרמי-המטה האפסנאיים — הנה אחד הנכensis החשובים אשר הבריגדה רכשה לעצמה והקמתה אחר-כך לצה"ל.

תקופת האינכונים ביפוי

תקופת האינכונים ביפוי היה הינה גם מה-בחינה האפסנאיית. הושלה הatzטידות; תרגלה הנזעת הציגו — עליידי תרגילי העמסת המהנסים הפלוגתיים והגודדים ותוזותם — במסגרת תזוזות-תרגול של היחידות. תרגילים אלה הכינו את הסגל האפסנאי לתזוזות מהירות ומסודרות, וכן לימדו את תורה הפסקה המזוון בתנועה, הקמה מהירה של מטבחים בשדה והקמת ארכות לפני בוא הכוח העיקרי.

בימי אימונים אלה למדנו מה חשובה הארווחה החממה, והמורכבות ממזוון טרי — במידה שהוא היה מצוי — לעומת אכילת מנוט-קרוב קרות. הנסיעון שנרכש השלם יפה בשעת הפעולה בקיום החזית, והאפסנאים ראו זהה אחד מתפקידיהם הרשומניים.

תקופה זו אף מהήשה לאפסנאי שהוא חודלה להיות "מנהל מהון ורישומים", אלא עליו להיות מעטה "אם" ליחידתו ולדאוג לכל ארכיה בשדה. יומן-הציגו חදל להיות עיסוקו החשוב, והוא נחקר לקרן-זווית. במקומו באה הדאגה הרבה למזון, לש邏micה, לבוש חם, לתיקון נעלים, לכלי-ינוקוי לנשך, לפועלם התקינה של תנוורי-השדה, לימי-כל-הביבול ולדברים הקטנים הרבים אשר העדירם פירשו סבל מיותר לחיל המתאמן והלוחם. צרכים אלה — הם שפיטהו באפסנאי את התוישה, אשר כה חיונית לו ביחידה לוחמת, ואת היכולת להסתדר" בכל התנאים, מבלי לסמוד רק על המתקן הבסיסי או להפש פתרון בטבאות ציוד או קטלוגים.

הפעלת יחידות לגיסטיות אלו הקלה על עבודה האפסנאים שביחידות-החולומות, מאחר ומדוברת תרגילי התווצה הקנו לו את הידע מהו גובל אטשוויזות ההטענה ברכב ולימודו מעתה בתוך הפסקה ותחזוקה שלם מהם נמצאו מעתה בתוכה הbrigade עצמה והיו מותאמים לארכיה.

מפקדת החטיבת התארוגנה כבר בבורג'אל-ערב, ופעלה בה קזין-המנלה החטיבתי, שאליו הctrpo' הקצינים המקרים של חיל-ההפסקה והותבולת (R.E.M.E.) וחליל-הציג (R.A.O.C.). הם כינו את שלבי ההתארגנות והחצ'ידות — אך כל גדור ויחידה החטיבתית וכלה קשורים ישירות למקורות הפסקה והתחזוקה של המרכז הצבאי הגדול שבמצרים. אכן בשלב זה הייתה בעצם החטיבה עדין החטיבת-הציג רגילה. רק עם הctrlpo' הctrlpo' האפסנאיות ביפוי היא לחטיבת-המוגרת- עצמאית.

היחידות שהיו את המערך האפסנאי היו פלוגת-הובלה 178. פלוגה זו הייתה מורכבת משלוש מחלקות-הובלה (שכל אחת מהן יכולת הכה-הציג של גדור-רגלים) ומ-12 מחלקות-טדנא, שתזקקה את רכבת. נוסף לכךalla הפלוגה מחלקות-הפסקה (COMPOSITE PL). מחלקה זו מסקה ממלחמות בסיטים — או מפלוגות-הפסקה של הארמיה או הקורפוס — מזוון, דלק ותחמושת והעבירה אותו לתוך החטיבת, בנזודות-הניפוי משכו הגודדים והר' ייחידות החטיבתיות את מנותיהם, בהתאם להזנות.

פלוגת-סדנא, שתזקקה את הרכב, הנשך וציוד-לחימה אחר. פלוגה זו הייתה מורכבת ממחלי-קוטות-החזקה ומחנקת-מחסנים. ייחידת-FIELD PARK (ORDONNANCE PARK) הייתה מהנהן מיחסן נייד של אבזרים וחלקי-חילוף לנשך, רכב וציוד-לחימה אחר, אשר סופקו ליחידות לצורך תחזוקת ציוד זה ע"י בעלי-המקרים.

פלוגה-רפואית, שכלה תחנת-פינוי ויחידת-AMBULANCE. פלוגת הנדסת-shed 643, שיעודה העיקרי היה מבצעי (פינוי מוקשים, גישור וכיו'ב) — ולא "לוגיסטי" מובהק. חולית דו-ארצ'צי.

הפעלת יחידות לגיסטיות אלו הקלה על עבודה האפסנאים שביחידות-החולומות, מאחר ומדוברת תרגילי התווצה הקנו לו את הידע מהו גובל אטשוויזות ההטענה ברכב ולימודו מעתה בתוך הפסקה ותחזוקה שלם מהם נמצאו מעתה בתוכה הbrigade עצמה והיו מותאמים לארכיה.

העברה ניצולים למקומות הקשרה-בו

התוצאות העיקריות והחשיבותם של ארגון גלו עם הצעדים הראשונים לארגון נאות בז'ה". מון-המוכן היו מציגו קצינים-אפסנאים יהודים, קצינים-אפסנאים לעוזבות ולטמה-חכלי, מקצועים לחילוץ ומפקדי מתקנים והובלה למיניהם. עד מה לרשותם היהודיות פורחות כיצד פועלת אפסנאות בצבא לחימה, ביהדות ובouceות; וכי צדירותם המעודד המשרת מבחינה אפסנאי סדר. היקפו של ידע זה — הוא תוצאה רה מקיים הbrigade; כי ידיעותינו זה בהזמנה ש„לפניהם הbrigade" היו טופוני-יהדות מסוימים, ואף פעם לא בעצם לעבודת המתה כי אם בעיקר הביצוע. הדבר הנגדו שהbrigade נת מבניה זו הייתה ההפעלה המלאה של אפסנאי של עוצבה עצמאית, והברת האפסנאי אף של עוצבות גבוחותיו והינו כפויים. וכך נחמק לצת"ל הרבה לימוד" — והרחנו זמן יקר.

עליך התוצאות של פעולה מערכת האפסנאות לכגון, כאשר בראשית ימי א"ל — „נחשון" — הופעלו לראשונה בלאים עוצבותיים, בתנאי-שדה, היה זה מובן מalias שהללו יוקמו וינוהלו אנשי הbrigade.

ליך ותוצאות

עליך התוצאות של פעולה מערכת האפסנאות של הbrigade — הן החטיבתיות והן היחידית — והידע והנסיו שנקנו על ידה, אין לראות רק בעצם קיום אפסנאות יעליה ממש קיום הbrigade, בתנאי לחימה ורגיעה.

עם בניית הגדרים החלה הbrigade לנעו בדרך-ביירופת. בתחילת — כתטיבת אחת; אך עם הגיעו להולנד ובלגיה גדל המרחק בין הגודדים והיחידות, והמערך האפסנאי לא שירת עוד את הbrigade בכללותה — ויחידות בודדות נקשרו למקורות-הספקה אחרים.

לאחר הפסקת הלחימה

יום-עכורה של אפסנאי בחוות

הunedotach אחריה הדריכו המאוחרות העד לים מסומנים נהג האיטלקי בפרדוות, שמר מליכך שלא ניתן — ולא פעם הטעכה שיריה אפסנאית זאת מושם שפודה התענשה מהיעזר — והאיטלקי צריך היה להפיע כל ידיעותינו, נסינו ואמ' את אגר רופין בכדי להנעה להמשיך בדרכו. קשתה היה לנו בגדוד שפלוגתו החזיקה בחון. אך לרוב אל העמדות שפלוגתו החזיקה בחון. אך לרוב — ובחזות בקו הנסינו — היה לנו להענין ביר מטענו בתהנת-פריקה-העטסה נספת (שכונתה "Mule-Head" - "ראש-פרדות") אל גבן של פרדוות, אשר טופחו מיזידת נוחגי-פרדוות. מספון של הפרדוות, שנางנו בהן חיילים איטלקים בעלי-גיסיון, היה מוקצב ומלין היה להצטמצם ולהסתדר" בו — וכן לדואג לאירוע ולקשה טבות, בכדי שיגיע לנמדות עם הכבודה. היה עליון לפצל מטענו גם בהתאם לממדות השונות — ולהימנע מפתקה חלקית של מטען פרדה אחת. פועלות ההנוטה והקשירה דרשו זמן רב, שאמנם קtiny-והלך עם הנסינו שנרכש. עיסוק זה בפרדוות, היה בו מן החידושים; אך חיש מהר למדו להען ריד הוא את הבמה והן את האיטלקי הנוגג בה. עם חשיכה החלה הצודה אל עבר כבושרין, והוא עשה הכל בכדי למנוע זאת ולשפר את התנאים, להוסיף מנוטה, סייגיות ואספקה ושכח את יומן-הចיוד. אך ראשו היה מלא תנאים קטנות, להציג מצרכי ANAAFC מכל שאמשר וככל

הטיפול בסוגיות "כוח-אדם"

דסן י. דורות

גדודי חיל-הרגלים, מהם ארגנה אהריך הבריגדה היהודית, הורכבו עוד ב-1942 מן הפלוגות הארץ-ישראליות (היהודיות) של ה"באפס". מנהליה האימוניים בצריפין היה ל"ביסיס-הרגימנט", ומפקד מהנה-abitus זה, קולונל ליטר המנות, נהיה למפקח הגיסות הארץ-ישראלים (Inspectors Palestine Troops) — מתאם ה"קורה-מדיני" הבריטי כלפי גיוסות אלה — ולקצין- קישור בין המפקדה הבריטית לモ"ת שבkahir לבין הסוכנות היהודית לא"י, בכל הנוגע למגויסים הארץ-ישראלים.

היחידות הארץ-ישראלית שבחורדה-התיכון היו כפפות למפקדה הבריטית לモ"ת (בקהיר) ואילו באיטליה — למפקחת עלות-הברית שבקורתה; ובמקביל — לשליות- הראשית בקהיר, ולזו שבמדלזני, ליד קורטה.

בנבדל מן הנהוג לגבי יחידות אחירות צבא הבריטי, היו בשלישות-הראשית יחידות-הרישום של הגודדים הארץ-ישראלים יחידת אבטונומית למשה, שלושה הן על הרישום והן על הצבת אנשי הגודדים ותגונותיהם — קצינים ובעלי דרגות אחרות אחת- בשלישות-הראשית בקורתה צורפה ליחידה-אבטונומית זו גם יחידת-הרישום של רגימנט-

התותחים — אף שמחציתו הייתה באותה תקופה, לא-ישראלית.
הודות להסדר זה — פרי יוזמו וקשרו האישי של מרכז היחידה (ביום מותיקי קציני-אכ"א במטכ"ל) — נשאו עניין כוחה-האדם של היחידות הארץ-ישראלית ענין ישראלי פנימי, הקשור למידניות המוסדות הלאומיים היהודיים (המלהקה-המדינית של הסוכנות, והועד-הלאומי) ולהנחות הורווע-הבטוחניות שלהם, מפקdot ה-האגנה, ומופעל לפיה הוראותיהם של אלה. הודות לארכישישראלים בשלישות-הראשית — שפעלו בענין זה בעקבין ומתחז חריגה מסמכיותם — נתאפשר לקצינים ולסמלים שביחידות הארץ- הראשית להיות להשתתף בקורסים צבאיים שונים פיימה מעל למכסה שהגיעה ליחידותיהם. כאן הייתה לעזרה רמת הישגיהם של החניכים הארץ-ישראלים, שהיתה לתחילה בתיה-הספר הצבאים, ומפקדיהם של אלה היו מוכנים להעמיד כל מקום פנו — וכל מקום שנפתחה ערבית פתיחת הקורס — לשלוחות "המרכז הישראלי" (הבלט-ירושמי) בשלישות-הראשית. הדבר געשה על פי רוב טלפון, תוך עקיפת ה"צנורות הסדירים" — וכל מקום כזה נוצץ ביעילות; והדבר לא נתגלה לעולם).

יצוין בקשר לזה כי כמעט כל הקצינים העבריים נתמכו מלכתחילה על-ידי המלצת הסוכנות היהודית.

בתוך היחידות החלו על ענייני המנהלה וכוח-האדם השלישים והפקידים-הראשיים, שעבדו בתיאום מלא עם "הנציגות" הארץ-ישראלית בשלישות-הראשית, ובתיואום זה עם זה. כן קיימ מגע מתמיד עם המוסדות הלאומיים בארץ. רמת עבודתם של "אנשי-אכ"א" אלה הייתה גבוהה מזו הרגילה בצבא הבריטי — ומשמעותם בכך עזם המפקדים הבריטיים פטורים מכל פיקוח בעניניהם אלה, והשאיכום בידיהם יהודיות נאמנות.

"אבטונומיה ישראלית" זו בעניניו מנהל וכוח-אדם הייתה כל' יעיל ביוון בידי המוסדות הלאומיים, והיא שאיפשרה אהריך לbrigade לבעצ' אותם תפקידי הצלחה (כולל עליה) בקרב הפליטים, ואותם תפקידי רכש, אשר עליהם גאות אונשייה עד היום הזה. כן אפשרה אבטונומיה זו — כאמור לעיל — אימון מפקדים במקצועות צבאיים שונים — שהיו ברבות הימים, לברכה לצה"ל.

על החיל

ועל הנסדים

אלם מיבאל בוגר

לפחות שלושה מעשינוסים אפשר למנות מסביב להקמתה, והמשך קיומה, של האתיבת-היהודית-החלומת במלחמות-העולם השנייה.

הנתן הראשון — א'יהם פרוקותם של גודוי ה-רגימנט-הפלשטיינאי". אין זה ידוע לכותב שורות אלו מה בדיק דובר, עם תחילת הגויס ל"באפס", בין הנהלת הטוכנות ובין שלטונות האכבה הבריטי ביחס לאופי השירות ביהדות-ח'יר אלו. למעשה עד שנפללה בסוף אוגוסט 1944 ההכרעה המפתיעת על הקמת החיל —

היה חיל-הרגלים הארץ-ישראל (כולל יחידות של חיל הקהודי שבו) חיל שמירה על מתקנים, שכובן ציפו ממנה המפקודות-המוניות גם ליכולה "קרבית" מסוימת. במסגרת פעולה נגד צנאנים, פולשים — ואפלו כלוחמים "בגב אל הקיר", בשעת-חרום של ממש (כבות-קופה בה התדקף רומל על שערי מצרים).

עם תחילת הגויס עוד שגינו בחולמות על חזון הדיביזיה-יהודית, אלם משנומו אלה בשנת 1941, הרי עד 1.9.1944 לא רק שלא היה במדיניות הבריטית כלפי חיל-הרגלים הא"י שום עידוד בשטח השאיות הלאומיות, כי אם גברור-והכלו סימני התקדמות — שהתחבטוו ביחס אל הדגל, אל ההמנון הלאומי ועל השפה. התקדמות שמצויה הייתה באיגוד הפלוגות לגודדים — היתה רובה למראות-יעין, מנהלתית גרידא; ובמידה שגדוד היה מרוכז במקום אחד — הרי גם השיפוט המשמעתי (ברמות קש"ב) נשפט מיידי המ"פ היהודי ועבר לידי המג'יד הנכרי. המג'דים היו בדרדר-כלל מג'ודפי" מלחמות-העולם הראשונה, בלתי-קרביים, חסרי מעוף ואטומי מוח ורגש כלפי השאיות הלאומיות של פיקודיהם. עם זאת, היתה התקדמות בעליית הקצינים היהודיים — עד שרוב מפקדי הפלוגות היו יהודים.

האוירה שדרה בפלוגות ובגדודים הייתה קשה למדיד. הסיסמה החיוונית הגדולה הייתה: "מלחמה בהיטלר כאילו שאין מדיניות הספר-הלבן קיימת". ביחס לחקלה השני של סיסמה זו — "מלחמה בספר-הלבן כאילו אין מלחמה בhitler קיימת" — עלייה עוד יסופר בהרחבה ביום מן הימים. ואילו הסיסמה הסמויה הייתה: — "כל עוד קיימים הגודדים, ואפלו בתוכנם הבלתי מסתפק, הרי ישנה תקווה שעת שבינוי מדיניות הממשל הבריטית יהיה ממה לצור כוח לחתם. ואילו אם לא יתקיימו הגודדים מה ייעזר שבוני מדיניות?".

למעשה היה המבנה המשונח של ה-רגימנט-הארצי-ישראל רעוע גם באשר לרחובות של אנשי. בשנות 1943-44 היו שלושת הגודדים היהודיים מפוזרים — הראשון במצרים, השני בלבוב, והשלישי בא"ג. המזיאות הייתה — שמירה על מתקנים, חשובים וגם פחות חשובים; מעט אימונים; חימוש וציוד של ייחידת-משמר.

כتوزאתה מכך, במרוצת השנים — לכשהתברר שנצחון בعليיה-הברית אינו מעתה אלא שאלת זמן, וכי מדיניות בריטניה הולכת ונעשה קשייה יותר, שהתחטסה עליובה, שאנשי ייחידות-השירותים קרובים יותר להזיה, וועסקים יותר בעניינים של ממש גם בשטח המלחמה בהיטלר וגם בעניינים יהודים, מאשר אנשי חיל-הרגלים האי — הרי נתגבורו והלכו רגשי המרירות, א'ישביות-הרצון והעיפוי, שעוממת התקיימו רק שתி הסיס מאות הנ"ל; ובاهיעדר מסגרת ממשית של ממש, בשטח היחסים עם "השלטונות היהודיים", נתגלו בקיעים מסווגים במבנה הח"ר האי — שהוקם בעמל רב, בתנאים קשים ומתווך מאמץ התנדבות-יתלווי שהיה בלתי-ימכוטל כלל וכלל.

יש גם יחסם של אנשי מנגנון-ההגנה והפלמ"ח, שהגדילו פעילות בארץ, לא שימוש גורם מעודד לאנשי הגודדים.

שירות זה במשך כ-4 שנים לא סיפוק השחתה חלקות טובות לא-עמומות — ולא רק במובן ה"מורל" של בודדים. אדישות למשטר, למסגרת המשמעת-הצבאית, זולות בתפקיד ובצורת ביצועו, ציניות ולא-aicפתנות צמחו על רקע ההו ה"שמירתה" של הגודדים; וכיוצא, קשה יבלית לעקירה מכל צמח מביא-הועלת.

מצב האבהות של הייחודות היהודית לא היה מעולם מהברורים ביותר. שלטונות הצבא הבריטי הכרו כמובן, אם כי לא תמיד בפה מלא, בעובדה שתנועת התנדבות היה פרי יומתת ומאציה של הסוכנות היהודית; אולם בלי נקיפות-מצפון נשאו וננתנו הבריטים בענייני גיום וקידום מלאי-תפקדים. גם עם נציגי המפלגה הריביזיוניתית, שקשריה עם ארגוני המחרטה האנט-בריטיים היו ידועים; וגם ניסו, אם כי ללא הצלחה רבה, להתבסס על החלק השלישי של גוף-המתנדבים — על ה"בלתי-יתלוים".

במציאות היומיומית של חייו הגודדים הוחזקה משמעות למרות המוסדות, בין מקובליה, על-ידי אייזון — שלא ניתן אולי להגדירה מדויקת — בין הפעילות והתעלול של הוועדים שנבחרו ו/או הרכבו מנציגי תנועות ומפלגות של המנהצ'ין, ובין המסגרת הצבאית-ככיבור של חברי ההגנה הtotikim ואלה שנגייסו מחדש לשורות הצבא. "ברמה גבוהה" היה מתנהל, לפי הczordon, משא-ו-מתן בין מפקדי ההגנה ועסוקי המתנדבים מחד גיסא, ובין ראשי התנועה הלאומית" מאידך גיסא, כדי לנחות עדמה איחוד בஸביבים שהיו פוקדים את הייחדות החדשינ-לבקרים.

לאור "הסוף הטוב", אין כמובן ביום טעם לנשות ולנתוח את המדיניות דאו — האם אפשר היה לנשות ולהיות תקיפים יותר מבפנים, או שזכקה המנהיגות בירושלים באומרה: — "רצו להחזיק מעמד, אך אם אמם כשל כוח-הסבל, תעשו כאשר יורת לכם מצפונכם הציוני".

עם נזוך שעיקר התורה הצבאית שירשה ה"הגנה" ממתנדבי הגודדים העבריים במלחמות-העולם הראשונה היה בשמה המאבק עם הבריטים על זכויות לאומיות, הרי צריך אולי לבך על מה שהושג במלחמות-העולם השנייה. על כל פנים, נראה לי שיש מקום לחשאר את עצם קיומם של הגודדים, עד למועד ההכרזה על הקמת החטיבה, כנס ראשון.

הג' השני — נתרחש כשלא הקימו אנשי לה"י בחודשים את רצתה לورد מוין בקהיר. כשהוא נרצה נרצה כבר כל החטיבה בדרך אל גמל ההפלגה. קשה לי להניח שאילו בוצע הרצה לפני פרסום ההחלטה על הקמת הבריגדה, או אף מיד עם פרטומה, כי לא היו גברים או כל מתנדבי הציונות על צ'יצ'יל, שבחושו ההיסטורי-המוני שיש את הצורך לתת לדגל הכהול-לבן מקום בין דגלי הגולמים, המנצחים והמשמידים את הנאצים.

אולי מנהרائي לציין כאן גם את מידת המשמעת והלויאליות שגילו שלטונות
הצבא הבריטי במורח-התיכון ביצוע משימה שנראתה להם, לרובם-יכולים, כמיותרת,
מייקה — או, לפחות, כמוorchת-מד. החטיבה היהודית (המוגברת) ארגנה, צוידה, חומשה
במייטב השימוש ויצאה בדרך תוך 60 ימים.
בין הלקחים שראויהם להם למסדי צה"ל כי ירשמו לעצם, כדי שתזוכר דוגמה זו
של משמענות — ביצוע פקדוה שאינה נראית למצע.
פקודת זו הוסיפה להיות מוצעת עד סוף המלחמה. כשהגיעו שליחי הפלדמרשל
קסלרינג, דרך שביצריה, למפקdot בעלות הברית בקורס ופתחו בגיושו בניעה ראשוניים,
יצאה הפקדת חייל לטיסים אימוני ולצאת לחזית — וכך נרשמה בדבריריהם של
העולם העובדה של רק תחת דגלים זרים, כ"בני דת-משה", נלחמו היהודים במלחמות
העולם השנייה.

וכך מגיעים אנו אל
הנתן השלישי — איה-היפגועה של הbrigade בקרבות שהשתתפה בהם.
ידוע גורלה של "החותבה הקדושה" — היונית — החטיבה-הלהוחמת המובהרת
שחצילה הממשלת היונית הוגלה לארגן; והוא רוכח-יכולה טמונה, מתחת לצלביהם
למבנה, בסביבות רימני שעל חוץ האדריאטי — לא-הרחק מגורת-החותם בה הופעל
החייל. התקפה רצינית אחת בחווית-איטליה חסלה חטיבה שלא היו לה מילואים במידה
מספקת.

שרה-של-אומה דאג שרובי-רובם של אנשי החייל יצאו שלמים מערכות-איטליה —
וימלאו תפקיד בשורות ההגנה וצה"ל במלחמות-הקוממיות. ואף יתרמו תרומה ראשונה
במעלה תחילת למערכת-הבטחון המחרתית-מתנדבת של היישוב ואחר-כך להפיכת השם זה
תוק-כדי "קרבות של מעתים נגד רבים", לצבא מאורגן חדש ומנצח.

קלע ופגנו

לקחי אש-קרב

מאת סא"ל אלחנן אורן

מקבץ קטן במצבייריה שונים, ולמדו לישם את המכונקה-קרב;

• האיפוס האישי של הרובה הפק, תוך כדי האימון, מהלכה מעיטה.

הזהדר אימון-קליעת מזיאותי — החיליל למד לאכן מטרות-ידמות, ולכון אליהם ולפוגע גם כאשר הלו כמעט זונבלעו בתוך הרכע.

מטרות משוכללות — ותחליפים

אין ספק שבין סוגיו המתרות המקובלות במטוח אש-קרב עדיפה המטרת החשמלית על המטרת המכניתית, אשר השימוש בה מהוה בעצם מעין "צורת-מעבר" בהתפתחות האימון-בקלייעת בנותה אש-קרב, שכן חסירה המטרת המיאכניתית את התוכנה החשובה ביותר של המטרת החשמלית — כוונה הנפילה המידית. ועוד יותר מזה הכבידה על עירides כה המתוים מגבלה נוספת — הפגימות היהרתה של כבלי-המשיכה (ואילו הטמנתם של אלה בקררי קע, בכל דרך שהיא הייתה מייקרת את המתקן

טרם הופיעו שנתיים מזמן נשתלה בצה"ל שיטת אש-קרב, ואכן נקלטה והיכתה שורש. הסימן המובהק לכך הוא הנהגת תחרויות-קליעת, ואף מבחן "אות-הקלע", בנוסח אש-קרב. אגב אורה, סמל "אות-הקלע" עצמו הפק עתה למישן כלשהו בצוותו ובמשמעו-הסמלתי, שהרי דוגא המטרה הריבועית הגדולה היא שולקה משודות-המטוס

חימ...

מי שעודנו זכר את "חbill-הקליטה" של השיטות, מצא בזואי בדברי המפקדים והמדריכים שנכללו בחוברת קי"ז של "מערכות" (עמ' 58-64) הדים לדעות השונות שרווחו באשר להפעלת השיטה בזמננו, לגבי השימוש במטרות מכניות או חשמליות, ולגביה יישום שיטת אש-קרב בצה"ל. מכל מקום, מבחן של למעלה משנת-אים נשים ביחסות הסדריות וכוחות-הAMILAIM יכול עתה לאמת את צדקת ההחלטה על המעבר המעורער לשיטת אש-קרב, על אף הקשיים שהיו כרוכים בכך.

הישגים העיקריים שהושגו מאו היו:

• רבבות חילים סיגלו לעצם כושר לירות

כולם.